Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 23 juli 2025 *

”Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Sektorn för valutahandel (Forex) avista med G10-valutor – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras – Informationsutbyte – Avtal eller samordnade förfaranden avseende verksamhet för valutahandel med G10-valutor – Konkurrensbegränsning genom syfte – En enda, fortlöpande överträdelse – Principen om god förvaltning – Rätten till försvar – Böter – Grundbelopp – Proxyvariabel för försäljningsvärdet – Artikel 23.2 och 23.3 i förordning (CE) nr 1/2003 – Obegränsad behörighet”

I mål T-84/22,

UBS Group AG, som trätt i stället för Credit Suisse Group AG, Zürich (Schweiz),

UBS AG, som trätt i stället för Credit Suisse AG, Zürich,

Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, London (Förenade kungariket),

företrädda av advokaterna R. Wesseling och F. Brouwer,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Boitos, C. Zois och T. Franchoo, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Kowalik-Bańczyk samt domarna E. Buttigieg (referent) och B. Ricziová,

justitiesekreterare: handläggaren I. Kurme,

med beaktande av den skriftliga delen av förfarandet,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter förhandlingen den 7 mars 2024,

följande

Dom

1 Sökandena, UBS Group AG, som trätt i stället för Credit Suisse Group AG, UBS AG (nedan kallat UBS), som trätt i stället för Credit Suisse AG, och Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, har med stöd av artikel 263 FEF yrkat att tribunalen ska dels ogiltigförklara kommissionens beslut C(2021) 8612 final av den 2 december 2021 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)) (nedan kallat det angripna beslutet), dels sätta ned det bötesbelopp som Credit Suisse Group, Credit Suisse och Credit Suisse Securities (Europe) (nedan gemensamt kallade Credit Suisse) solidariskt ålades att betala i beslutet.

I. Bakgrund till tvisten

A. Förfarandet som ledde fram till det angripna beslutet

2 Förfarandet inleddes till följd av en ansökan om en så kallad markering enligt kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17) (nedan kallat meddelandet om samarbete), som ingavs av UBS den 27 september 2013. I ansökan informerade UBS Europeiska kommissionen om att det förelåg en misstänkt överträdelse inom sektorn för valutahandel avista med G10-valutor.

3 Efter denna ansökan lämnade UBS muntliga redogörelser och lade fram skriftlig bevisning. Den 2 juli 2014 beviljade kommissionen UBS en villkorad immunitet mot böter i enlighet med punkt 8 a i meddelandet om samarbete.

4 Den 11 oktober 2013, den 14 oktober 2013 och den 17 juli 2015 ingav Barclays plc, Barclays Execution Services Limited och Barclays Bank PLC (nedan gemensamt kallade Barclays), HSBC Holdings plc och HSBC Bank plc (nedan gemensamt kallade HSBC) respektive NatWest Group plc och NatWest Markets plc (nedan gemensamt kallade RBS) ansökningar om nedsättning av böterna enligt meddelandet om samarbete. Efter dessa ansökningar lämnade de muntliga redogörelser och lade fram skriftlig bevisning.

5 Den 25 juli 2014, den 1 mars 2016 och den 29 april 2016 skickade kommissionen skrivelser med begäran om upplysningar till Credit Suisse och till samtliga företag som har angetts i punkterna 3 och 4 ovan.

6 Den 27 oktober 2016 inledde kommissionen, med tillämpning av artikel 11.6 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1), ett överträdelseförfarande mot Credit Suisse och mot samtliga företag som har angetts i punkterna 3 och 4 ovan och anmodade dem att anmäla sitt intresse av att delta i ett förlikningsförfarande med tillämpning av artikel 10a i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna [101 FEUF och 102 FEUF] (EUT L 123, 2004, s. 18), i dess ändrade lydelse.

7 Credit Suisse och samtliga företag som har angetts i punkterna 3 och 4 ovan beslutade att delta i ett förlikningsförfarande och i möten med kommissionen den 9 november 2016 och den 7 februari 2018. Den 19 februari 2018 meddelade Credit Suisse kommissionen att bolaget inte tänkte fortsätta att delta i förlikningsförfarandet. Kommissionen återgick därför till det ordinarie förfarandet med avseende på Credit Suisse, med tillämpning av punkt 19 i kommissionens tillkännagivande om förlikningsförfaranden i samband med beslut enligt artikel 7 och artikel 23 i förordning nr 1/2003 i kartellärenden (EUT C 167, 2008, s. 1).

8 Den 24 juli 2018 översände kommissionen ett meddelande om invändningar till Credit Suisse i det ordinarie förfarandet. Efter att ha fått tillgång till handlingarna i ärendet, inkom Credit Suisse med ett skriftligt yttrande som svar på meddelandet om invändningar och yttrade sig sedan vid det muntliga hörandet som ägde rum den 7 december 2018.

9 Den 18 mars 2021 översände kommissionen ett kompletterande meddelande om invändningar till Credit Suisse.

10 Efter att ha fått tillgång till handlingarna i ärendet, inkom Credit Suisse inom föreskrivna frister med ett skriftligt yttrande som svar på det kompletterande meddelandet om invändningar. Ett andra muntligt hörande ägde rum den 8 juni 2021.

11 Den 25 juni 2021 besvarade Credit Suisse den begäran om upplysningar som hade lagts fram vid det andra muntliga hörandet.

12 Den 2 december 2021 antog kommissionen det angripna beslutet, vilket var riktat enbart till Credit Suisse.

13 Samma dag antog kommissionen beslut C(2021) 8613 final om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)) (nedan kallat förlikningsbeslutet), vilket var riktat till de parter som hade godtagit att delta i förlikningsförfarandet och som hade ingett förlikningsinlagor, nämligen Barclays, HSBC, RBS och UBS.

B. Det angripna beslutet

1. Relevanta produkter och berörd sektor

14 De beteenden som avses i det angripna beslutet rör sektorn för valutahandel avista med G10-valutor, det vill säga euro (EUR), australisk dollar (AUD), kanadensisk dollar (CAD), schweizisk franc (CHF), dansk krona (DKK), brittiskt pund (GBP), yen (JPY), norsk krona (NOK), nyzeeländsk dollar (NZD), svensk krona (SEK) och US-dollar (USD).

15 Handeln avseende den typ av transaktioner som har nämnts i punkt 14 ovan har i det angripna beslutet definierats som ett avtal mellan två parter om att växla två valutor, det vill säga att köpa ett visst belopp (det ”nominella beloppet”) i en valuta i utbyte mot dess motsvarighet i en annan valuta till värdet vid tidpunkten för avtalet (”valutakurs”). Valutakursen för en valuta sätts i förhållande till det belopp i en annan valuta som den kan växlas mot. Valutor handlas således alltid i par och varje valutapar har således ett relativt värde. Valutakurserna varierar med hänsyn till information om deras grundläggande värde. På kort sikt fastställs de huvudsakligen av handlarnas orderflöde, medan marknadsfundamenta avgör valutakurserna på längre sikt.

16 Eftersom e-handel (i betydelsen transaktioner som automatiskt bokförs eller verkställs av antingen den berörda bankens elektroniska plattformar för handel för egen räkning eller datoralgoritmer) inte omfattas av bedömningen i förevarande fall, rör det angripna beslutet endast så kallad röstbaserad handel.

17 Valutahandel avista sker på OTC-marknaden., vilket gör att valutatransaktionerna förblir decentraliserade med en hög likviditetsnivå och ständig handel. Transaktionerna inleds i regel när ett finansinstitut kontaktas av en slutkund, det vill säga särskilt finansinstitut, vilka anses utgöra välinformerade kunder eftersom de, med hänsyn till storleken på deras transaktioner, har ett starkt incitament att skaffa information som kan påverka valutakursernas utveckling. Dessa finansinstitut upprättar särskilda försäljningsställen som kan tjäna som förbindelselänk mellan slutkunderna och de handlare som är anställda av mäklare för att handla med valutor. Slutkunderna kan även kontakta handlarna direkt.

18 Bankerna, vilkas handlare var inblandade i den handel som är i fråga i förevarande mål, agerar som marknadsgaranter på marknaden för valutahandel avista och står redo att ingå transaktioner med deras kunder när som helst för att säkerställa marknadslikviditet.

19 De typer av transaktioner som inleds av kunderna avser bland annat följande:

– Omedelbara order (som gör det möjligt att omedelbart ge sig in i handeln för ett visst belopp i en valuta baserat på den rådande marknadskursen, och regleringen sker i allmänhet inom två dagar efter det att transaktionen har ingåtts).

– Villkorade order (i fråga om vilka reglering sker först om vissa marknadsvillkor är uppfyllda, till exempel om värdet på en valuta når en viss nivå).

– Order som ska verkställas till ”fixing”, som i det aktuella fallet enbart gällde referenskurserna WM/Reuters balansdagskurs avista och Europeiska centralbankens (ECB) referensväxelkurser (i fråga om vilka reglering sker till en viss referenskurs).

20 Handlarna erbjuder vanligtvis tvåvägspriser (ett köppris och ett säljpris), beroende på transaktionens omfattning och de valutor som handlas. De intäkter som valutahandeln genererar beror på den volym av valutor som handlats och skillnaden mellan köppriset och säljpriset för en och samma valuta (nedan kallad spread). Spreaden är den ersättning som handlaren får för att tjänsten tillhandahålls omedelbart och för den risk som vederbörande därefter bär genom att ha ett nominellt belopp av en viss valuta i sin portfölj.

21 Efter att ha köpt en valuta i utbyte mot en annan, har en handlare en ”lång position”, i den meningen att handlaren har ett positivt nominellt belopp i en valuta i sin portfölj, till dess att vederbörande ”stänger” denna position, det vill säga säljer denna valuta. Efter att ha sålt en valuta i utbyte mot en annan, har handlaren en ”kort position”, i den meningen att handlare har ett negativt nominellt belopp i en valuta i sin portfölj, till dess att vederbörande ”stänger” denna position, det vill säga köper denna valuta. En ”riskposition” förblir således öppen till dess att ett motsatt utbyte har ägt rum. Dessa positioner innebär emellertid risker för handlarna på grund av valutakursernas snabba fluktuationer på marknaden, vilket gör att handlarna på denna marknad konkurrerar med varandra om experthantering av de risker som hänger samman med dessa positioner.

22 Handlarna bestämmer sin strategi och fastställer bland annat spreadarna, eller till och med priserna, utifrån bland annat sina portföljer och den information som de har tillgång till. För det första framgår det av handlingarna i målet att marknadsgaranterna måste aktivt anpassa priserna till portföljerna genom att ändra priserna och inte enbart spreadarna, i syfte att få en snabb omsättning i portföljen och inte ackumulera betydande positioner på en del av marknaden. För det andra har tillgången till marknadsinformation betydelse för handlarnas beslutsfattande. Valutakursrörelserna påverkas nämligen på lång sikt av makroekonomiska variabler och på kort sikt av kundernas orderflöde, eller med andra ord av mikroekonomiska variabler. Vad beträffar de sistnämnda variablerna kommer parterna överens om att order som kommer från välinformerade kunder, det vill säga andra finansinstitut, indikerar för handlarna i vilken riktning marknaden kan komma att utvecklas och uppmuntrar därigenom de handlare som har denna information att handla i samma riktning som den välinformerade kunden. Information om kundernas orderflöden är i princip konfidentiell.

23 Vidare kan handlarna även vara villiga att skapa, behålla eller öka sina positioner (öppna riskpositioner) i sin portfölj för handel för egen räkning. Handel för egen räkning sker när handlarna främst ägnar sig åt handel med bankernas egna pengar i stället för på kundernas vägnar, och de försöker att utnyttja en konkurrensfördel på marknaden genom att skapa öppna riskpositioner som ger dem möjlighet att få överavkastning.

24 När handlarna slutligen inte får några order från slutkunderna i deras egenskap av marknadsgaranter, handlar de i allmänhet med varandra på den så kallade interdealer-marknaden, det vill säga en struktur på valutamarknaden avista som uteslutande är förbehållen finansinstituten (”dealers”), i syfte att justera deras egna portföljpositioner eller ta en position för deras handel för egen räkning. I det fallet är handlarna varandras motparter. De kan kommunicera direkt (bilateralt), vanligtvis via ett elektroniskt system. Priserna anges som ett slutligt bud som ger valmöjligheten att antingen acceptera eller förkasta budet. De kan även kommunicera genom ett system av mäklare som tillkännager de bästa spreadarna på skärmarna och gör informationen tillgänglig på sina plattformar.

2. De beteenden som har lagts Credit Suisse till last

25 I det angripna beslutet har kommissionen hänvisat till tre beteenden som ägde rum i ett privat och multilateralt chattrum på internet, nämligen Sterling Lads (nedan kallat det aktuella chattrummet), mellan fem företag som bedriver verksamhet inom bank- och finansbranschen, nämligen Barclays, Credit Suisse, HSBC, RBS och UBS. Dessa beteenden avsåg – enligt formuleringen i det angripna beslutet – för det första, ett underliggande samförstånd, för det andra, informationsutbyten och, för det tredje, enstaka samordningstillfällen. Enligt det angripna beslutet pågick diskussionerna i detta chattrum avseende dessa beteenden mellan den 25 maj 2011 och den 12 juli 2012, och Credit Suisse deltog i diskussionerna i detta chattrum mellan den 7 februari 2012 och den 12 juli 2012 (nedan kallad den relevanta perioden).

26 Vad, för det första, beträffar det underliggande samförståndet, ansåg kommissionen att deltagandet i det aktuella chattrummet innebar att förhålla sig till en krets av förtroende, förväntningar och ömsesidiga fördelar och att således iaktta en rad underförstådda regler som i huvudsak kan sammanfattas på följande sätt: i) handlarna samlades i det aktuella chattrummet för att utbyta information under hela dagen, ii) den information som utbyttes i det aktuella chattrummet lämnades inte ut av de mottagande handlarna till andra konkurrerande handlare, iii) den information som utbyttes kunde användas för att gynna de deltagande handlarna, och iv) denna information skulle inte användas mot dem som hade delat den. Kommissionen

fann att detta beteende utgjorde ett avtal som den betecknade som en ”begränsning genom syfte” i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF, i huvudsak på grund av att det innebar rationella förhandsförväntningar avsedda att undanröja den inneboende osäkerheten på den aktuella marknaden till gemensam fördel för handlarna och var därför tillräckligt för att skada konkurrensen.

27 Vad, för det andra, gäller informationsutbytena, hänvisade kommissionen till ett flertal kontakter mellan handlarna vid de berörda bankerna. Enligt kommissionen innebar dessa kontakter utbyten på omfattande och återkommande basis av aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information om deras handelsverksamhet, vilka gjorde det möjligt för de berörda bankerna att vara välinformerade, när de fattade beslut på marknaden, om konkurrenternas positioner, avsikter och restriktioner, vilket hjälpte dem i deras senare beslut.

28 I det sammanhanget ansåg kommissionen att det allmänna syftet med informationsutbytena var att påverka två grundläggande konkurrensparametrar i valutahandelsverksamhet avista på den relevanta marknaden, nämligen pris och expertriskhantering, genom att på så sätt undanröja den inneboende osäkerheten på marknaden. Genom att göra detta hade de deltagande handlarna avsiktligt ersatt riskerna med en självständig konkurrens avseende dessa parametrar med ett praktiskt samarbete sinsemellan, till nackdel för de andra marknadsaktörerna, vilket därigenom var tillräckligt för att skada konkurrensen. Kommissionen betecknade därför dessa informationsutbyten som avtal och/eller samordnade förfaranden som begränsar konkurrensen ”genom syfte” i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF.

29 Vad, för det tredje, beträffar de enstaka samordningstillfällena, fann kommissionen att utbytena av kommersiellt känslig information gjorde det möjligt för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att identifiera de situationer då de riskerade att inkräkta på andras intressen, vilket således underlättade möjligheten för dem att vid enstaka tillfällen samordna sina åtgärder genom en form av ”standing down” (det vill säga att avstå från handel till förmån för en annan aktör). Detta beteende minskade risken för att handlarna inte skulle uppnå önskat resultat och att de undviker att handla samtidigt i motsatta riktningar. Kommissionen ansåg att detta beteende utgjorde ett avtal och/eller ett samordnat förfarande, som den betecknade som ”begränsning genom syfte”, i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF, på grund av att beteendet gjorde det möjligt att minska den normala osäkerhet som är inneboende på den relevanta marknaden, genom att de företag som var inblandade i händelserna kunde upptäcka de situationer i vilka ett av dem kunde dra fördel av när de andra avstod från att handla för att inte störa dess handelsstrategi och som följaktligen var tillräckligt för att skada konkurrensen.

30 För det fjärde fann kommissionen även att de tre ovannämnda konkurrensbegränsningarna tillsammans utgjorde del av en enda, fortlöpande överträdelse, på grund av att de eftersträvade ett gemensamt mål som bestod i att mildra den normala osäkerhet som är inneboende på marknaden för valutahandel avista för att minska risken och stärka de företag som deltog i det aktuella chattrummet (nedan kallade de deltagande företagen) i deras beslut om prissättning och riskhantering, för att inte konkurrera självständigt. Kommissionen ansåg att de olika ovannämnda beteendena utgjorde del av en ”övergripande plan”, eftersom de genomfördes enligt samma tillvägagångssätt via det aktuella chattrummet, vilket förutsatte kontinuitet från deltagarnas sida

31 För det första ansåg kommissionen att Credit Suisse hade visat en avsikt att bidra till det gemensamma mål som eftersträvades, vilket bestod i att begränsa konkurrensen på marknaden för valutahandel avista med G10-valutor. För det andra ansåg kommissionen att Credit Suisse hade haft kännedom om det underliggande samförståndet och informationsutbytena, med

undantag av de enstaka samordningstillfällena som ägde rum före den relevanta perioden. Kommissionen drog därefter slutsatsen att Credit Suisse var ansvarigt för de informationsutbyten som utgjorde en del av den enda, fortlöpande överträdelsen, men den höll inte företaget ansvarigt för dels det underliggande samförståndet, dels de enstaka samordningstillfällena.

32 Kommissionen fann således, i artikel 1 i det angripna beslutet, att Credit Suisse hade överträtt artikel 101.1 FEUF genom att under den relevanta perioden ha deltagit i utbyten av ”aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information som utgör avtal och/eller samordnade förfaranden (inom ramen för en enda, fortlöpande överträdelse) och som har till syfte att begränsa och/eller snedvrida konkurrensen inom sektorn för valutahandel avista med G10-valutor som omfattade hela EES”.

3. Böter

33 Kommissionen uppgav att den hade fastställt det bötesbelopp som Credit Suisse ålades i enlighet med riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna för beräkning av böter).

a) Grundbeloppet för böterna

34 När det gäller fastställandet av grundbeloppet för böterna beräknade kommissionen, med hänsyn till särdragen inom sektorn för valutahandel avista och i synnerhet den omständigheten att valutahandel avista med G10-valutor inte genererar någon försäljning i ordets vanliga bemärkelse, värdet på försäljningen för de företag som hade deltagit i den aktuella överträdelsen med hjälp av en ”proxyvariabel för försäljningsvärdet” (nedan kallad proxyvariabeln).

35 Därefter beaktade kommissionen en faktor för överträdelsens allvar på 16 procent, eftersom överträdelsen till sin natur hörde till de allvarligaste begränsningarna, och överträdelsens varaktighet, med användning av en multiplikationskoefficient på 0,42 år.

36 Efter att ha lagt till ett tilläggsbelopp på 16 procent av försäljningsvärdet, för att avskräcka från deltagande i sådana förfaranden, oberoende av överträdelsens varaktighet, fastställde slutligen kommissionen grundbeloppet för böterna till 86 765 000 euro.

b) Det slutliga bötesbeloppet

37 När det gäller fastställandet av det slutliga bötesbeloppet, fann kommissionen att Credit Suisse hölls ansvarigt enbart för de informationsutbyten som utgjorde en del av den enda, fortlöpande överträdelsen, och den drog av 4 procent från det totala grundbeloppet för böterna på grund av förmildrande omständigheter till följd av att Credit Suisse inte var ansvarigt för dels det underliggande samförståndet, dels de enstaka samordningstillfällena, med 2 procent för var och en av dessa omständigheter.

38 Kommissionen ålade således Credit Suisse böter på 83 294 000 euro i artikel 2 a i det angripna beslutet.

II. Parternas yrkanden

39 Sökandebolagen har yrkat att tribunalen ska

– i första hand, ogiltigförklara det angripna beslutet,

– i andra hand, delvis ogiltigförklara artikel 1 i det angripna beslutet och sätta ned de böter som ålades i artikel 2,

– i vilket fall som helst sätta ned det bötesbelopp som ålades i artikel 2 i det angripna beslutet, och

– förplikta kommissionen att i första hand ersätta sökandebolagens rättegångskostnader, och i andra hand en lämplig andel av deras rättegångskostnader.

40 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan i sin helhet, och

– förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

41 Sökandebolagen har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. De tre första grunderna, vilka avser åsidosättande av artikel 101 FEUF och åsidosättande av motiveringsskyldigheten, och den femte grunden, vilken avser åsidosättande av principen om god administration och rätten till försvar, syftar i huvudsak till att angripa kommissionens konstaterande i artikel 1 i det angripna beslutet att Credit Suisse hade överträtt artikel 101 FEUF. Den fjärde grunden, vilken avser åsidosättande av artikel 23 i förordning nr 1/2003, riktlinjerna för beräkning av böter, proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling samt motiveringsskyldigheten, syftar till att angripa de böter som kommissionen ålade Credit Suisse i artikel 2 i det angripna beslutet.

A. Artikel 1 i det angripna beslutet

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden

42 Sökandebolagen har som första grund gjort gällande att de informationsutbyten som ägde rum mellan handlarna i det aktuella chattrummet inte utgör konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden, oavsett om de betraktas för sig eller tillsammans med det underliggande samförståndet. Den första grunden består av två delar.

43 Inom ramen för den första grundens första del har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen inte styrkte att det fanns ett underliggande samförstånd och följaktligen att informationsutbytena på nätet utgör ett konkurrensbegränsande avtal och/eller ett samordnat förfarande.

44 Inom ramen för den första grundens andra del har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen inte lade fram erforderlig bevisning för att styrka att informationsutbytena på nätet utgör fristående avtal och/eller samordnade förfaranden.

a) Inledande synpunkter

45 Tribunalen erinrar om att kriterierna koordination och samarbete, som avgör vad som är ett samordnat förfarande, ska förstås mot bakgrund av den grundläggande idén bakom FEUF:s konkurrensregler, nämligen att varje ekonomisk aktör självständigt ska bestämma den politik som den avser att följa på den inre marknaden (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 119 och där angiven rättspraxis).

46 Även om detta krav på självständighet inte utesluter att de ekonomiska aktörerna har rätt att rationellt anpassa sig till det konstaterade eller förväntade beteendet hos konkurrenterna, hindrar det emellertid strikt att det förekommer direkta eller indirekta kontakter mellan sådana aktörer, kontakter som är ägnade att antingen påverka en faktisk eller potentiell konkurrents beteende på marknaden eller för en sådan konkurrent avslöja det beteende man har beslutat om eller överväger att själv tillämpa på marknaden, när dessa kontakter har till syfte eller resultat att utmynna i konkurrensvillkor som inte motsvarar de normala villkoren på den relevanta marknaden, med beaktande av de tillhandahållna produkternas eller tjänsternas beskaffenhet, hur betydelsefulla och hur många företagen var och nämnda marknads volym (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 120 och där angiven rättspraxis).

47 Domstolen har således slagit fast att utbyte av information mellan konkurrenter kan strida mot konkurrensreglerna när detta utbyte mildrar eller undanröjer graden av osäkerhet om den relevanta marknadens funktion och följaktligen begränsar konkurrensen mellan företagen (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 121 och där angiven rättspraxis).

b) Den första grundens första del: Kommissionen styrkte inte att det fanns ett underliggande samförstånd och följaktligen att informationsutbytena på nätet utgör ett konkurrensbegränsande avtal och/eller ett samordnat förfarande

48 Sökandebolagen har anfört tre anmärkningar. Genom den första anmärkningen har de gjort gällande att det angripna beslutet grundar sig på antagandet att det underliggande samförståndet utgör en nödvändig förutsättning för att informationsutbytena ska kvalificeras som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden enligt artikel 101.1 FEUF. Genom den andra anmärkningen har de hävdat att kommissionen inte styrkte att information utbyttes i det aktuella chattrummet med stöd av detta samförstånd. Till stöd för denna anmärkning har de ifrågasatt kommissionens tolkning av de samtida bevisen, nämligen diskussioner på nätet mellan handlarna, och gjort gällande att varken dessa diskussioner eller förlikningsinlagorna eller samtidigt förekommande indicier styrker att det fanns ett sådant samförstånd. Genom den tredje anmärkningen har de gjort gällande att kommissionen inte kan undanta det underliggande samförståndet från domstolsprövning med motiveringen att Credit Suisse inte hölls ansvarigt för detta samförstånd, eftersom det rör sig om en väsentlig del av kommissionens argument mot Credit Suisse.

49 Vad beträffar sökandebolagens första anmärkning, påpekar tribunalen att det framgår av en helhetsbedömning av det angripna beslutet, särskilt av skälen 337–341, 344, 345 och 347–349, jämförda med skälen 394–405 och 411–417, att kommissionen gjorde separata rättsliga kvalificeringar av, å ena sidan, det underliggande samförståndet som ett konkurrensbegränsande avtal och, å andra sidan, informationsutbytena som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden. I skälen 487, 489 och 491–499 i beslutet kvalificerade kommissionen även dessa två beteenden som olika beståndsdelar av den enda, fortlöpande överträdelsen (se punkterna 26–31 ovan). Det ska vidare erinras om att Credit Suisse hölls ansvarigt endast för den överträdelse som bestod av beteendet avseende informationsutbytena.

50 Det ska även påpekas att även om de informationsutbyten som avsåg Credit Suisse ägde rum i ett chattrum på nätet, kan denna koppling till denna aspekt av det underliggande samförståndet inte likställas med förekomsten av en nödvändig förutsättning, som sökandebolagen har åberopat, som kan påverka de separata rättsliga kvalificeringarna av det underliggande samförståndet och informationsutbytena.

51 Närmare bestämt, såsom framgår av skälen 337–341 i det angripna beslutet, har den rättsliga kvalificeringen av informationsutbytena som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden, som kommissionen gjorde i nämnda beslut inte något stöd vare sig i reglerna för det underliggande samförståndet, eller det underförstådda godtagandet av dessa regler av de handlare som deltog i dessa informationsutbyten (nedan kallade handlarna i fråga). I motsats till vad sökandebolagen har gjort gällande kan det angripna beslutet därför inte tolkas som att den uppställer det underliggande samförståndet som en nödvändig förutsättning för kvalificeringen som informationsutbyten.

52 Innehållet i skälen 346 och 369–371 i det angripna beslutet, som sökandebolagen har åberopat till stöd för sina argument, kan inte påverka denna slutsats.

53 Vad, för det första, beträffar skäl 346 i det angripna beslutet, vilket avser kvalificeringen av det underliggande samförståndet som ett avtal, ska det konstateras att det i detta avtal visserligen anges att informationsutbytena gjorde det möjligt för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att kontrollera eventuella avvikelser från reglerna. Det finns emellertid inte någon hänvisning till den rättsliga kvalificering som gjordes i nämnda beslut vad gäller informationsutbytena.

54 För det andra framgår det av skälen 369–371 i det angripna beslutet, vilka endast syftar till att bemöta de argument som Credit Suisse anförde under det administrativa förfarandet, att kommissionen grundade förekomsten av detta samförstånd på indirekta bevis, nämligen informationsutbytena, eftersom det underliggande samförståndet utgör en ”logisk premiss” för dessa utbyten. Hänvisningen till den ”logiska premissen” ska således endast förstås som att den användes i samma syfte för att styrka dess förekomst i förevarande fall. Den omständigheten att förekomsten av det underliggande samförståndet kan utläsas av informationsutbytena ska följaktligen också förstås som att det syftar till att bevisa dess förekomst, utan att det påverkar de separata rättsliga kvalificeringarna av informationsutbytena, å ena sidan, och det underliggande samförståndet, å andra sidan.

55 I motsats till vad sökandebolagen har hävdat, var kommissionen vidare inte skyldig att förklara i det angripna beslutet varför Credit Suisse utbytte information på ett annat sätt än de andra banker som var inblandade i de påtalade händelserna, jämfört med övervägandena i förlikningsbeslutet.

56 I det avseendet ska det erinras om att förlikningsförfarandet och det ordinarie administrativa förfarandet är skilda förfaranden. Vid antagandet av beslutet avseende Credit Suisse efter det ordinarie administrativa förfarandet var, för det första, kommissionen enbart bunden av meddelandet om invändningar och, för det andra, var den skyldig, med iakttagande av den kontradiktoriska principen, att beakta samtliga relevanta omständigheter, däribland alla upplysningar och argument som lades fram av Credit Suisse när det utövade rätten att yttra sig, med följden att kommissionen var skyldig att åter gå igenom handlingarna i ärendet mot bakgrund av dessa omständigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2015, Timab Industries och CFPR/kommissionen, T-456/10, EU:T:2015:296, punkterna 90, 96 och 107).

57 När det gäller antagandet av det angripna beslutet avseende Credit Suisse efter det ordinarie administrativa förfarandet, ska det noteras att det framgår av meddelandet om invändningar, i dess kompletterade lydelse enligt det kompletterande meddelandet om invändningar, att kommissionen gjorde en separat kvalificering av det underliggande samförståndet och informationsutbytena som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden och att Credit Suisse inte framförde någon kritik mot detta under det administrativa förfarandet. Kommissionen var därför inte skyldig att åter gå igenom handlingarna i ärendet vad beträffar dessa rättsliga kvalificeringar.

58 Det följer av det ovan anförda att det, med hänsyn till de separata rättsliga kvalificeringarna av, å ena sidan, informationsutbytena och, å andra sidan, det underliggande samförståndet, vilket Credit Suisse inte hölls ansvarigt för (se punkt 32 ovan), saknas anledning att pröva den andra och den tredje anmärkningen inom ramen för den första grundens första del, vilka grundar sig på det felaktiga antagandet att det underliggande samförståndet utgjorde en nödvändig förutsättning i det angripna beslutet för att informationsutbytena skulle kvalificeras som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfarande enligt artikel 101.1 FEUF.

59 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första grundens första del.

60 Eftersom sökandebolagen, inom ramen för den första grundens andra del, har gjort gällande att informationsutbytena inte var konkurrensbegränsande och att de var fristående i förhållande till det underliggande samförståndet, vars analys kräver en bedömning av innehållet i och tolkningen av dessa utbyten, kan den omständigheten att sökandebolagens kritik mot omfattningen och tolkningen av de samtida bevisen framfördes inom ramen för deras argumentation som grundas på det underliggande samförståndet, vilken framfördes till stöd för den första grundens första del, inte föregripa tribunalens analys av dessa, inom ramen för den första grundens andra del, för att fastställa huruvida sökandebolagens invändningar mot kvalificeringen av informationsutbytena som fristående avtal eller samordnade förfaranden var välgrundade.

c) Den första grundens andra del: Avsaknaden av bevis som styrker att informationsutbytena på nätet utgjorde fristående avtal och/eller samordnade förfaranden

61 Den andra delgrunden är i huvudsak uppdelad i tre anmärkningar Genom den första anmärkningen har sökandebolagen kritiserat kommissionens tolkning av vissa samtida bevis, nämligen vissa diskussioner på nätet, vilka kommissionen stödde sig på för att dra slutsatsen att informationsutbytena på nätet utgjorde avtal och/eller samordnade förfaranden, och de har särskilt hävdat att dessa diskussioner inte var kommersiellt känsliga. Genom den andra anmärkningen har sökandebolagen hävdat att informationsutbytena på nätet inte kan kvalificeras som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden, genom att i huvudsak hävda att informationens påstått kommersiellt känsliga karaktär och den minskade osäkerhet

bland konkurrenterna som kunde följa av sådan information inte är tillräckligt för att göra en sådan kvalificering. Genom den tredje anmärkningen har de hävdat att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att dra slutsatsen att Credit Suisses legitima förklaring till de aktuella informationsutbytena inte var relevant.

62 I det angripna beslutet redovisade kommissionen och tolkade innehållet i fler än 100 diskussioner. De informationsutbyten som analyserades i beslutet var således uppdelade i fyra kategorier beroende på de ämnen som diskuterades, nämligen i) spreadar (skälen 245–251), ii) kundorder (skälen 183–228), iii) öppna riskpositioner (skälen 234–238) och iv) befintlig eller planerad handelsverksamhet (skälen 258–285). Kommissionen ansåg att alla dessa utbyten avsåg aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information om de inblandade handlarnas handelsverksamhet, vilket gjorde det möjligt för de berörda bankerna att vara välinformerade om konkurrenternas positioner, avsikter och restriktioner, vilket hjälpte dem i deras senare beslut. På grundval av denna analys drog kommissionen slutsatsen, i skälen 337–341 i det angripna beslutet, att dessa informationsutbyten utgjorde ett konkurrensbegränsande samordnat förfarande i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF.

63 De två första anmärkningarna ska prövas gemensamt.

1) Den första anmärkningen, vilken avser att kommissionen feltolkade vissa samtida bevis, och den andra anmärkningen, vilken avser att informationsutbytena på nätet inte utgör konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden

i) Huruvida vissa av sökandebolagens argument kan tas upp till prövning och huruvida viss bevisning kan tillåtas

64 Kommissionen har ifrågasatt att det går att ta upp till prövning, för det första, sökandebolagens argumentation om att det har skett en feltolkning av vissa informationsutbyten och av bilaga A.8 till ansökan, som ligger till grund för denna argumentation, och, för det andra, den argumentation som avser att informationsutbytena inte utgör en överträdelse, liksom bilaga A.9 till ansökan och bilagorna C.2 och C.3 till repliken, vilka ligger till grund för denna argumentation.

65 Tribunalen erinrar om att enligt artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 76 d i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan innehålla uppgifter om saken i målet samt en kortfattad framställning av de grunder som åberopas. Enligt fast rättspraxis ska dessa uppgifter vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan (dom av den 7 mars 2017, United Parcel Service/kommissionen, T-194/13, EU:T:2017:144, punkt 191).

66 Det ska även påpekas att för att en talan vid tribunalen ska kunna tas upp till sakprövning krävs det bland annat att de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som sökanden grundar sig på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan. Innehållet i en ansökan kan visserligen understödjas och kompletteras på särskilda punkter genom hänvisning till specifika avsnitt i bifogade handlingar, men en generell hänvisning till andra handlingar kan, även om dessa handlingar bifogas ansökan, inte kompensera att sådana väsentliga delar av den rättsliga argumenteringen som enligt ovan i punkt 65 återgivna bestämmelser ska återfinnas i själva ansökan saknas (se dom av den 7 mars 2017, United Parcel Service/kommissionen, T-194/13, EU:T:2017:144, punkt 192 och där angiven rättspraxis).

67 Bilagorna kan således endast beaktas i den mån de stöder eller kompletterar grunder eller argument som sökanden uttryckligen har åberopat i sina skrivelser och i den mån det är möjligt att exakt fastställa vilka delar i dessa bilagor som stöder eller kompletterar nämnda grunder eller argument (se dom av den 9 september 2015, Samsung SDI m.fl./kommissionen, T-84/13, ej publicerad, EU:T:2015:611, punkt 33 och där angiven rättspraxis). Det ankommer vidare inte på tribunalen att i bilagorna söka efter och identifiera de grunder och argument som den skulle kunna anse utgör grunden för talan, eftersom bilagorna enbart ska tjäna som bevismaterial och som ett medel för målets utredning (se dom av den 17 september 2007, Microsoft/kommissionen, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 94 och där angiven rättspraxis).

68 Vad, för det första, beträffar frågan huruvida sökandebolagens argumentation om den felaktiga tolkningen av vissa informationsutbyten som analyserades i det angripna beslutet kan tas upp till prövning, vilket i huvudsak har ifrågasatts av kommissionen, ska det konstateras att sökandebolagen, såsom framgår av ansökan, till stöd för deras argument om att ”[kommissionen] fortsätter att missförstå handelsjargongen och hur marknaden för valutahandel avista fungerar”, har hänvisat till bilaga A.8 som bifogades ansökan, vilken är en expertrapport från före detta ordföranden för interbankavdelningen i Global FX Committee, och de har hänvisat till tre exempel från denna rapport för att förtydliga deras argument.

69 I samband med repliken, som svar på kommissionen argument om avvisning, har sökandebolagen upprepat det ovannämnda argumentet och därefter tillagt att bilaga A.8 visar även, för det första, att ”förekomsten av en övergripande konkurrensbegränsande plan eller ett syfte att begränsa konkurrensen inte går att enkelt eller direkt utläsas av den skriftliga bevisningen” och, för det andra, att kommissionen, på grundval av enbart sina tolkningar, hade slutit sig till ”förekomsten av ett underliggande samförstånd”. Bolagen har, fortfarande i samband med repliken, hävdat att den omständigheten att kommissionen inte kunde skilja mellan tidigare order och framtida order ”utgör en faktor som ska beaktas då den skapar tvivel om huruvida dess utredning var omsorgsfull och robust”. Slutligen har sökandebolagen åberopat betydelsen av och den specifika karaktären på deras argumentation genom att hänvisa till punkterna 18, 69 och 78 i ansökan. Dessa punkter avser informationsutbytenas påstådda konkurrensfrämjande karaktär, såsom medgavs i ansökningarna om förmånlig behandling (punkt 18), kommissionen felaktiga tolkning eller missuppfattning av handelsjargongen och hur marknaden för valutahandel avista fungerar (punkt 69) och i huvudsak de fyra reglerna för det underliggande samförståndet (punkt 78).

70 Som svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen vidhöll sökandebolagen sin ståndpunkt om att deras argumentation har presenterats på ett tydligt och specifikt sätt i deras inlagor.

71 I det avseendet konstaterar tribunalen att sökandebolagen har redogjort för en argumentation, såsom den har angetts i punkterna 68 och 69 ovan, vilken är begränsad till allmänna och icke utförliga påståenden som ofta har formulerats i en eller två meningar och som till och med endast är föremål för en allmän hänvisning till bilaga A.8, utan att det anges på ett sammanhängande och begripligt sätt vilken inverkan denna argumentation, och än mindre den expertrapport som den grundar sig på, skulle kunna ha på huruvida kommissionens slutsatser i det angripna beslutet ska anses välgrundade. Under dessa omständigheter ska det konstateras att denna argumentation inte uppfyller de krav som har angetts i punkterna 65–67 ovan.

72 Följaktligen kan sökandebolagens argumentation inte tas upp till prövning, vilken i huvudsak avser feltolkningen av vissa informationsutbyten som analyserades i det angripna beslutet och i vilken bolagen har hänvisat till bilaga A.8, och med beaktande av den allmänna hänvisningen till denna bilaga, ska nämnda bilaga inte beaktas.

73 Vad, för det andra, beträffar frågan huruvida den argumentation som avser att informationsutbytena inte var konkurrensbegränsande, vilken grundas på en hänvisning till bilaga A.9 till ansökan och till bilagorna C.2 och C.3 till repliken, kan tas upp till prövning, ska det konstateras att denna argumentation – i motsats till vad kommissionen har hävdat – ska anses vara tillräckligt klar och precis. Det framgår nämligen klart av sökandebolagens inlagor vid tribunalen, om än kortfattat, att genom kategoriseringen av informationsutbytena, vilka de delade in i i) allmänna diskussioner som inte kan anses vara ”kommersiellt känsliga” på marknaden för valutahandel avista, ii) (mer) exakta eller framåtblickande diskussioner som avser relativt små handelsvolymer och som inte kunde ge relevant information om den påstått förväntade utvecklingen av valutakurserna och iii) de diskussioner som avser större handelsvolymer men som kunde ha endast ett hypotetiskt konkurrensbegränsande syfte, som för en mottagande handlare skulle bestå i att använda diskussionerna för att försöka få en vinst före den handlare som delade denna information, försöker sökandebolagen ifrågasätta kommissionens slutsats om att informationsutbytena på nätet var konkurrensbegränsande med hänsyn till deras innehåll, deras syfte eller deras förmåga att ”snedvrida” konkurrensen. Det ska därför anses att denna argumentation av sökandebolagen överensstämmer med de krav i rättspraxis som har nämnts i punkterna 65 och 66 ovan och att den därför kan tas upp till prövning.

74 Med beaktande av den rättspraxis som har angetts i punkt 67 ovan, är det vidare endast i den mån som bilagorna A.9, C.2 och C.3 stöder eller kompletterar den argumentation som sökandebolagen uttryckligen har åberopat i sina inlagor som dessa bilagor kommer att beaktas.

ii) Huruvida de diskussioner som sökandebolagen specifikt har bestritt är konkurrensbegränsande

75 Sökandebolagen har specifikt bestritt kommissionens tolkning av de diskussioner som bolagen klassificerade i den första kategorin (se punkt 73 ovan), det vill säga diskussionerna den 14 juni, den 5 augusti och den 4 oktober 2011, den 7 februari och den 1 juni 2012, den 14 maj 2012, den 11 april 2012, den 13 april 2012, den 9 maj 2012, den 5 juni 2012, den 25 april 2012, den 10 februari 2012 samt den 25 april, 19 juni, den 3 och den 4 juli 2012, på grund av att den information som utbyttes under dessa diskussioner utgör ”marknadsupplysningar” och inte kommersiellt känslig information, och att den inte var konkurrensbegränsande.

76 För att avgöra huruvida kommissionen gjorde en riktig bedömning när den slog fast att handlarna utbytte kommersiellt känslig information av konkurrensbegränsande karaktär, är det nödvändigt att bedöma arten av dessa utbyten. Närmare bestämt ska det bedömas huruvida dessa utbyten avsåg information som inte var offentlig och som handlarna inte kunde ha kännedom om, i förekommande fall aggregerad och anonymiserad information, och undersöka särskilt precisionen i och syftet med utbytet av sådan information.

– Diskussionerna den 14 juni, den 5 augusti och den 4 oktober 2011 samt den 7 februari och den 1 juni 2012

77 Diskussionerna den 14 juni, den 5 augusti och den 4 oktober 2011 samt den 7 februari och den 1 juni 2012 som anges i skälen 107, 111, 122, 139, 150 och 504 i det angripna beslutet, avseende vilka kommissionens tolkning har ifrågasatts av sökandebolagen, ansågs av kommissionen inte vara kommersiellt känsliga.

78 Vad, för det första, beträffar diskussionerna den 14 juni, den 5 augusti och den 4 oktober 2011 samt den 7 februari och den 1 juni 2012 som anges i skälen 107, 111, 122, 139 och 150 i det angripna beslutet, ska det konstateras att kommissionen ansåg att dessa diskussioner i huvudsak

visade att tillträdet till det aktuella chattrummet baserades på ömsesidigt förtroende mellan de deltagande handlarna och att dessa handlare agerade i en sluten krets avsedd att främja deras egna intressen. Enligt kommissionen visade de utbyten som anges i skälen 139 och 150 i nämnda beslut även att Credit Suisse-handlaren som deltog i det aktuella chattrummet, innan vederbörande anställdes av Credit Suisse, hade anslutit sig till detta chattrum i egenskap av anställd med full kännedom om hur det fungerade och vad deltagandet innebar.

79 Vad, för det andra, gäller diskussionen den 5 augusti 2011 som anges i skäl 504 i det angripna beslutet, ansåg kommissionen att den visade att Credit Suisse-handlaren, utan att aktivt delta i utbytena, kände till dessa.

80 Sökandebolagens argument om att de diskussioner som har nämnts i punkt 77 ovan kvalificerades felaktigt, då de ansågs vara kommersiellt känsliga, saknar följaktligen stöd i de faktiska omständigheterna och kan därför inte godtas.

– *Diskussionen den 14 maj 2012*

81 När det gäller diskussionen den 14 maj 2012 som återges i skäl 209 i det angripna beslutet, jämförd med skälen 196–202 och 337–341, ansåg kommissionen att under denna diskussion delade handlarna information om sina positioner, utanför ramen för potentiella transaktioner mellan dessa, och om spekulationer om priset på ett valutapar GBP/USD. Kommissionen drog av detta slutsatsen att sådan information, som avsåg kundorder, var kommersiellt känslig och kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på samtliga de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

82 Sökandebolagen har bestritt kommissionens tolkning av denna diskussion och gjort gällande att den avser allmän information, inte innehåller någon information om framtida order eller handlarnas positioner och motsvarar således ett utlämnande av ”marknadsupplysningar”. Bolagen har tillagt att hänvisningarna till ”rhs light” och ”LHS samlls cable” inte avser belopp, priser eller kunder och är således anonymiserade. De har dragit slutsatsen att denna diskussion inte gör det möjligt att visa att den information som utbyttes i det aktuella chattrummet var konkurrensbegränsande.

83 Kommissionen har bestritt sökandebolagens tolkning av den aktuella diskussionen.

84 Tribunalen konstaterar att Credit Suisse-handlaren, såsom framgår av utdraget ur den aktuella diskussionen, var närvarande i det aktuella chattrummet den dagen och att han kl. 14.50.48 uppgav för de andra deltagarna att han hade order att sälja en liten kvantitet av ett ospecificerat valutapar som skulle verkställas till ”fixing” (”rhs lights”). En handlare ställde kl. 14.52.57 en fråga till honom för att utröna huruvida det var fråga om ett valutapar GBP/USD (”[c]able??”) och delade kl. 14.55.51 information om de kundorder som vederbörande hade, nämligen order att sälja en liten kvantitet för ett valutapar GBP/USD som skulle verkställas till ”fixing” (”LHS samlls cable”). Under samma konversation uttryckte en annan handlare sin ståndpunkt om ökningen av värdet på valutaparet GBP/USD (”feels like its just being put higher wsith sof eur/gbp and eur/usd running into some bids …”), och angav att han inte hade några order för detta valutapar.

85 Som framgår av transkriptionen av den aktuella diskussionen, utbytte handlarna information som inte var offentlig och som avsåg specifika order som de hade, och preciserade ordertyp (säljorder som ska verkställas till ”fixing”), det aktuella valutaparet (GBP/USD) och deras kvantitet. Denna diskussion återspeglar således kommentarer i realtid om handlarnas verksamheter som gav upphov till ett utbyte av kommersiellt känslig information.

86 Även om det antas att den utbytta informationen är anonymiserad, såsom sökandebolagen har hävdat, utgör denna omständighet inte något hinder för att informationen kvalificeras som kommersiellt känslig information eftersom denna information – på grund av ämnet och graden av precision och den omständigheten att den inte är tillgänglig för de konkurrenter som inte närvarade i det aktuella chattrummet – ger mottagarna en kommersiell fördel.

87 För handlare som är specialiserade på området kan sådan information ge dem upplysningar om marknadsutvecklingen avseende valutaparet GBP/USD före ”fixing”, med hänsyn till att de mindre säljorderna som ska verkställas till ”fixing” har mindre möjligheter att påverka valutakursens rörelser på ett betydande sätt. Utlämnandet av sådan information gör det således möjligt för handlarna att anpassa sina handelsstrategier i enlighet därmed och mildra den osäkerhet som är inneboende på marknaden för valutahandel avista.

88 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionen den 14 maj 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionen den 11 april 2012*

89 När det gäller diskussionen den 11 april 2012 som återges i skäl 223 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 214–221 och 337–341, ansåg kommissionen att denna diskussion avsåg en omedelbar order från en specifik kund och att utlämnandet av denna kommersiellt känsliga information undanröjde en del av den inneboende osäkerheten på marknaden för valutahandel avista, och gjorde på så sätt det möjligt för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att bättre kunna förutse marknadsutvecklingen och anpassa sina strategier för att dra fördel av den information som lämnats ut och den ökade transparensen på marknaden till följd därav, och följaktligen kunde bidra till de aktuella informationsutbytenas konkurrensbegränsande karaktär.

90 Sökandebolagen har gjort gällande att diskussionen den 11 april 2012 avser allmän information som inte avser några framtida order eller handlarnas positioner. De har även anfört att i kommentaren ”lost some X”, som fanns med i denna diskussion, anges inte några belopp eller priser och att flera kunder hoppade runt på marknaden, vilket inte gjorde det möjligt att utläsa någon särskild information om en kund. De har dragit slutsatsen att denna diskussion avser marknadsupplysningar som inte var konkurrensbegränsande.

91 Kommissionen har bestritt sökandebolagens föreslagna tolkning av den aktuella diskussionen.

92 Tribunalen konstaterar att utdraget från diskussionen den 11 april 2012, som anges i skäl 223 i det angripna beslutet, bekräftar att en UBS-handlare, kl. 06.50.23, informerade de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att han just hade ingått en transaktion genom att sälja euro mot brittiska pund (”lost some X”, det vill säga ett valutapar EUR/GBP), och specificerade

kl. 06.50.23 att transaktionen avsåg en motpart som vanligtvis gick från en handlare till en annan (”usual geezer who does the rounds”). Vissa av deltagarna i chattrummet, däribland Credit Suisse-handlaren, tackade för denna information (”ta”).

93 Det ska anses att denna diskussion visar på ett utbyte av precis, aktuell och konfidentiell information, eftersom informationen avslöjade för de andra handlare som deltog i det aktuella chattrummet den typ av order som var i fråga (omedelbar), tidpunkten för genomförandet av ordern (nu aktuell), det valutapar som berördes (EUR/GBP) och en hänvisning till den typ av kund för vilken transaktionen just hade ingåtts.

94 Vad gäller den sistnämnda hänvisningen till en typ av kund, kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att hänvisningen inte gjorde det möjligt att utläsa någon särskild information om en kund. UBS-handlarens hänvisning till en motpart som ”gick från en handlare till en annan” ska nämligen, i samband med denna handel, anses vara tillräckligt specifik för att motparten ska kunna identifieras av handlarna, vilka är yrkesmän på området, vilket således ger dem möjlighet att beakta den aktuella kundens särart, särskilt huruvida vederbörande var välinformerad eller ej. Denna slutsats gör sig gällande med hänsyn till dels preciseringen att det var fråga om en vanligt förekommande motpart (”usual geezer”), dels den omständigheten att ingen av de handlare som tackade USB-handlaren för denna information bad om preciseringar beträffande hänvisningen till denna kund. Som kommissionen slog fast i skäl 40 b i det angripna beslutet, jämfört med fotnot nr 381, utan att detta har bestritts av sökandebolagen, ska tillhandahållandet av informationen om den berörda kundens särart, oavsett om kunden var välinformerad eller ej, till de andra handlarna anses kunna göra det möjligt för mottagarna av denna information att förutse en eventuell marknadsutveckling.

95 Under dessa omständigheter kan den information som delades under den aktuella diskussionen inte anses vara allmän enbart på grund av att de växlade beloppen och valutakursen inte angavs eller att informationen inte avsåg framtida order. Det räcker att påpeka att ”marknadsupplysningar” i huvudsak består av allmänna och anonymiserade iakttagelser av marknadsläget, och den information som lämnades ut under den aktuella diskussionen avvek uppenbart från sådana upplysningar.

96 Det ska följaktligen anses att den aktuella information som utbyttes var kommersiellt känslig, aktuell och precis, och kunde undanröja en del av den inneboende osäkerheten på marknaden för valutahandel avista. Informationen gjorde det således möjligt för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att bättre kunna förutse marknadsutvecklingen för valutaparet EUR/GBP och anpassa sina strategier för att dra nytta av den information som lämnades ut och kunde följaktligen bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de aktuella informationsutbytena.

97 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionen den 11 april 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionen den 13 april 2012*

98 När det gäller diskussionen den 13 april 2012 som anges i skäl 224 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 214–221 och 337–341, ansåg kommissionen att diskussionen avsåg aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information kopplade till omedelbara kundorder, genom att det i det aktuella chattrummet lämnades uppgifter om volymen eller riktningen för en specifik

och icke-aggregerad order eller typen av kund, vilket således undanröjde en del av den inneboende osäkerheten i handeln på marknaden för valutahandel avista och ökade graden av transparens i fråga om valutakursens utveckling för det aktuella valutaparet. Kommissionen drog av detta slutsatsen att diskussionen kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de aktuella informationsutbytena.

99 Sökandebolagen har gjort gällande att informationsutbytet som ägde rum under diskussionen den 13 april 2012 avser ”marknadsupplysningar”, eftersom det inte avser framtida order eller handlarnas positioner. Uttrycket ”lose more cable”, som användes av Credit Suisse-handlaren, är således anonymiserat och avser ungefärliga belopp, utan prisangivelse eller information om kunderna. Enligt sökandebolagen är uttrycket ”corp” ett generiskt uttryck för att beteckna ett företag, och gör det således inte möjligt att identifiera en kund.

100 Kommissionen har bestritt sökandebolagens tolkning av den aktuella diskussionen.

101 Tribunalen konstaterar att utdraget från diskussionen den 13 april 2012, som återges i skäl 224 i det angripna beslutet, bekräftar att Credit Suisse-handlaren, kl. 09.56.42, gav en annan handlare som var närvarande i det aktuella chattrummet information om sin aktuella transaktion att sälja 40 miljoner i ett valutapar GBP/USD till ett stort företag (”lose more cable 40 odd corp”), vilket är skälet till att den andra handlaren tackade honom (”tks ratty”).

102 Den aktuella diskussionen visar således klart ett utbyte av precis och aktuell information som inte var allmänt tillgänglig, och som endast parterna till transaktionen kände till, det vill säga handlaren och dennes kund. Den information om transaktionen som lämnades av Credit Suisse-handlaren angav nämligen det specifika beloppet (40 miljoner), det aktuella valutaparet (GBP/USD), transaktionens riktning (försäljning) och en hänvisning till en typ av kund (stort företag).

103 I det avseendet kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att uttrycket ”corp”, som Credit Suisse-handlaren hänvisade till under den aktuella diskussionen, inte gör det möjligt att sluta sig till den specifika identiteten på en berörd kund. Uttrycket anger likväl typen av kund, det vill säga i synnerhet att det är fråga om ett stort företag. Det ska påpekas att information om orderflödet hos vissa stora företag och internationella företag kan anses vara upplysande, eftersom den gör det möjligt för de handlare som har tillgång till informationen att förutse utvecklingen av valutakursen för ett aktuellt valutapar, genom att på så sätt undanröja viss inneboende osäkerhet på marknaden för valutahandel avista och genom att öka transparensen på denna marknad till fördel endast för de som mottar denna information.

104 Användbarheten av uppgiften om typen av kund, i förevarande fall ”corp”, bekräftas dessutom av andra utbyten som omnämns i det angripna beslutet (se, bland annat, skälen 278–280 i nämnda beslut) av vilka det framgår att denna uppgift uppskattades av de handlare som deltog i det aktuella chattrummet.

105 Under dessa omständigheter kan den information som delades av handlaren under diskussionen den 13 april 2012 inte anses utgöra ”marknadsupplysningar” enbart på grund av att den inte avser framtida order.

106 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionen den 13 april 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionen den 9 maj 2012*

107 När det gäller diskussionen den 9 maj 2012 som anges i skäl 276 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 252–257 och 337–341, ansåg kommissionen att Barclays-handlaren under denna diskussion frågade Credit Suisse-handlaren om (fullgörandet) av hans handelsstrategi, varpå Credit Suisse-handlaren svarade jakande och lämnade ytterligare detaljer om de nivåer som handlats. Enligt kommissionen skulle Barclays-handlaren under normala marknadsvillkor inte ha haft någon anledning eller någon möjlighet att ha tillgång till information om att Credit Suisse-handlaren nyligen hade ”fått igenom sina bud” (”cleared his bids”). Utbytet av denna kommersiellt känsliga information gav Barclays-handlaren en konkurrensfördel, eftersom det kunde ha en inverkan på hans senare beteende i fråga om pris, genom att göra det möjligt för honom att anpassa sina bud (”bids”) till en mindre konkurrensmässig nivå, med vetskap om att Credit Suisse-handlaren hade kunnat genomföra alla sina bud.

108 Sökandebolagen har gjort gällande att diskussionen den 9 maj 2012 avser allmänna överväganden, med hänsyn till att hänvisningarna till orderna inte innehåller belopp, priser eller information om de berörda kunderna och att de därför är anonymiserade. Denna diskussion avser inte heller framtida order eller handlarnas positioner.

109 Som svar på en fråga som tribunalen ställde inom ramen för en åtgärd för processledning, uppgav vidare sökandebolagen att den aktuella diskussionen skulle kunna ha haft till syfte att utforska möjligheten att ingå en transaktion mellan de handlare som deltog i denna diskussion, men de hävdade att de inte kunde definitivt bekräfta den tolkningen. I andra hand upprepade de sin ståndpunkt att syftet med den aktuella diskussionen var att dela ”marknadsupplysningar” för att underlätta dessa handlares förståelse av marknaden. Under alla omständigheter var den information som utbyttes allmän, anonym, historisk och icke specifik, även om det antas att den var kommersiellt känslig, och den kunde således inte ge upphov till ett konkurrensbegränsande beteende.

110 Kommissionen anser att den information som delades under den aktuella diskussionen utgör kommersiellt känslig information som är mer långtgående än ”marknadsupplysningar”, eftersom informationen avser i huvudsak de specifika och aktuella nivåerna av handel.

111 Som svar på en fråga som tribunalen ställde inom ramen för en åtgärd för processledning, upprepade kommissionen sin ståndpunkt att den aktuella diskussionen avsåg utbyte av konkret information som inte var offentlig, vilken gjorde det möjligt för mottagaren av informationen att anpassa det pris som vederbörande erbjöd sina egna kunder, genom att till och med försöka höja detta, med vetskap om att det var föga troligt att konkurrenten, efter att ha uppnått sin handelsstrategi, skulle fortsätta att handla med det aktuella valutaparet. Kommissionen tillade att uppgiften från Credit Suisse-handlaren om en sänkning av valutakursnivån inte skulle ha haft någon mening om inte Barclays-handlaren visste i vilket valutapar buden från Credit Suisse-handlaren just hade genomförts.

112 Tribunalen påpekar i det avseendet att under den aktuella diskussionen lämnade Credit Suisse-handlaren visserligen information om sin handelsverksamhet, genom att ange handelsnivåerna, vilken till sin själva art är kommersiellt känslig (”yeh all filled”; ”feels like its dropped 200 pips its only 40”). Det ovannämnda utdraget från diskussionen gör det emellertid – i motsats till vad kommissionen har gjort gällande – inte möjligt att dra slutsatsen att utbytet av denna kommersiellt känsliga information gav Barclays-handlaren en fördel, i den mån som informationen kunde ha haft en inverkan på handlarens senare beteende i fråga om pris genom att göra det möjligt för honom att anpassa sina bud.

113 För det första är kommissionens påstående om att uppgiften om valutakursnivåerna ”inte skulle ha haft någon mening om de två [handlarna] hade diskuterat genomförandet av deras bud i allmänhet, utan någon hänvisning till ett visst valutapar”, spekulativt, med hänsyn till innehållet i denna diskussion. Det finns nämligen inte någon uppgift i diskussionen, eller i någon annan diskussion som har nämnts i det angripna beslutet, som tyder på att handlarna diskuterade fullgörandet av bud på de nivåer som nämndes av Credit Suisse-handlaren för ett specifikt valutapar.

114 För det andra finns det inte någon uppgift i den aktuella diskussionen som stöder kommissionens påstående om att den handlare som hade mottagit den information som delades av Credit Suisse-handlaren skulle ha kunnat veta att det var föga troligt att hans konkurrent skulle fortsätta att handla med det aktuella valutaparet. Detta påstående är därför också spekulativt.

115 Sådana spekulationer uppfyller inte de beviskrav som åligger kommissionen för att styrka att de faktiska omständigheter som utgör en överträdelse föreligger (se dom av den 22 november 2012, E.ON Energie/kommissionen, C-89/11 P, EU:C:2012:738, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

116 I avsaknad av mer exakt information kan slutsatsen därför inte dras att denna diskussion mildrade eller undanröjde osäkerheten på marknaden på ett sådant sätt att det gav en konkurrensfördel till mottagaren av informationen.

117 Under dessa omständigheter anser tribunalen att kommissionen inte styrkte att diskussionen den 9 maj 2012 kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på det beteende som lades Credit Suisse till last. Sökandebolagen har således fog för att hävda att kommissionen inte kunde åberopa denna diskussion mot Credit Suisse.

– *Diskussionen den 5 juni 2012*

118 När det gäller diskussionen den 5 juni 2012 som anges i skäl 281 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 252–257 och 337–341, ansåg kommissionen att diskussionen avsåg kommersiellt känslig information, eftersom en USB-handlare utbytte information om en order som nyligen hade genomförts, genom att lämna ut specifika detaljer om valutaparet, valutakursen och typen av kund som Credit Suisse-handlaren, utan denna diskussion, inte skulle ha haft någon anledning eller möjlighet att känna till. Kännedomen om sådan information skulle ha gett Credit Suisse-handlaren en konkurrensfördel, om samma typ av kund begärde en transaktion i samma valutapar, med vetskap om att kunden hade gått med på att handla till den valutakurs som UBS-handlare tidigare hade föreslagit. Informationsutbytet under denna diskussion var således sådant att det kunde bidra till de aktuella informationsutbytenas konkurrensbegränsande karaktär.

119 Sökandebolagen har i huvudsak hävdat att den information som utbyttes under denna diskussion avser ”marknadsupplysningar” med hänsyn till att hänvisningarna till kundorderna var anonymiserade, inte angav några belopp eller kundinformation, utan endast de ungefärliga valutakursnivåerna. De har tillagt att det inte står klart att hänvisningen till ”rooskies” avser en specifik kund.

120 Kommissionen har bestritt sökandebolagens tolkning av den aktuella diskussionen.

121 Tribunalen konstaterar att utdraget från den aktuella diskussionen bekräftar att en USB-handlare, kl. 08.38.40, frågade Credit Suisse-handlaren om han hade mottagit några säljorder (”are you seeing much eurusd selling Ratty”), och angav kl. 08.44.28, att en typ av kund just hade köpt brittiska pund mot US-dollar till en specifik valutakurs (”rooskies buying cable at 2530”). Som svar uppgav Credit Suisse-handlaren kl. 09.06.14 att han inte hade fått några sådana order (”sry mate no”) och angav kl. 09.06.24 att han hade observerat en sänkning i valutakursnivån för detta valutapar (”nothing just seen it melt 100 pips”). Kl. 09.06.44 tackade UBS-handlaren honom för denna information (”tks bro”).

122 När det gäller tolkningen av innehållet i den aktuella diskussionen, ska det konstateras att den information som utbyttes, såsom framgår av punkt 121 ovan, avsåg precis, aktuell och konfidentiell information, som endast parterna till transaktionen kände till, det vill säga handlaren och hans kund, eftersom informationen avsåg typen av order, deras kvantitet, det aktuella valutaparet, valutakursnivån för det aktuella valutaparet och en typ av kund involverad i transaktionen.

123 Inget av sökandebolagens argument kan påverka den ovannämnda slutsatsen.

124 För det första, när det gäller hänvisningen till ”rooskies”, i fråga om vilken det inte är säkert att den avser en specifik kund, ska det anses att denna hänvisning, vilken gjordes under den aktuella diskussionen, ska förstås som att den identifierar en specifik typ av kund med hänsyn till dels att UBS-handlaren tackade för denna information, dels att hänvisningen inte väckte några ytterligare frågor från de andra handlarna. Denna slutsats bekräftas dessutom av det övergripande sammanhanget kring de utbyten som anges i det angripna beslutet, av vilket det framgår att hänvisningen till denna typ av kunder (”rooskies” eller ”roosky”) (se skälen 263 och 272 i det angripna beslutet) alltid uppskattades av de andra handlarna, vilket tyder på att denna hänvisning, enligt deras mening, enkelt gick att identifiera som att den anger en konkret typ av berörd kund, nämligen antingen välunderrättad eller ej, som kan göra det möjligt för handlarna, vilka är yrkesmän på området, att förutse en eventuell marknadsutveckling och stärkas i sina strategiska beslut.

125 Vad, för det andra, beträffar valutakursnivåerna som, enligt sökandebolagen, angavs på ett ungefärligt sätt under den aktuella diskussionen, ska det konstateras att en genomläsning av denna diskussion och särskilt den del som avser valutaparet GBP/USD, som har angetts i punkt 121 ovan, klart motsäger den tolkning som sökandebolagen har föreslagit, eftersom den angivna siffran är mycket exakt.

126 Under dessa omständigheter kan den information som utbyttes under den aktuella diskussionen inte anses vara allmän eller avse ”marknadsupplysningar”, enbart på grund av att den inte avsåg framtida order. Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att

diskussionen den 5 juni 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kan bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionen den 25 april 2012*

127 När det gäller diskussionen den 25 april 2012 som det hänvisas till i skäl 195 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 176–182 och 337–341, ansåg kommissionen att Credit Suisse-handlaren inte lämnade någon information under denna diskussion. Han var dock närvarande i det aktuella chattrummet vid den tidpunkt då denna diskussion om kommersiellt känslig information ägde rum eller fick tillgång till denna diskussion vid en senare anslutning. Den kommersiellt känsliga informationen om villkorade order som utbyttes den dagen i det aktuella chattrummet var ägnat att öka graden av förtroende hos Credit Suisse-handlaren för en potentiell utveckling av marknadspriset för ett valutapar GBP/AUD, genom att på så sätt göra det möjligt för honom att fatta bättre underbyggda beslut om sin affärsstrategi och på så sätt dra fördel av denna nivå av konfidentiell och följaktligen konkurrensbegränsande information.

128 Sökandebolagen har gjort gällande att den aktuella diskussionen avser ”marknadsupplysningar”, med hänsyn till den omständigheten att den inte innehåller någon information om framtida order eller handlarnas positioner. Majoriteten av den delade informationen innehåller nämligen spekulationer om framtida rörelser. De har tillagt att hänvisningen, för det första, till ”hypo” inte avser en kund, utan en motpart som har påträffats på elektroniska plattformar som handlar med flera motparter på marknaden, och, för det andra, till ”russia selling eur” kan syfta på en allmänt känd verksamhet vid Ryska federationens centralbank.

129 Sökandebolagen har även gjort gällande i sin ansökan och därefter i sin replik att kommissionen inte angav tillräckliga skäl för att denna diskussion och andra diskussioner som har analyserats i punkterna 137–162 ovan gör det möjligt att styrka dess påståenden om att diskussionerna var kommersiellt känsliga och av konkurrensbegränsande karaktär och att det inte ankommer på sökandebolagen, och inte heller på tribunalen, att identifiera vilken del av ett utdrag från diskussionen som kommissionen stöder sig på i avsaknad av en exakt tidsstämpling.

130 Kommissionen har bestritt sökandebolagens tolkning av den aktuella diskussionen.

131 Eftersom sökandebolagens påstående som har sammanfattats i punkt 129 ovan kan förstås som att kommissionen kritiseras för en otillräcklig motivering i det angripna beslutet, ska det konstateras att i skäl 195 i beslutet anges – visserligen kortfattat– klart och tydligt kommissionens resonemang vad beträffar den kommersiellt känsliga och konkurrensbegränsande karaktären på diskussionen den 25 april 2012, och ett utdrag från diskussionen återges i skäl 191 i det angripna beslutet. Det framgår nämligen av skäl 195 i beslutet att denna diskussion åberopades mot Credit Suisse på grund av att diskussionen möjliggjorde för bolagets handlare att öka sin förtroendenivå vad gäller den potentiella utvecklingen av marknadspriset för valutaparen GBP/AUD och GBP/NZD, genom att göra det möjligt för honom att fatta bättre underbyggda beslut i fråga om sin handelsstrategi.

132 Vidare ska det påpekas att en genomläsning av transkriptionen av ett annat utdrag från diskussionen den 25 april 2012 som ingetts av sökandebolagen till tribunalen bekräftar att handlarna utbytte information om sina pågående ”oavslutade köporder”, genom att precisera de berörda valutaparen med nivåerna för att fullgörandet av dessa skulle inledas, såsom framgår av

frågan från en UBS-handlare (kl. 08.42.19: ”what’s the trigger point for all these gbp/aud and gbp/nzd longs to puke”) och svaren från HSBC- och RBS-handlarna (kl. 08.42 36: ”looking at 1.6040 as a bit of a lvi”, respektive kl. 08.42.56: ”1.5500 gpaud …”).

133 Den information som delades under den aktuella diskussionen kan inte, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat, anses utgöra ”marknadsupplysningar”, eftersom det är uppenbart att sådan information är mer långtgående än påpekanden om det allmänna läget på marknaden.

134 Den aktuella diskussionen visar nämligen klart ett utbyte av mycket precis, aktuell och konfidentiell information, eftersom den delade informationen avser typerna av kundorder, deras riktning, nivåerna för att inleda dessa och de berörda valutaparen, vilket endast parterna till transaktionen kände till, det vill säga handlaren och hans kund. Denna diskussion återspeglar således kommentarer i realtid om handlarnas verksamheter som gav upphov till ett utbyte av kommersiellt känslig information, som kunde öka transparensen mellan handlarna och minska osäkerheten på marknaden enbart till deras fördel.

135 Enbart sökandebolagens påstående om att viss information som lämnades ut under den aktuella diskussionen avser spekulationer om utvecklingen av framtida rörelser kan inte påverka denna slutsats. Förutom att detta argument är allmänt till sin karaktär, innebär inte den omständigheten att viss information som delades inte anses vara kommersiellt känslig att denna diskussion i sin helhet är av allmän karaktär. Det ska även påpekas att den omständigheten att det inte är säkert vad hänvisningarna ”hypo” eller ”russia selling eur” exakt syftar på inte betyder att detta utbyte är av allmän karaktär, eftersom det räcker att en sådan hänvisning gör det möjligt att specificera huruvida en viss kund är välinformerad eller ej (se punkt 94 ovan), något som sökandebolagen inte har bestritt.

136 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionen den 25 april 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionen den 10 februari 2012*

137 När det gäller diskussionen den 10 februari 2012 som det hänvisas till i skäl 228 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 214–221 och 337–341, ansåg kommissionen att Credit Suisse-handlaren inte lämnade någon information under denna diskussion. Han var dock närvarande i det aktuella chattrummet vid den tidpunkt då diskussionen ägde rum, eller fick tillgång till diskussionen senare. Enligt kommissionen var den kommersiellt känsliga informationen om omedelbara order som utbyttes den dagen i det aktuella chattrummet ägnat att öka graden av förtroende hos Credit Suisse-handlaren för en potentiell utveckling av marknadspriset, genom att på så sätt göra det möjligt för honom att fatta bättre underbyggda beslut om sin affärsstrategi.

138 Sökandebolagen har gjort gällande att det aktuella informationsutbytet avser ”marknadsupplysningar”, med hänsyn till den omständigheten att det inte innehåller någon information om framtida order eller handlarnas positioner. De anser att handlarna under detta utbyte spekulerade om den framtida handeln av en specifik motpart (”JP”), utan att ha någon som helst visshet. Sökandebolagen har tillagt att särskilt hänvisningen till ”corp” är ett generiskt och anonymiserat uttryck för *corporation* (juridisk person), dock utan att man därav kan dra slutsatsen att det syftar på en specifik kund.

139 Kommissionen har bestritt den av sökandebolagen föreslagna tolkningen av innehållet i det aktuella utbytet.

140 Tribunalen påpekar inledningsvis att skäl 228 i det angripna beslutet inte innehåller någon transkription av den aktuella diskussionen. I nämnda skäl angav kommissionen att det avsåg ett informationsutbyte avseende en motpart som försökte få till stånd en specifik transaktion och prövade att ingå en säljorder (”exchange of information regarding JPMorgan (’JP’) getting a specific trade and still trying to sell”). Denna diskussion åberopades mot Credit Suisse på grund av att diskussionen möjliggjorde för bolagets handlare att öka sin förtroendenivå vad gäller den potentiella utvecklingen av marknadspriset, och genom att göra det möjligt för honom att fatta bättre underbyggda beslut i fråga om sin handelsstrategi.

141 Efter detta klargörande ska det konstateras att en genomläsning av utdraget från utbytet den 10 februari 2012, som har ingetts av sökandebolagen, bekräftar att en UBS-handlare, kl. 10.12.14, uppgav att en specifik motpart just hade fått en transaktion (”JP had the trade”). Kl. 10.12.46 tackade en HSBC-handlare honom för denna information och bad om ytterligare information för att utröna huruvida det var förmånligt att sälja ett valutapar GBP/USD (”thx”, ”cable worth a sell?”), varpå en UBS-handlare, mellan kl. 10.13.35 och 10.14.08, svarade jakande, genom att även ange att denna specifika motpart hade en omedelbar order för ett valutapar EUR/GBP och dennes valutakursnivå (”yep”, ”eurgbp held here at 57–60 pops draghi”, ”but i thik that plmub in JP is still rying to sell X”). En Barclays-handlare upplyste slutligen kl. 10.15.32 de andra handlare som var närvarande i det aktuella chattrummet att han just hade sålt 100 miljoner euro till ett stort företag (”sold ton eur for a corp”).

142 Den diskussion som ägde rum den 10 februari 2012 avslöjar således ett utbyte av precis, aktuell och konfidentiell information, eftersom den avslöjade för de konkurrenter som var närvarande i det aktuella chattrummet de kundorder som de andra deltagarna hade ingått eller just ingått, med angivelse av de aktuella valutaparen, deras valutakursnivåer och en specifik motpart för dessa order. Denna diskussion, vilken således återspeglar kommentarer i realtid om handlarnas verksamheter och positioner, gav upphov till ett utbyte av kommersiellt känslig information.

143 Vidare framgår det klart av utdraget från den ovannämnda diskussionen att handlarna utbytte synpunkter om lämpligheten i att sälja brittiska pund mot US-dollar. Ett sådant informationsutbyte, som är nära knutet till fastställandet av handelsstrategin, strider till sin natur mot den självständighet som en ekonomisk aktör, enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 45 ovan, ska uppvisa på marknaden när denne bestämmer den politik som den avser att följa på marknaden.

144 Tribunalen kan i det avseendet inte godta sökandebolagens argument om att hänvisningen till en ”corp”, som påstås vara anonymiserat och generiskt, inte är specifik för en kund. Oavsett huruvida denna hänvisning pekar ut en specifik kund, räcker det att påpeka, såsom har angetts i punkt 94 ovan, att en typ av kund, det vill säga oavsett om kunden är välinformerad eller ej, som i förevarande fall ett stort företag, är tillräcklig för att göra det möjligt för handlarna, vilka är yrkesmän på området, att förutse en eventuell marknadsutveckling och stärkas i sina strategiska beslut.

145 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionen den 10 februari 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Diskussionerna den 25 april, den 19 juni, den 3 juli och den 4 juli 2012*

146 När det gäller utbytena den 25 april, den 19 juni, den 3 juli och den 4 juli 2012, som det hänvisas till i skäl 285 i det angripna beslutet, jämfört med skälen 337–341, ansåg kommissionen att Credit Suisse-handlaren, som inte lämnade någon information under dessa utbyten, var närvarande i det aktuella chattrummet och hade följaktligen tillgång till dessa utbyten. Kommissionen ansåg i huvudsak att de kumulativa utbytena av kommersiellt känslig information ökade denna handlares förtroendenivå vad gäller den potentiella riktningen för marknadspriset för de valutapar som diskuterades, vilket därigenom gjorde möjligt för handlaren att fatta mer välgrundade beslut i fråga om sin handelsstrategi. Närmare bestämt delade handlarna information om handelsverksamhet avseende valutor, särskilt EUR/JPY och USD/JPY (utbytet den 25 april 2012), GBP/USD (utbytet den 19 juni 2012), EUR, USD/JPY och GBP/USD (utbytet den 3 juli 2012), EUR och GBP/USD (utbyte den 4 juli 2012).

147 Sökandebolagen har gjort gällande att de ovannämnda utbytena avser allmän information om marknaden. De är anonymiserade och avser inte framtida order, handlarnas positioner och kunder. När det gäller utbytena den 19 juni, den 3 juli och den 4 juli 2012, avser de inte handelsvolymerna eller priser. De har tillagt att de uttryck som användes i dessa utbyten, såsom ”lev” (utbytena den 25 april och den 19 juni 2012) eller ”models” (utbytet den 4 juli 2012) också är anonymiserade och generiska. De anser att det inte står klart att uttrycken ”m/e”, ”rm”, ”rusky”, ”Russia”, ”roosides” (utbytet den 19 juni 2012), ”rusky” (utbytet den 3 juli 2012), ”models”, ”range guy” och ”desert” (utbytet den 4 juli 2012) hänvisar till specifika kunder. Slutligen anser de att uttrycket ”51.3 is the nod” (utbytet den 4 juli 2012) är en hänvisning till ekonomiska uppgifter snarare än till ett marknadspris.

148 Kommissionen har bestritt sökandebolagens tolkning av de aktuella utbytena.

149 Vad, för det första, beträffar diskussionen den 25 april 2012, konstaterar tribunalen att det framgår av utdraget från denna diskussion, som har ingetts av sökandebolagen, att handlarna utbytte precis och aktuell information om deras senaste handel, särskilt de växlade beloppen och valutakursnivåerna för dessa (en RBS-handlare kl. 09.56.44: ”i lost a coupel of ton around 40 earlier”, och en Barclays-handlare kl. 10.05.44: ”lost ton”), kunderna och det aktuella valutaparet (en UBS-handlare kl. 10.03.25: ”lev buys usdjpy – gt track record”, och en HSBC-handlare kl. 10.04.54: ”anyone get paid there in euro”). Dessutom diskuterade några handlare de strategier som skulle intas på marknaden, bland annat genom att föreslå att man inte skulle genomföra transaktioner för att köpa en valuta mot en annan (RBS-handlaren kl. 09.57.11: ”but def not right time to be long yet”, Barclays-handlaren kl. 09.57.24–09.57.26: ”nope” och ”agree”) eller köpa en viss valuta (en Barclays-handlare kl. 10.13.50: ”get eur now”).

150 I motsats till vad sökandebolagen har gjort gällande är sådan information kommersiellt känslig och kan öka transparensen på marknaden till fördel endast för de handlare som deltar i det aktuella chattrummet och stärka dem i deras strategiska beslut. Utbytet av denna information strider till sin natur mot det krav på självständighet som en ekonomisk aktör, enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 45 ovan, ska uppvisa på marknaden när denne bestämmer den politik som den avser att följa på marknaden.

151 I det avseendet kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att uttrycket ”lev” inte gör det möjligt att sluta sig till den specifika identiteten på en kund. Även om så vore fallet, anger detta uttryck typen av kund, oavsett om kunden är välinformerad eller ej, det vill säga till exempel att det rör sig om en alternativ investeringsfond (hävstångsfond), vilket således gör det möjligt för

de handlare som har denna information att förutse utvecklingen av valutakursen för ett aktuellt valutapar (se punkt 94 ovan). Användbarheten av uppgiften om typen av kund, i förevarande fall ”lev”, bekräftas dessutom av andra utbyten som omnämns i skälen 264 och 268 i det angripna beslutet, av vilka det framgår att denna uppgift uppskattades av de handlare som deltog i det aktuella chattrummet.

152 Tribunalen godtar följaktligen kommissionens slutsats avseende den konkurrensbegränsande verkan av den information som utbyttes mellan handlarna den 25 april 2012.

153 Vad, för det andra, gäller diskussionen den 19 juni 2012 ska det påpekas att handlarna, såsom framgår av det utdrag från diskussionen som har ingetts av sökandebolagen, utbytte information om deras handel, särskilt information om typerna av kunder och valutakursnivåerna för specifika valutapar (en UBS-handlare kl. 06.42.12: ”m/e sniffing in eurusd”, kl. 06.42.20: ”passes here on teh 15th price”, en annan UBS-handlare kl. 07.14.24: ”got cable fromrm high 80s, lively last time he dealt”, en HSBC–handlare kl. 07.15.02: ”Russia gave me a fex clips off highs too”, och en Barclays-handlare kl. 08.09.53: ”lev guys selling eur”).

154 Den information som lämnades under den aktuella diskussionen avser således aktuella och framtida transaktioner och anger exakt de valutapar och de kundtyper som berörs av dessa transaktioner. Sådan information, vilken i princip endast handlaren och dennes kund känner till, är av kommersiellt känslig natur.

155 Den omständigheten att de hänvisningar till kunderna som framgår av den aktuella diskussionen inte gör det möjligt att peka ut specifika kunder är, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat, inte sådan att diskussionens kommersiellt känsliga natur kan ifrågasättas. En typ av kund är tillräckligt relevant för att fastställa huruvida den transaktion som har ingåtts med denna kund är upplysande vad gäller marknadsutvecklingen, vilket således gör det möjligt att ge de handlare som har denna information en fördel jämfört med deras konkurrenter som inte deltar i det aktuella chattrummet. Relevansen av att lämna ut information om den aktuella typen av kund bekräftas dessutom av att Credit Suisse-handlaren tackade efter att han hade fått denna information (kl. 06.42.25: ”ta”).

156 Det ska följaktligen anses att den information som lämnades ut under diskussionen den 19 juni 2012, med hänsyn till dess kommersiellt känsliga natur, precision och aktualitet, inte kan anses utgöra enbart allmän information om marknaden.

157 För det tredje framgår det av utdraget från diskussionen den 3 juli 2012 att handlarna delade information om kundernas orderflöden vad beträffar valutapar och en typ av berörda kunder (”rusky sells euros”, ”seeing few usdjpy sellers”, ”rusky sold cable”). Den information som utbyttes anger visserligen inte de växlade beloppen eller specifika valutakursnivåer. Enbart denna omständighet kan emellertid inte ge resten av den information som utbyttes en allmän karaktär. Utlämnandet av information om orderna, i förevarande sälj- och köporder, ett aktuellt valutapar och typen av kund ska anses vara kommersiellt känsligt. Vidare har sökandebolagen inte gett någon förklaring som kan motsäga nyttan av att dela sådan konfidentiell information i det aktuella chattrummet, som ett alternativ till den förklaring som kommissionen stödde sig på i det angripna beslutet avseende den fördel som de handlare som mottog denna information kunde få vad gäller deras handelsstrategier.

158 Under dessa omständigheter godtar tribunalen kommissionens slutsats avseende den konkurrensbegränsande karaktären på den diskussion som ägde rum mellan handlarna den 3 juli 2012.

159 För det fjärde framgår det av utdraget från utbytet den 4 juli 2012 att en Barclays-handlare kl. 08.46.30 gav information till de andra deltagarna i det aktuella chattrummet om att en typ av kund köpte euro (”range guy buys eur”) och att en UBS-handlare kl. 08.46.44 gav information avseende ett köp av GBP/USD av en annan typ av kund (”desert buys cable”). Credit Suisse-handlaren tackade dem för denna information under de följande minuterna (”ta”). Kl. 10.12.00 frågade Barclays-handlaren de andra handlare som var närvarande i det aktuella chattrummet om de kände till någon försäljning av euro (”anyone seeing this eur selling”). Kl. 10.25.39 uppgav samme handlare att han kände till en typ av kund som än en gång sålde euro. Kl. 13.08.19–13.08.21 lämnade en UBS-handlare information om en typ av kund som sålde brittiska pund mot US-dollar (”models in selling on the toy here”, ”betty”), varpå Barclays-handlaren svarade genom att bekräfta att han hade gjort samma konstaterande (”same”).

160 Tribunalen konstaterar i det avseendet att den information som delades visserligen inte avser volymerna eller de valutakursnivåer som var tillämpliga på dessa transaktioner. Faktum kvarstår dock att information av denna konfidentiella natur inte kan anses vara allmän och anonymiserad, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat. Den ger handlarna som deltar i det aktuella chattrummet upplysningar om den handel med specifika valutor som inletts hos dessa handlare av olika typer av kunder, vilka också är specifika vad gäller huruvida de är välunderrättade eller ej, och dessa kundtyper är i princip kända endast av de handlare som är inblandade i sådana transaktioner.

161 Den fråga som ställdes av Barclays-handlaren visar dessutom nyttan av att dela sådan information mellan de handlare som deltar i det aktuella chattrummet för att ge dem fördelar i förhållande till andra aktörer på marknaden som inte hade tillgång till denna information. Under dessa omständigheter kunde således, såsom kommissionen slog fast, tillhandahållandet av denna information till handlarna således göra det möjligt för dessa, som är yrkesmän på området, att öka sin förtroendenivå vad gäller den potentiella riktningen för marknadspriset för de valutapar som diskuterades, vilket därigenom gjorde möjligt för dem att fatta mer välgrundade beslut i fråga om deras handelsstrategier.

162 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den slog fast att diskussionerna den 25 april, den 19 juni, den 3 juli och den 4 juli 2012 avsåg kommersiellt känslig information som kunde bidra till den konkurrensbegränsande karaktären på de informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet.

– *Slutsats beträffande de diskussioner som specifikt har bestritts av sökandebolagen*

163 Av det ovan anförda följer att tribunalen inte kan godta sökandebolagens argument om att informationsutbytena inte var konkurrensbegränsande och att de samtida bevisen var otillräckliga för att styrka att de faktiskt var konkurrensbegränsande, i den mån dessa argument har riktats mot de specifika diskussioner som hör till den första kategorin som har angetts i punkt 73 ovan, med undantag av de argument som avser informationsutbytet den 9 maj 2012, i den mån som detta utbyte – i motsats till vad kommissionen slog fast i det angripna beslutet – inte kan bekräfta att de informationsutbyten som har lagts Credit Suisse till last är konkurrensbegränsande. Vad beträffar det sistnämnda utbytet, är det nödvändigt att nedan ta

ställning till huruvida detta fel från kommissionens sida kan ha en inverkan på huruvida slutsatsen att Credit Suisse begick en överträdelse, och de böter som följaktligen ålades, ska anses vara välgrundade.

iii) Huruvida de diskussioner som inte specifikt har bestritts är konkurrensbegränsande

164 Sökandebolagen har allmänt bestritt att de diskussioner som bolagen klassificerade i den andra och den tredje kategorin som har angetts i punkt 73 ovan är konkurrensbegränsande. För det första har de hävdat att de diskussioner som analyserades i skälen 126–129, 142, 147, 183, 185–195, 208, 210, 225–228, 234–238, 245–250, 258–275, 277–280, 282–285, 291–295 och 473 i det angripna beslutet inte gjorde det möjligt att lämna information om den förväntade utvecklingen av valutakurser med hänsyn till de relativt små volymer som berördes. För det andra har de gjort gällande att de diskussioner som analyserades i skälen 113–121, 184, 195, 204–207, 211–213 och 228 i det angripna beslutet bara kunde ha ett enda konkurrensbegränsande syfte, nämligen att ”handla före” den handlare som lämnade ut informationen (så kallad *front running*).

165 Vad först beträffar de diskussioner som anges i skälen 126–129, 142, 147 och 291–295 i det angripna beslutet, vilka hör till den andra kategorin som har nämnts i punkt 73 ovan, och de diskussioner som anges i skälen 113–121 i det angripna beslutet, vilka hör till den tredje kategorin som har nämnts i punkt 73 ovan, hör dessa inte till de konkurrensbegränsande beteenden som kommissionen identifierade i skälen 337–341 i nämnda beslut.

166 För det första ansåg kommissionen att de diskussioner som anges i skälen 126–129 i det angripna beslutet visade att de handlare som deltog i det aktuella chattrummet förstod och förväntade sig att den information som de utbytte skulle användas i deras gemensamma intresse och inte mot deras respektive intressen. Vad, för det andra, beträffar den diskussion som anges i skäl 142 i det angripna beslutet, angav kommissionen i skäl 144 att den diskussionen visade att handlarna bad om ursäkt när de inte agerade på förväntat sätt. För det tredje ansåg kommissionen att den diskussion som anges i skäl 147 i det angripna beslutet visade att informationen utbyttes av handlarna i det aktuella chattrummet för att vägleda deras konkurrenter. För det fjärde vittnar de diskussioner som anges i skälen 291–295 i det angripna beslutet om de enstaka samordningstillfällena, och inte de konkurrensbegränsande beteenden som kommissionen lade Credit Suisse till last. Enligt kommissionen visar, för det femte, de diskussioner som anges i skälen 113–121 i det angripna beslutet att medlemmarna i det aktuella chattrummet utgjorde en sluten förtroendekrets.

167 Vad vidare beträffar de diskussioner som hör till den andra kategorin som har nämnts i punkt 73 ovan och som analyserades i skälen 183, 185–195, 208, 210, 225–228, 234–238, 245–250, 258–275, 277–280, 283–285 och 473 i det angripna beslutet, vilkas innehåll inte har bestritts av sökandebolagen, framgår det av dessa diskussioner att de handlare som deltog i det aktuella chattrummet på omfattande och återkommande basis utbytte information om aktuella transaktioner, däribland nyligen genomförda, eller framtida transaktioner, såsom de specifika valutaparen, volymerna, riktningarna, handelsvillkoren och de typer av kunder som berördes av dessa transaktioner. Vid vissa tillfällen bad de andra handlare om råd om hur handeln borde ske samt om en särskild valuta eller ett särskilt valutapar, angav att en viss transaktion av en av de andra deltagande handlarna hade ändrat värdet på en specifik valuta som satte igång deras ”stopporder”, delade med sig av sina synpunkter på hur handeln borde ske och angav den nivå på vilken transaktionen hade genomförts.

168 Dessutom utbytte handlarna information om de ”korta” eller ”långa” öppna riskpositionerna, de specifika valutor som berördes av dessa positioner och, vid vissa tillfällen, deras avsikter eller till och med deras strategier, det vill säga att de föredrog att inte sälja en specifik valuta som hållits i en ”lång” position och att inneha den i sin portfölj, att de inte skulle stänga sina ”korta” positioner på grund av att de förväntade sig att värdet på en specifik valuta skulle sjunka ytterligare och att de inte skulle köpa en specifik valuta mot en annan förrän valutakursen sjunkit till en specifik nivå.

169 När det gäller de diskussioner som hör till den tredje kategorin som har nämnts i punkt 73 ovan och som anges i skälen 184, 195, 204–207, 211–213 och 228 i det angripna beslutet, vilkas innehåll inte har bestritts av sökandebolagen, framgår det av dessa diskussioner att handlarna på omfattande och återkommande basis utbytte aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information avseende de olika typerna av order som mottogs från deras kunder för specifika valutapar och valutakurser, volymer och typen av kunder som berördes.

170 Innehållet i de diskussioner som ägde rum mellan de handlare som deltog i det aktuella chattrummet, däribland de som det har hänvisats till i punkterna 167 och 169 ovan, visar att dessa handlare, spontant eller på begäran, lämnade ut kommersiellt känslig information som kunde användas av de andra handlarna för att genomföra deras handelsverksamhet eller fastställa deras handelsstrategi, genom att förutse valutakursernas utveckling. Utbytena av sådan information ökade således transparensen enbart mellan deltagarna i den omtvistade överträdelsen.

171 Av detta följer, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat, att informationsutbytena, särskilt de som hör till den tredje kategorin som har nämnts i punkt 73 ovan, inte har endast ett hypotetiskt konkurrensbegränsande syfte bestående i att handla före den handlare som delade informationen (*front running*) genom att låta marknaden utvecklas tvärtemot den sistnämndes intressen, utan att de minskar den osäkerhet som fanns på marknaden till fördel för de deltagande handlarna, till nackdel för deras kunder och andra konkurrenter.

172 Tribunalen kan vidare inte godta sökandebolagens argument om att den påstått ringa volymen av transaktioner som diskuterades inom ramen för vissa utbyten inte kunde ha gett information om den förväntade utvecklingen av valutakurser. Detta argument som har åberopats av sökandebolagen står i strid med det konstaterande som gjordes i det angripna beslutet, vilket sökandebolagen för övrigt inte har bestritt, nämligen att de informationsutbyten som lades Credit Suisse till last avsåg stora transaktioner vad gäller volymerna.

173 Om det skulle anses att enbart kriteriet avseende volymen på de transaktioner som diskuterades under de informationsutbyten som bedömdes i det angripna beslutet är relevant vid bedömningen av huruvida dessa utbyten är konkurrensbegränsande, skulle det få till följd att utbytena som helhet inte skulle bedömas och att ett stort antal av dessa utbyten, vilka med hänsyn till deras i huvudsak konfidentiella och strategiska natur inte borde ha ägt rum, omotiverat skulle undantas från överträdelsen av artikel 101.1 FEUF.

174 Den konkurrensbegränsande karaktären på de diskussioner vars tolkning är slutgiltig och fastställd ska följaktligen beaktas vid prövningen av den andra och den tredje grunden som har åberopats av sökandebolagen avseende förekomsten av en ”begränsning genom syfte” och en enda, fortlöpande överträdelse, vilka kommer att prövas nedan.

175 Slutsatsen ska dras att de deltagande handlarna, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat, genom sina direkta, omfattande och återkommande kontakter genom frekventa utbyten i det aktuella chattrummet, vilka avsåg aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information,

såsom den som har prövats i punkterna 81–106, 118–162 och 167–169 ovan, uttryckte sin gemensamma avsikt att samarbeta på marknaden för valutahandel avista, genom att på så sätt avsiktligt ersätta konkurrensriskerna med ett praktiskt samarbete, som kan påverka deras beteende på marknaden och avslöja det beteende som deras konkurrenter, som var närvarande i det aktuella chattrummet, avsåg att tillämpa. Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkterna 45–47 ovan, gjorde kommissionen därför en riktig bedömning när den slog fast att dessa utbyten kunde kvalificeras som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden enligt artikel 101 FEUF.

176 Det ska även påpekas att kommissionens slutsats att informationsutbytena kunde kvalificeras som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden enligt artikel 101 FEUF förblir motiverad även om man inte beaktar diskussionen den 9 maj 2012, som analyserades i skäl 276 i det angripna beslutet och har undersökts i punkterna 107–117 ovan. Den oriktiga bedömning som kommissionen gjorde beträffande karaktären på den information som utbyttes under denna diskussion har således inte någon inverkan på det angripna beslutet.

177 Inget av sökandebolagens argument kan påverka den slutsats som har angetts i punkt 175 ovan.

178 I det avseendet kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att avsaknaden av några fall av samordning under den period då Credit Suisse deltog i informationsutbytena i det aktuella chattrummet utesluter att dessa utbyten kan kvalificeras som avtal och/eller samordnade förfarande mot bakgrund av den rättspraxis som det har hänvisats till i punkterna 45–47 ovan.

179 När det gäller argumentet att handlarna inte agerade i en ”sluten krets”, har sökandebolagen grundat sig på ”bevisning i kommissionens akt”. Till stöd för detta argument har dock sökandebolagen hänvisat till ett icke-existerande avsnitt i deras ansökan och de har begränsat sig till en allmän hänvisning till denna bevisning i kommissionens akt. Även om det antas att denna bevisning finns med i den akt som har ingetts till tribunalen, kan en sådan allmän hänvisning inte avhjälpa avsaknaden av bevis till stöd för sökandebolagens argumentation, eftersom det inte ankommer på tribunalen att bland alla uppgifter i akten leta reda på dem som kan stödja denna argumentation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2006, Roquette Frères/kommissionen, T-322/01, EU:T:2006:267, punkt 209).

180 I den mån som sökandebolagen, i samband med repliken, har begränsat sig till att uppge att exempel på information som delades utanför det aktuella chattrummet anges i bilaga A.8, ska det dessutom påpekas att deras allmänna hänvisning till denna bilaga inte gör det möjligt, enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 67 ovan, att exakt fastställa de delar i denna bilaga som stöder eller kompletterar deras argument. Följaktligen kan den inte beaktas till stöd för sökandebolagens argument.

181 Av det ovan anförda följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den slog fast att de informationsutbyten som den hade analyserat i det angripna beslutet gjorde det möjligt att dra slutsatsen att det förelåg avtal och/eller samordnade förfaranden av konkurrensbegränsande karaktär i den mening som avses i artikel 101 FEUF.

182 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första och den andra anmärkningen inom ramen för den första grundens andra del.

2) Den tredje anmärkningen: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att dra slutsatsen att Credit Suisses legitima förklaring till de aktuella informationsutbytena inte var relevant

183 Inom ramen för den tredje anmärkningen har sökandebolagen i huvudsak gjort gällande att de gav legitima förklaringar till var och en av de diskussioner som anges i det angripna beslutet. De har i det avseendet hänvisat till de punkter i ansökan som avser den kategorisering av de aktuella diskussionerna som har angetts i punkt 73 ovan och hävdat att den information som utbyttes i det aktuella chattrummet utgjorde ”marknadsupplysningar”. De har även påpekat att den övervägande delen av informationen avseende Credit Suisse-handlarens order inte delades i det aktuella chattrummet, vilket innebär att bevisvärdet av den bevisning som kommissionen har åberopat kan ifrågasättas. Kommissionen har inte på ett tillfredsställande sätt prövat de legitima förklaringar som lämnades av sökandebolagen. Till följd av detta fel gjorde kommissionen en felaktig bedömning i skäl 141 i det angripna beslutet, när den slog fast att denna handlare borde ha distanserat sig från detta chattrum.

184 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argumentation.

185 För det första kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att kommissionen inte prövade deras legitima förklaringar till var och en av utbytena och att den följaktligen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att Credit Suisse-handlaren borde ha distanserat sig. Det ska nämligen påpekas att kommissionen i det angripna beslutet prövade, i synnerhet i skälen 455–480, huruvida den information som utbyttes under de aktuella diskussionerna utgjorde ”marknadsupplysningar”, det vill säga upplysningar som legitimt kunde lämnas ut, såsom sökandebolagen hävdade, och den fann att så inte var fallet.

186 Det ska vidare erinras om att sökandebolagens argument avseende deras kategorisering av de aktuella diskussionerna och påståendet att den information som utbyttes under vissa av diskussionerna i fråga endast utgör ”marknadsupplysningar” har prövats inom ramen för den första och den andra anmärkningen i punkterna 75–182 ovan och har underkänts.

187 Vad, för det andra, beträffar sökandebolagens argument om att den övervägande delen av informationen avseende Credit Suisse-handlarens order inte delades i det aktuella chattrummet, ska tribunalen – i likhet med kommissionen – påpeka att då kommersiellt känslig information regelbundet delades i detta chattrum saknar det relevans att det mesta av informationen om denna handlares order inte delades där.

188 Av det ovan anförda följer att den tredje anmärkningen inom ramen för den första grundens andra del inte kan godtas.

189 Det ska tilläggas att i den mån som sökandebolagen i rubriken till denna grund har hänvisat till en otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden och även om det antas att en sådan hänvisning, som saknar stöd, kan utgöra ett argument som kan tas upp till prövning enligt artikel 76 d i rättegångsreglerna, ska det konstateras att kommissionen inte åsidosatte motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF. Det framgår nämligen av prövningen av denna grund att de förklaringar som gavs i det angripna beslutet gjorde det möjligt för sökandebolagen att förstå kommissionens resonemang avseende denna kvalificering

och gav tribunalen möjlighet att utföra sin prövning i det avseendet, och de uppfyller således kraven i nämnda bestämmelse (se, i det avseendet, dom av den 23 november 2023, Ryanair/kommissionen, C-210/21 P, EU:C:2023:908, punkt 105 och där angiven rättspraxis).

190 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser någon del av den första grunden.

2. Den andra grunden: Överträdelse av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som en ”begräsning genom syfte”

191 Sökandebolagen har som andra grund ifrågasatt kvalificeringen av informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”. Denna grund består av två delar. Den första delgrunden avser att kommissionen inte fullgjorde sin bevisbörda enligt artikel 101 FEUF för att styrka att informationsutbytena på nätet hade till syfte att begränsa konkurrensen. Den andra delgrunden avser att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att dra slutsatsen att den legitima förklaringen till ett beteende och de konkurrensfrämjande effekterna inte var relevanta enligt artikel 101.1 FEUF.

a) Inledande synpunkter

192 Det ska anses att ett utbyte av information som kan undanröja osäkerhet hos de berörda vad gäller tidpunkten, omfattningen och den anpassning som de berörda företagen måste göra vad gäller deras beteende på marknaden, ska anses ha ett konkurrensbegränsande syfte (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 122 och där angiven rättspraxis).

193 Det framgår således av rättspraxis att tillhandahållandet av kommersiellt känslig information, såsom information om priserna eller information om utbudet och efterfrågan, däribland information om de framtida priserna eller det framtida utbudet och efterfrågan, gör det möjligt att minska osäkerheten om konkurrenternas beteende på marknaden och leder till konkurrensvillkor som inte motsvarar normala marknadsvillkor och ger följaktligen upphov till ett samordnat förfarande som har till syfte att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF (dom av den 29 september 2021, Nippon Chemi-Con Corporation/kommissionen, T-363/18, EU:T:2021:638, punkt 195 (ej publicerad)).

194 Det ska erinras om att en konkurrensbegränsande samverkan måste ha ”till syfte eller resultat” att hindra, begränsa eller snedvrida märkbart konkurrensen inom den inre marknaden för att omfattas av det principiella förbudet i artikel 101.1 FEUF (dom av den 30 januari 2020, Generics (UK) m.fl., C-307/18, EU:C:2020:52, punkt 62).

195 Av denna bestämmelse, såsom den har tolkats av domstolen, följer att det ska göras en klar åtskillnad mellan begreppet ”konkurrensbegränsning genom syfte” och begreppet ”konkurrensbegränsning genom resultat”, varvid särskilda bevisregler gäller för respektive begränsning (dom av den 30 januari 2020, Generics (UK) m.fl., C-307/18, EU:C:2020:52, punkt 63).

196 Vad gäller förfaranden som kvalificeras som ”begränsande genom syfte” saknas det således anledning att undersöka, och än mindre att styrka, deras påverkan på konkurrensen för att bedöma om de ska kvalificeras som en ”konkurrensbegränsning” i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF. Erfarenheten visar nämligen att sådana beteenden minskar produktionen och

höjer priserna, vilket leder till en felaktig fördelning av resurserna, vilket särskilt drabbar konsumenterna. Det enda som krävs är att det är styrkt att de verkligen omfattas av beteckningen ”konkurrensbegränsning genom syfte”. Rena påståenden, vilka inte stöds av någon bevisning, är emellertid inte tillräckliga i detta avseende (dom av den 30 januari 2020, Generics (UK) m.fl., C-307/18, EU:C:2020:52, punkterna 64 och 65).

197 När det inte har visats att ett avtal, ett beslut av en företagssammanslutning eller ett samordnat förfarande har ett konkurrensbegränsande syfte, ska däremot dess verkningar prövas i syfte att bevisa att konkurrensen faktiskt på ett märkbart sätt har hindrats, begränsats eller snedvridits (dom av den 30 januari 2020, Generics (UK) m.fl., C-307/18, EU:C:2020:52, punkt 66).

198 Det framgår även av domstolens praxis att begreppet ”konkurrensbegränsning genom syfte” ska tolkas restriktivt och endast kan tillämpas på vissa samordnade förfaranden mellan företag som i sig, med beaktande av de mål som eftersträvas med dem och med beaktande av det ekonomiska och juridiska sammanhang i vilket de ingår, är så pass skadliga för konkurrensen att det kan anses att någon bedömning av deras verkningar inte behövs, eftersom vissa former av samordning mellan företag redan till sin art kan anses vara skadliga för den normala konkurrensen. Vid bedömningen av detta sammanhang ska hänsyn tas till de aktuella produkternas eller tjänsternas beskaffenhet samt till strukturen och de faktiska villkoren på den eller de relevanta marknaderna (dom av den 30 januari 2020, Generics (UK) m.fl., C-307/18, EU:C:2020:52, punkterna 67 och 68).

b) Den andra grundens första del: Avsaknaden av bevis för att det förelåg en begränsning genom syfte

199 I skälen 394–454 i det angripna beslutet undersökte kommissionen huruvida det beteende som lades Credit Suisse till last var tillräckligt skadligt för konkurrensen för att kunna anses som en konkurrensbegränsning ”genom syfte”. I skäl 394 i det angripna beslutet erinrade kommissionen om att det, för det syftet, enligt rättspraxis var nödvändigt att beakta bland annat beteendets innehåll, dess syften och det ekonomiska och rättsliga sammanhang som det ingår i.

200 Vad först gäller innehållet i detta beteende påpekade kommissionen i det angripna beslutet att de deltagande handlarna ägnade sig åt återkommande och omfattande informationsutbyten genom vilka de avslöjade aktuell eller framåtblickande känslig information om konfidentiella aspekter av deras beteende på marknaden, såsom information om pågående kundorder, om öppna riskpositioner, om spreadar och om pågående eller planerad handelsverksamhet (skäl 394 i det angripna beslutet). Kommissionen ansåg dessutom att flödet av utbytt information hade gjort det möjligt för de deltagande företagen att få en fullständig bild av vad deras konkurrenter gjorde eller inte gjorde när de faktiskt handlade på marknaden och hade bidragit till att minska osäkerheten mellan de deltagande företagen vad gäller tidsplanen för, omfattningen av och detaljerna i de planerade beteendena på marknaden och den potentiella riktningen på de berörda valutakurserna. Kommissionen drog därav slutsatsen att dessa utbyten var mer långtgående än offentliga informationsutbyten och att de inte var motiverade av handlarnas mål att handla sinsemellan som motparter (skälen 396 och 397 i det angripna beslutet).

201 Vidare ansåg kommissionen att med hänsyn till karaktären, frekvensen och uppdelningsnivån i fråga om den information som utbyttes i det aktuella chattrummet, var syftet med utbytena att minska den normala osäkerheten på marknaden för de deltagande företagen på marknaden för valutahandel avista, för att minska riskerna och stärka dem i deras prissättningsbeslut. Enligt kommissionen hade de fortlöpande utbytena av kommersiellt känslig information gett de deltagande företagen möjlighet att undvika pris- och prestationskonkurrens (competition on the

merits) vad beträffar viktiga konkurrensparametrar (pris och riskhantering). Detta fortlöpande flöde av informationsutbyten inom det aktuella chattrummet medförde även en informationsasymmetri mellan de deltagande företagen och deras icke-deltagande konkurrenter, till fördel för de förstnämnda (skälen 398–401 i det angripna beslutet).

202 Vad slutligen beträffar det ekonomiska och rättsliga sammanhanget framhöll kommissionen i det angripna beslutet den dynamiska och likvida karaktären på marknaden för valutahandel avista. Den ansåg att på grund av detta sammanhang bidrog de mycket frekventa och detaljerade utbytena av kommersiellt känslig information, som hade ägt rum då de deltagande företagen var verksamma på marknaden, direkt till att öka transparensen och minska den inneboende osäkerheten i ett konkurrensscenario (skälen 402 och 403 i det angripna beslutet).

203 Kommissionen drog av detta slutsatsen att helhetsbedömningen av de aktuella informationsutbytena, mot bakgrund av de mål som objektivt sett eftersträvades och det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket detta beteende ägde rum, visade att utbytena av aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information var tillräckligt skadliga för konkurrensen för att de skulle kunna anses som konkurrensbegränsningar genom syfte i den mening som avses i artikel 101 FEUF vad beträffar valutahandel avista med G10-valutor (skälen 404 och 405 i det angripna beslutet).

204 Inom ramen för den andra grundens första del har sökandebolagen i huvudsak kritiserat kommissionen för att den felaktigt ansåg att de aktuella informationsutbytena var tillräckligt skadliga för konkurrensen för att omfattas av denna kvalificering. Till stöd för denna delgrund har de i huvudsak anfört fyra anmärkningar. Genom den första anmärkningen har de hävdat att kommissionens påståenden om att de aktuella informationsutbytena hade till syfte att begränsa konkurrensen grundar sig på felaktiga faktiska antaganden som kommissionen inte kontrollerade. Genom den andra anmärkningen har de gjort gällande att dessa påståenden inte är rimliga med hänsyn till sammanhanget på den relevanta marknaden. Genom den tredje anmärkningen har de hävdat att kommissionen gjorde en oriktig bedömning genom att okritiskt grunda sig på den rättsliga kvalificeringen av beteendet som angavs i de bevis som hade lagts fram för att få en förmånlig behandling och förlikningsinlagorna. Genom den fjärde anmärkningen har de gjort gällande att kommissionen inte kan stödja sig på sin erfarenhet vad gäller informationsutbyten i andra marknadssammanhang eller i andra finansärenden för att lätta på sin bevisbörda, det vill säga att fastställa att informationsutbytena i det aktuella chattrummet har begränsat konkurrensen genom syfte.

205 Det är lämpligt att först pröva den andra anmärkningen.

1) Den andra anmärkningen: De fel som kommissionen begick vid sin bedömning av sammanhanget på den relevanta marknaden

206 Sökandebolagen har i huvudsak gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av det faktiska och rättsliga sammanhanget på marknaden för valutahandel avista, eller att den rentav underlät att beakta detta sammanhang vid bedömningen av syftet med det beteende som lades Credit Suisse till last. De har hävdat att kommissionen inte gjorde en korrekt bedömning eller inte beaktade omständigheter på denna marknad vad gäller i) transparensen på marknaden, ii) dess struktur och iii) den roll som de handlare som är verksamma på marknaden har.

207 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

i) Transparensen på marknaden för valutahandel avista

208 Den första kritik som sökandebolagen har framfört avser transparensen på den relevanta marknaden. Enligt sökandebolagen kännetecknades marknaden för valutahandel avista av en begränsad transparens under den påstådda överträdelseperioden. Sökandebolagen har inte bestritt att de elektroniska plattformarna har ökat transparensen på marknaden betydligt. De betecknar ändå valutamarknaden som relativt ogenomtränglig. Enligt sökandebolagen äger transaktionerna rum på flera plattformar och det finns inte något centraliserat system för att i realtid rapportera transaktioner på valutamarknaden avista.

209 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument. Den har, genom att särskilt hänvisa till skälen 12–16 i det angripna beslutet, gjort gällande att med hänsyn till utvecklingen av skärmbaserade elektroniska handelssystem, vilka har gjort priserna (inbegripet bästa tillgängliga köppris och säljpris) i realtid och de motsvarande handelsvolymerna tillgängliga på de elektroniska plattformarna för nästan samtliga aktörer på marknaden och vilka ständigt uppdateras, ska marknaden för valutahandel avista anses ha varit transparent vid tidpunkten för de påstådda faktiska omständigheterna.

210 Såsom kommissionen påpekade i sitt svaromål framgår det av skälen 7, 14, 53 och 402 i det angripna beslutet att kommissionen, vid sin bedömning av det ekonomiska sammanhang som informationsutbytena i det aktuella chattrummet ingick i, ansåg att marknaden för valutahandel avista var en stor marknad, som var transparent, dynamisk och mycket likvid. Det är mot bakgrund av dessa faktorer, vilka är specifika för marknaden för valutahandel avista, som kommissionen, i skälen 404 och 405 i det angripna beslutet, fann att informationsutbytena utgjorde konkurrensbegränsningar genom syfte.

211 Det ska i det avseendet påpekas att enligt uppgifterna i akten definieras transparensen på den relevanta marknaden som förmågan för aktörerna på denna marknad att erhålla information om handelsprocessen, till exempel pris, ordervolym, transaktionsvolym, risk och handlarens identitet. Transparensen avser den information som finns tillgänglig före handeln liksom den information som finns tillgänglig efter handeln och är huvudsakligen avhängig deltagarens vilja och börsens förmåga att offentligt visa köp- och säljorderna.

212 Enligt uppgifterna i akten ska det, på marknaden för valutahandel avista på ”interdealer”-nivå (se punkt 24 ovan), vilken kännetecknas av sin hybridstruktur, göras åtskillnad mellan två försäljningskanaler, det vill säga en direkt (bilateral) kanal och mäklarkanalen, med vetskap om att transparensen skiljer sig åt beroende på den försäljningskanal som används. Närmare bestämt är handeln inom ramen för en direkt (bilateral) försäljningskanal, såsom i förevarande fall, inte anonymiserad och priset och transaktionsvolymen hålls hemliga av parterna till transaktionen.

213 Utvecklingen av skärmbaserade elektroniska handelssystem hade visserligen ökat transparensen avsevärt på den relevanta marknaden vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna. Slutsatsen om marknadens transparens som anges i skäl 14 i det angripna beslutet kan dock – i motsats till vad kommissionen har hävdat – inte grundas enbart på den omständigheten att priserna och volymerna är tillgängliga på de elektroniska plattformarna.

214 I sina inlagor vid tribunalen och vid förhandlingen medgav kommissionen själv att andra villkor än dem som avser ett pris i realtid och de motsvarande handelsvolymerna inte var tillgängliga för samtliga deltagare på marknaden. Närmare bestämt angav kommissionen att med hänsyn till

bristen på tillgång till den information som andra handlare innehade, kvarstod en viss osäkerhet på marknaden vad beträffar verksamheterna, positionerna, intressena och avsikterna vid handel hos slutkunderna och konkurrerande handlare.

215 Den information som kommissionen har hänvisat till i sina inlagor och vid förhandlingen för att dra slutsatsen att det förelåg en viss osäkerhet på marknaden är emellertid just den information som, när handlarna inte innehar denna, gör det möjligt att fastställa huruvida marknaden för valutahandel avista är transparent eller ej enligt de kriterier som har angetts i punkterna 211 och 212 ovan.

216 Mer allmänt, eftersom parterna är eniga om att marknaden för valutahandel avista i grund och botten är asymmetrisk och om betydelsen av den roll som information har på denna marknad, kan inte kommissionen med framgång göra gällande att marknaden för valutahandel avista ska anses ha varit transparent vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna. På en transparent marknad är nämligen informationen omedelbart (och kostnadsfritt) tillgänglig för samtliga aktörer på marknaden, vilket – såsom kommissionen har medgett – inte är fallet på marknaden för valutahandel avista med hänsyn till förekomsten av flera typer av information.

217 Det ska följaktligen anses att kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den, i skäl 14 i det angripna beslutet, slog fast att marknaden för valutahandel avista var transparent vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna. Tribunalen ska därför analysera huruvida denna bedömning skulle kunna ha en inverkan, såsom sökandebolagen har hävdat, på kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”, eftersom transparensen på denna marknad är en av de faktorer som kommissionen beaktade för att komma fram till en sådan kvalificering i skälen 404 och 405 i det angripna beslutet (se punkt 210 ovan).

ii) Den relevanta marknadens struktur

218 Sökandebolagens andra kritik avser att kommissionen inte gjorde en korrekt bedömning av den relevanta marknadens struktur, såsom den kännetecknas av marknadskoncentration. De anser i huvudsak att på en sådan uppdelad marknad där handlarna i fråga hade minimala marknadsandelar, var det tveksamt att dessa handlare kunde skapa en betydande informationsasymmetri till nackdel för de andra marknadsaktörerna. Dessa minimala marknadsandelar skapar således tvivel om det påstått konkurrensbegränsande syftet med de aktuella informationsutbytena. De har slutligen kritiserat kommissionen för att den inte förklarade varför marknadsandelarna inte var relevanta i förevarande fall.

219 Kommissionen har tillbakavisat sökandebolagens kritik.

220 Även om det är riktigt att strukturen på marknaden, såsom den kännetecknas av graden av marknadskoncentration, utgör en relevant faktor för att bedöma huruvida informationsutbytet begränsar konkurrensen ”genom syfte” (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 juni 2009, T-Mobile Netherlands m.fl., C-8/08, EU:C:2009:343, punkt 34), är den enda allmänna principen i fråga om marknadsstrukturen att utbudet inte får vara splittrat (dom av den 2 oktober 2003, Thyssen Stahl/kommissionen, C-194/99 P, EU:C:2003:527, punkt 86).

221 Även om domstolen inledningsvis kunde beakta den oligopolistiska eller splittrade karaktären på den marknad på vilken utbytena av kommersiellt känslig information ägde rum, framgår det, särskilt av dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen (C-286/13 P, EU:C:2015:184), att unionsdomstolen kunde erkänna det konkurrensbegränsande

syftet med sådana utbyten, även om det inte förelåg en oligopolistisk marknadskoncentration (se dom av den 14 mars 2013, Dole Food och Dole Germany/kommissionen, T-588/08, EU:T:2013:130, punkt 341 och där angiven rättspraxis).

222 Det ska konstateras att med hänsyn till den omständigheten att konkurrensrätten avser verksamheten i företag (dom av den 7 januari 2004, Aalborg Portland m.fl./kommissionen, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, EU:C:2004:6, punkt 59), kan tribunalen emellertid inte godta sökandebolagens argument när de, såsom de bekräftade vid förhandlingen, hävdar att marknaden för valutahandel avista är splittrad på grundval av de marknadsandelar som innehades av de handlare som var anställda av de banker som var inblandade i den omtvistade överträdelsen. Under alla omständigheter har de, såsom framgår av handlingarna i målet, inte styrkt bankernas marknadsandelar för så kallad röstbaserad handel, som analysen av de aktuella informationsutbytena är begränsad till (se punkt 16 ovan).

223 Det ska vidare påpekas att kommissionen i skäl 28 och följande skäl samt i skäl 402 i det angripna beslutet – dock utan att uttala sig om graden av marknadskoncentration med hänsyn till de marknadsandelar som innehades av deltagarna i den omtvistade överträdelsen – beaktade den relevanta marknadens struktur och specifika karaktär, som präglades av marknadsgaranternas roll, vilka deltog i informationsutbytena på nätet. Marknadsgaranternas roll på denna marknad, vilken inte har bestritts av sökandebolagen, innebar stora ekonomiska åtaganden som inte kunde bäras av ett stort antal deltagare, vilket således utesluter den ståndpunkt som sökandebolagen har förespråkat om att marknaden för valutahandel avista var splittrad.

224 För övrigt har tribunalen redan slagit fast, vilket har fastställts av domstolen på denna punkt, att informationsutbyten är så mycket känsligare i konkurrenshänseende när detta utbyte äger rum mellan börsmäklare som agerar som marknadsgaranter, med hänsyn till deras betydelse på marknaden, och särskilt på grund av att de på denna marknad agerar generellt och fortlöpande och genomför därmed ett större antal transaktioner än andra aktörer på marknaden (dom av den 24 september 2019, HSBC Holdings m.fl./kommissionen, T-105/17, EU:T:2019:675, punkt 145, på denna punkt fastställd genom dom av den 12 januari 2023, HSBC Holdings m.fl./kommissionen, C-883/19 P, EU:C:2023:11, punkt 195). Med avseende på respekten för konkurrensen på marknaden, är det följaktligen av än mer fundamental betydelse att de fastställer sina strategier och särskilt priserna självständigt.

225 Tribunalen kan följaktligen inte godta sökandebolagens kritik om att kommissionen inte beaktade marknadens struktur, såsom den kännetecknades av sin splittrade koncentration.

iii) Handlarnas dubbla roll

226 Sökandebolagens tredje kritik avser att kommissionen, vid bedömningen av det aktuella ekonomiska och rättsliga sammanhanget, inte beaktade särdraget på marknaden för valutahandel avista enligt vilket handlarna interagerade hela tiden i sin dubbla roll som konkurrent och motpart. Sökandebolagen anser att även om det är riktigt att den minskade osäkerheten till följd av informationsutbytet faktiskt kan tjäna som ett absolut kriterium för en överträdelse ”genom syfte” på marknader där varje utlämnande av kommersiellt känslig information mellan konkurrenter skapar villkor som inte överensstämmer med de normala marknadsvillkoren, kan den inte utgöra ett absolut kriterium när de normala marknadsvillkoren kräver regelbundet utbyte av kommersiellt känslig information mellan deltagare som agerar vertikalt och horisontalt på samma gång.

227 Kommissionen har tillbakavisat sökandebolagens kritik.

228 Tribunalen påpekar i det avseendet att det är riktigt att handlarna på marknaden för valutahandel avista i allmänhet agerar både som motparter genom att ingå transaktioner sinsemellan och som konkurrenter i förhållande till potentiella kunder. Som svar på en åtgärd för processledning som tribunalen beslutade om uppgav sökandebolagen att även om det är svårt att formellt göra åtskillnad mellan de två rollerna, är ett klart fall då två handlare konkurrerar med varandra när de försöker att ingå en transaktion med samma kund vid samma tidpunkt.

229 Förutom den omständigheten att handlarnas dubbla roll, som sökandebolagen har åberopat, inte uppstår med avseende på en och samma transaktion utan med avseende på två olika transaktioner, utgör den avgränsning av omfattningen av legalitetsbedömningen av informationsutbytena som framgår av skälen 158 och 467 i det angripna beslutet, vilken utesluter utbyten mellan handlarna inom ramen för normal affärsverksamhet när de undersöker möjligheten att handla med varandra, i princip hinder mot sökandebolagens kritik som har angetts i punkt 226 ovan.

230 Tribunalen kan följaktligen inte godta sökandebolagens kritik om att kommissionen inte beaktade särdraget på marknaden för valutahandel vad beträffar handlarnas dubbla roll.

231 Av det ovan anförda följer att den andra anmärkningen kan godtas såvitt den avser att kommissionen begick ett fel genom att i skäl 14 i det angripna beslutet slå fast att marknaden för valutahandel avista var transparent vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna, och att den i övrigt inte kan godtas. Det är nödvändigt att inom ramen för den första anmärkningen analysera huruvida denna bedömning skulle kunna ha en inverkan, såsom sökandebolagen har hävdat, på kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”.

2) Den första anmärkningen: Kommissionens slutsats att de aktuella informationsutbytena hade till syfte att begränsa konkurrensen grundade sig på felaktiga faktiska antaganden som inte kontrollerades

232 Sökandebolagen har hävdat att kommissionen inte fullgjorde sin skyldighet att visa att det av typen av information som utbyttes och den relevanta marknadens särdrag gick att utläsa att syftet med utbytena i det aktuella chattrummet var konkurrensbegränsande. De anser att kommissionen inte visade att informationsutbytena gjorde det möjligt att stärka handlarna i deras dagliga beslut om prissättning och expertriskhantering. De har anfört att kommissionen inte heller styrkte sitt antagande om att de deltagande handlarnas beteende hade till syfte att skapa en betydande informationsasymmetri i förhållande till resten av marknaden. På marknaden för valutahandel avista uppmuntrades handlarna att dela information för att få vägledning i sin handelsverksamhet och vidarebefordra denna information till sina kunder. Den övervägande delen av informationen avseende Credit Suisse-handlarens order delades under alla omständigheter inte i det aktuella chattrummet.

233 Sökandebolagen har även gjort gällande att de diskussioner som det hänvisas till i det angripna beslutet, enligt vilka den information som utbyttes gjorde det möjligt för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet att vänta innan de köpte en kort position, inte överensstämmer med den omständigheten att marknadsgaranterna, enligt lydelsen i det angripna beslutet, skulle ”vara beredda att handla med varje person som behöver valutor när som helst”. De anser att de flesta, om inte alla, diskussioner avseende spreadar, som det har hänvisats till i det angripna beslutet, inte avser några uppgifter om ett eventuellt ingående av avtal om spreadar och att de ägde rum på ett abstrakt sätt, eller rentav efter det att en notering av spreadar redan hade tillhandahållits.

234 För att bemöta sökandebolagens argumentation, ska tribunalen bedöma huruvida de olika typer av informationsutbyten som avsågs i det angripna beslutet var tillräckligt skadliga för konkurrensen för att motivera att de kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”.

i) Informationsutbytena avseende spreadar (”bid-ask spreads”)

235 Vad gäller informationsutbytena avseende spreadar (”bid-ask spreads”), vilka var föremål för tolkning i skälen 245–251 i det angripna beslutet, motiverade kommissionen, i skälen 394–404 i nämnda beslut, kvalificeringen som en ”begränsning genom syfte” med att de bidrog till att undanröja den inneboende osäkerheten på den relevanta marknaden vad gäller priser, och därigenom ökade transparensen om de högre spreadar som dessa handlare kunde erbjuda. Sådana utbyten kunde således påverka de priser som dessa handlare erbjöd kunderna, genom att minska den risk som hänger samman med valutahandel till deras egen fördel.

236 I det avseendet ska det påpekas – dock utan att detta har bestritts av sökandebolagen – att spreadarna utgör en beståndsdel i det slutpris som kunderna betalar, eftersom de tillämpas på medianvärdet mellan köpkursen och säljkursen för handeln med ett specifikt valutapar och avgör den ersättning som handlaren får för att tjänsten tillhandahålls omedelbart och för den risk som vederbörande därefter bär genom att ha en viss valuta i sin portfölj (se punkt 20 ovan samt skälen 48 och 239 i det angripna beslutet). På marknaden för valutahandel avista utgör bankernas förmåga att bedöma sina risker i samband med prissättning en av de väsentliga konkurrensparametrarna, något som sökandebolagen inte heller har bestritt.

237 Utbytena av icke-offentlig och precis information, i förevarande fall om en beståndsdel av priset, ska anses göra det möjligt att minska den normala osäkerhet som är inneboende på den relevanta marknaden vad gäller prissättning på denna marknad, skapa en informationsasymmetri till förmån för enbart de handlare som deltagare i det aktuella chattrummet och är följaktligen tillräckliga för att skada konkurrensen. Ett sådant konstaterande är tillräckligt för att informationsutbytena ska anses ha medfört en konkurrensbegränsning genom syfte i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF (dom av den 12 januari 2023, HSBC Holdings m.fl./kommissionen, C-883/19 P, EU:C:2023:11, punkt 204).

238 Inget av sökandebolagens argument kan påverka den ovannämnda slutsatsen.

239 Tribunalen kan inledningsvis inte godta sökandebolagens argument om att informationsutbytena avseende spreadar inte utgör en ”begränsning genom syfte” med hänsyn till att det saknas uppgifter om ett eventuellt ingående av avtal om dessa spreadar. Det framgår visserligen inte av de informationsutbyten avseende spreadar som ägde rum i det aktuella chattrummet att handlarna kom överens om att på ett samordnat sätt tillämpa en viss nivå på spreadar på ett visst valutapar. Detta hindrar emellertid inte att de handlare som deltog i det aktuella chattrummet, genom att lämna ut konfidentiell och strategisk information till sina konkurrenter om den lämpliga nivån på spreadar för ett specifikt valutapar eller de spreadar som de just hade tillämpat, avslöjade beteenden som de kunde komma att anta på marknaden, och minskade därigenom osäkerheten hos dem som hade deltagit i informationsutbytena, i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 47 ovan.

240 Vad vidare beträffar sökandebolagens argument om att det, med hänsyn till att det slutpris som kunderna erbjuds fastställs av anställda vid en banks försäljningsställe, inte skulle ha varit logiskt ur handlarnas synvinkel, vilka är rationella aktörer, att anta ett beteende som består i att sätta största möjliga spread, konstaterar tribunalen att omständigheter som avser handlarnas avsikt att

begränsa konkurrensen eller deras ekonomiska intresse av att göra det normalt sett har begränsad betydelse vid kvalificeringen av beteendet som en ”begränsning genom syfte” (se, för att liknande resonemang och analogt, dom av den 7 januari 2004, Aalborg Portland m.fl./kommissionen, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, EU:C:2004:6, punkt 335).

241 Av det ovan anförda följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den fann att de informationsutbyten avseende spreadar som ägde rum i det aktuella chattrummet bidrog till att de aktuella beteendena, sammantagna, kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”.

ii) Informationsutbytena avseende kundorder

242 När det gäller informationsutbytena avseende kundorder, det vill säga ”villkorade” order (skälen 183–195 i det angripna beslutet), order som ska verkställas till ”fixing” (skälen 206–213 i det angripna beslutet) och ”omedelbara” order (skälen 223–228 i det angripna beslutet), motiverade kommissionen, i skälen 394–404, jämförda med skälen 171–173 i det angripna beslutet, deras kvalificering som en ”begränsning genom syfte” med att de, med hänsyn till deras karaktär, frekvens och uppdelningsnivå, hade undanröjt osäkerhet avseende marknaden för valutahandel avista och ökat transparensen i fråga om handelsstrategierna för de handlare som deltog i det aktuella chattrummet, eftersom delandet av information avseende marknadens riktning eller de nivåer på vilka marknaden skulle visa motstånd kunde göra det möjligt för en handlare att positionera sig bättre för att dra fördel av detta eller undvika en förlust. Dessa utbyten gav således handlarna information om bland annat pristendenserna genom att minska osäkerheten om de risker som utgör en naturlig del av prissättningen (till exempel genom att leda till en minskning av de förväntade förlusterna), medan priset utgör en av de konkurrensparametrar på marknaden för valutahandel avista som de deltagande bankerna borde ha fastställt självständigt.

243 I det avseendet ska det påpekas, såsom framgår av handlingarna i målet, att informationen om kundorderna utgör icke-offentlig information som endast parterna till transaktionen känner till, det vill säga handlaren och kunden, och utgör viktig information som gör det möjligt för den handlare som har ingått transaktionen att bilda sig en egen uppfattning om valutakursernas rörelser eller fastställa sin affärsstrategi. Utbytet av sådan information har förmåga att minska den inneboende osäkerheten på den relevanta marknaden, genom att göra det möjligt för marknadsgaranterna att inte självständigt fastställa dels deras strategi med avseende på de specifika valutapar som de har konfidentiell och detaljerad information om, dels deras beteende på marknaden, vilket således gör det möjligt för dem att dra fördel av eller undvika de förluster som kan följa av utvecklingen på marknaden

244 De ovannämnda informationsutbytena ska följaktligen, i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 237 ovan, anses vara tillräckligt skadliga för konkurrensen för att kvalificeras som en ”begränsning genom syfte”.

245 En sådan slutsats kan inte påverkas av sökandebolagens påstående om att det föreligger en motsägelse mellan den slutsats som drogs av utbytet och som anges i skäl 193 i det angripna beslutet – nämligen att den utbytta informationen gjorde det möjligt för de deltagande handlarna att vänta innan de köpte en kort position i sina portföljer (för maximera sina chanser att göra vinst) – och den slutsats som anges i skäl 21 i beslutet, nämligen att marknadsgaranterna skulle ”vara beredda att handla med varje person som behöver valutor när som helst”. Eftersom handlarnas mål är att göra vinst och begränsa sina förluster, vore det föga logiskt att handlarna

skulle handla i strid med sina egna affärsmässiga intressen enbart på grund av att de i princip ska vara beredda att handla när som helst. Av detta kan slutsatsen därför inte dras att handlarna skaffade sig positioner enbart på grundval av inkommande kundorder för att utesluta att informationsutbytena avseende kundorder kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”.

246 Av det ovan anförda följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den fann att de informationsutbyten avseende kundorder som har nämnts i punkt 242 ovan bidrog till att de aktuella beteendena, sammantagna, kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”.

iii) Informationsutbytena avseende öppna riskpositioner

247 När det gäller informationsutbytena avseende öppna riskpositioner, i fråga om vilka kommissionens tolkning anges i skälen 234–238 i det angripna beslutet, motiverade kommissionen, i skälen 394–404 i beslutet, att de skulle kvalificeras som en ”begränsning genom syfte” med att delandet av denna information hade gjort det möjligt för handlarna att få större visshet om deras respektive kommersiella avsikter vad gäller deras potentiella valutasäkring (”hedgingbeteende”) och hade således undanröjt en osäkerhet om den potentiella utvecklingen av specifika valutakurser, och gav därigenom deltagande handlare en fördel jämfört med de andra marknadsaktörerna och hjälpt dem i experthanteringen av deras risker i fråga om vilken de konkurrerar.

248 I avsaknad av några konkreta argument som anförts av sökandebolagen mot kvalificeringen av informationsutbytena avseende öppna riskpositioner som en ”begränsning genom syfte”, räcker det att konstatera, i likhet med i det angripna beslutet, att utbytet av denna information, genom att ange en specifik valuta och strategin bestående i att avstå från att stänga positionen eller vänta innan den stängs, ska anses ha kapacitet att undanröja den osäkerhet som är inneboende i funktionssättet för marknaden för valutahandel avista.

249 Härav följer att sådana informationsutbyten, vilka principiellt strider mot det krav på självständighet som följer av artikel 101.1 FEUF, är tillräckligt skadliga för konkurrensen för att kvalificeras som en ”begränsning genom syfte” i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 237 ovan.

250 Av det ovan anförda följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den fann att informationsutbytena avseende de öppna riskpositionerna bidrog till att de aktuella beteendena, sammantagna, kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”.

iv) Informationsutbytena avseende aktuell eller framtida handelsverksamhet

251 När det gäller informationsutbytena avseende aktuell eller framtida handelsverksamhet, i fråga om vilka kommissionens tolkning anges i skälen 258–285 i det angripna beslutet, motiverade kommissionen, i skälen 394–404 i beslutet, kvalificeringen som en ”begränsning genom syfte” med att dessa informationsutbyten hade undanröjt viss inneboende osäkerhet på marknaden för valutahandel avista och ökat nivån av transparens på denna marknad genom att ge deltagarna i det aktuella chattrummet en översikt över konkurrenternas nuvarande beteenden, vilket gav upphov till en informationsasymmetri mellan de handlare som deltog i det aktuella chattrummet och andra marknadsaktörer. På så sätt stärktes de förstnämnda i bedömningen av deras risker i samband med utarbetandet av deras egna handelsstrategier, och särskilt deras prissättningsstrategier.

252 I det avseendet konstaterar tribunalen att delandet av information avseende detaljerna om de transaktioner som utförts av handlarna och delandet av råd eller synpunkter om sättet att handla, såsom är i fråga här, gör det möjligt för de handlare som deltar i det aktuella chattrummet att dels få särskild kännedom för att förutse marknadsutvecklingen, dels anpassa sina handelsstrategier i enlighet därmed.

253 Sådana informationsutbyten strider på ett flagrant sätt mot kravet på självständighet som ska vara kännetecknande för marknadsgaranternas beteende på den relevanta marknaden i ett system med effektiv konkurrens. Dessa utbyten undanröjer nämligen deras osäkerhet vad beträffar de väsentliga konkurrensparametrarna på denna marknad, nämligen pris och expertriskhantering. Dessa utbyten har således kunnat öka transparensen på marknaden för valutahandel avista till fördel för de handlare som deltar i det aktuella chattrummet, till nackdel för de andra marknadsaktörerna. De är följaktligen tillräckligt skadliga för konkurrensen för att kvalificeras som en ”begränsning genom syfte” i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 237 ovan.

254 Av det ovan anförda följer att informationsutbytena avseende spreadar, kundorder, öppna riskpositioner och aktuell eller framtida handelsverksamhet, vilka analyserades i det angripna beslutet, är tillräckliga för att skada konkurrensen. Kommissionen gjorde därför en riktig bedömning när den kvalificerades dessa som en ”begränsning genom syfte”.

255 I motsats till vad sökandebolagen har gjort gällande, är den omständigheten att Credit Suisse-handlaren inte delade den övervägande delen av informationen avseende sina bud utan relevans för skadligheten av det beteende som läggs denna bank till last. I det avseendet räcker det att konstatera att bedömningen av huruvida ett beteende är tillräckligt för att skada konkurrensen inte grundar sig på någon lagstadgad kvantitativ gräns för information som delas med konkurrenterna.

256 Trots kommissionens oriktiga bedömning av transparensen på marknaden för valutahandel avista, kan tribunalen under dessa omständigheter inte godta sökandebolagens argument som syftar till att vederlägga kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”.

257 Av det ovan anförda följer att den första anmärkningen inte kan godtas.

3) Den tredje anmärkningen: De fel som kommissionen begick genom att grunda sig på den rättsliga kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som angavs i de bevis som hade lagts fram för att få en förmånlig behandling och förlikningsinlagorna

258 I skälen 394–404 i det angripna beslutet, jämförda med skälen 170–285, grundade sig kommissionen, till stöd för konstaterandet att det förelåg en konkurrensbegränsning ”genom syfte”, på de samtida bevis som andra banker som var inblandade i den omtvistade överträdelsen hade tillhandahållit kommissionen, nämligen flera transkriptioner av de informationsutbyten som ägde rum i det aktuella chattrummet, genom att vid vissa tillfällen, vad beträffar deras innebörd. stödja sig på uttalanden som hade gjorts av dessa banker, särskilt i samband med ansökningarna om förmånlig behandling.

259 Sökandebolagen har kritiserat kommissionen för att den ”okritiskt” grundade sig på ansökningarna om förmånlig behandling och förlikningsinlagorna. De har gjort gällande att dessa ansökningar har ett lågt bevisvärde, är provisoriska till sin karaktär och saknar grund, och de har

preciserat att samtliga parter som ingått förlikning uttryckte sina tvivel om kommissionens förståelse av den relevanta marknaden och syftet med det omtvistade beteendet. Sökandebolagen har dragit slutsatsen att kommissionen grundade sig på ansökningarna om förmånlig behandling när dessa bekräftade dess tolkning av de faktiska omständigheterna.

260 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

261 Tribunalen påpekar inledningsvis att även om sökandebolagen, inom ramen för denna argumentation, har hänvisat till avsnitt från ansökningarna om förmånlig behandling och förlikningsinlagorna, vilket de bekräftade vid förhandlingen, har de inte framfört någon konkret invändning mot den omständigheten att kommissionen grundade sig på förlikningsinlagorna.

262 I den mån som parterna är oeniga om bevisvärdet av ansökningarna om förmånlig behandling och huruvida kommissionen borde beakta dessa som bevisning för att styrka förekomsten av den överträdelse som har lagts Credit Suisse till last, ska det erinras om att enligt fast rättspraxis finns det inte någon bestämmelse eller någon allmän princip i unionsrätten som utgör hinder för att kommissionen mot ett företag åberopar uttalanden från andra berörda företag. I annat fall skulle bevisbördan för beteenden som strider mot artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF, vilken åvilar kommissionen, vara omöjlig att bära och oförenlig med kommissionens uppgift enligt fördraget att övervaka att dessa regler tillämpas på rätt sätt vilken den tilldelats genom EUF-fördraget (se dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

263 Tribunalen anser i synnerhet att om någon medger att denne gjort sig skyldig till en överträdelse och därmed tillstår omständigheter som ligger utanför vad som skulle gå att sluta sig till direkt utifrån de ifrågavarande handlingarna, utvisar detta förhållande, om inte motsatsen framgår av särskilda omständigheter, att denne har beslutat sig för att säga sanningen. Uttalanden som går emot den som har avgett dem ska således i regel anses utgöra särskilt trovärdig bevisning, under förutsättning att de stöds av annan bevisning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./Commission, T-54/14, EU:T:2016:455, punkterna 98–100 och där angiven rättspraxis).

264 När kommissionen åberopar skriftlig bevisning till stöd för konstaterandet att det skett en överträdelse av konkurrensrätten ankommer det vidare på de berörda företagen att inte bara framlägga ett möjligt alternativ till kommissionens ställningstagande, utan även visa att bevisningen i det angripna beslutet är otillräcklig för att fastslå att överträdelsen förelegat (se dom av den 16 juni 2015, FSL m.fl./kommissionen, T-655/11, EU:T:2015:383, punkt 181 och där angiven rättspraxis).

265 I det avseendet ska det påpekas att sökandebolagen inom ramen för sin argumentation, för det första, inte har bestritt äktheten i de uttalanden som gjordes i samband med ansökningarna om förmånlig behandling och, för det andra, inte har visat att det fanns särskilda omständigheter som tydde på att de som ansökte om förmånlig behandling inte hade beslutat sig för att säga sanningen i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 263 ovan.

266 Vad särskilt beträffar de avsnitt i ansökningarna om förmånlig behandling som kommissionen påstås ha underlåtit att beakta när dessa stred mot kommissionens tolkning av de faktiska omständigheterna, har sökandebolagen hänvisat till de handlingar som ingavs av två andra banker som var inblandade i den omtvistade överträdelsen. Det framgår av citaten däri att dessa banker i huvudsak avsåg att antingen varna kommissionen förde påstådda återverkningarna för

funktionssättet på marknaden för valutahandel avista om de informationsutbyten som ägde rum i det aktuella chattrummet kvalificerades som en ”begränsning genom syfte”, eller att göra gällande att dessa utbyten var ”legitima” eller rent av ”konkurrensfrämjande”.

267 Tribunalen konstaterar att ovannämnda påståenden, vilka sökandebolagen stöder sig på, i huvudsak syftar till att ”motivera” de aktuella informationsutbytena med att de är ”legitima” eller rent av ”konkurrensfrämjande”, vilket kommissionen påstås ha underlåtit att beakta, dock utan att det har lagts fram några bevis som gör att utbytenas inneboende förmåga att påverka konkurrensen på den relevanta marknaden kan ifrågasättas.

268 Tvärtom framgår det av avsnitten från ansökningarna om förmånlig behandling som har nämnts i punkt 261 ovan och av andra avsnitt som har citerats i det angripna beslutet, vars materiella riktighet inte har ifrågasatts av sökandebolagen, att de som ansökte om förmånlig behandling medgav att de informationsutbyten som ägde rum i det aktuella chattrummet kunde öka transparensen på den relevanta marknaden och till följd därav ge deltagarna i detta chattrum en fördel till nackdel för de andra marknadsaktörerna.

269 Under dessa omständigheter ska det anses att ansökningarna om förmånlig behandling, vilka – såsom framgår av det angripna beslutet – bekräftade de samtida bevis som andra banker hade tillhandahållit kommissionen, utgör särskilt trovärdig bevisning i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 263 ovan, vilken kommissionen med fog kunde beakta som faktisk bakgrund och som gjorde det möjligt för den att bedöma syftet med de omtvistade utbytena.

270 Vidare framgår det av det angripna beslutet att kommissionen använde de aktuella ansökningarna om förmånlig behandling för att bekräfta sina egna bedömningar som grundades på den skriftliga bevisning som den hade tillgång till. Tribunalen kan följaktligen inte godta sökandebolagens argument om att kommissionen inte gjorde en egen bedömning av de faktiska omständigheterna.

271 Inget av sökandebolagens argument föranleder någon annan slutsats.

272 För det första är det de motsägelsefulla påståendena i sökandebolagens inlagor som visar att deras argumentation är ogrundad. Sökandebolagen har nämligen först hävdat att de uttalanden som gjordes i ansökningarna om förmånlig behandling har ett högt bevisvärde och därefter att de bevis som lades fram för att få en förmånlig behandling har ett lågt bevisvärde. När de vid förhandlingen tillfrågades om dessa motsägelsefulla påståenden, uppgav de att denna skillnad i synsätt berodde på att det förstnämnda påståendet avsåg principen om att uttalanden som gjorts i samband med ansökningar om förmånlig behandling har ett högt bevisvärde, medan det andra påståendet avser det låga bevisvärdet hos de uttalanden som är aktuella i förevarande fall. Denna förståelse av sökandebolagens argumentation motsägs emellertid av lydelsen i deras inlagor vid tribunalen som, i båda fallen, syftar på rättspraxis som framhåller det höga bevisvärdet hos sådana handlingar.

273 Vad gäller det påstått låga bevisvärdet av ansökningarna om förmånlig behandling som påstås följa av domen av den 13 juli 2011, Kone m.fl./kommissionen (T-151/07, EU:T:2011:365), ska det påpekas att det argument som har anförts av sökandebolagen grundar sig på en felaktig tolkning av nämnda dom. I motsats till vad sökandebolagen har hävdat tog tribunalen i den domen ställning till det ”betydande mervärdet” av ansökningar om förmånlig behandling jämfört med de

bevis som kommissionen redan hade tillgång till vid en nedsättning av böterna enligt meddelandet om samarbete, och inte till det låga bevisvärdet av ansökningar om förmånlig behandling i allmänhet.

274 För det andra ska det slutligen påpekas att även om sökandebolagen har hävdat att den omständigheten att kommissionen stöder sig på uttalanden av de banker som ansöker om förmånlig behandling är oroande på grund av komplexiteten i den bedömning som krävs för att fastställa omfattningen av det tillåtna informationsutbytet på marknaden för valutahandel avista, konstaterar tribunalen att sökandebolagen inte har framfört någon konkret rättslig invändning i det avseendet.

275 Den tredje anmärkningen kan följaktligen inte godtas.

4) Den fjärde anmärkningen: Kommissionen kunde inte stödja sig på sin erfarenhet vad gäller informationsutbyten i andra marknadssammanhang eller i andra finansärenden för att lätta på sin bevisbörda

276 För det första har sökandebolagen kritiserat kommissionen för att ha lättat på bevisbördan för att styrka att de aktuella informationsutbytena begränsade konkurrensen ”genom syfte” genom att stödja sig på sin påstådda erfarenhet vad gäller informationsutbyten i andra marknadssammanhang eller i andra finansärenden.

277 För det andra har sökandebolagen anfört att kommissionen lade över bevisbördan på dem för att visa att de påstått olagliga informationsutbytena var nödvändiga i stället för att pröva huruvida dessa utbyten på marknaden för valutahandel avista faktiskt var olagliga och hörde till de allvarligaste konkurrensbegränsningarna.

278 För det tredje har sökandebolagen hävdat att kvalificeringen som en ”begränsning genom syfte” endast är möjlig om erfarenhet och ekonomisk teori klart visar att ett beteende, till sin art, hör till de mest skadliga typerna av konkurrensbegränsande beteenden. Den allmänna ekonomiska principen om att man skulle kunna förvänta sig att det icke-offentliga och detaljerade informationsutbytet i sig och i betydande grad är skadligt för konkurrensen på de flesta marknader är inte tillämplig på marknaden för valutahandel avista.

279 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

280 Vad, för det första, gäller sökandebolagens påstående om en påstådd lättnad i bevisbördan genom att kommissionen grundade sig på sin påstådda erfarenhet av informationsutbyten i andra sammanhang för att kvalificera de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”, räcker det att erinra om, såsom framgår av de överväganden som har angetts i punkterna 235–254 ovan, att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den slog fast att dessa informationsutbyten kunde skapa en informationsasymmetri mellan de deltagande handlarna till nackdel för de andra handlarna på marknaden och att de således var tillräckliga för att skada konkurrensen, utan att denna slutsats grundar sig på dess erfarenhet på andra marknader.

281 För det andra kan sökandebolagen, under dessa omständigheter, inte heller med framgång kritisera kommissionen för att ha lagt över bevisbördan på dem för att visa att informationsutbytena var nödvändiga eller hävda att kommissionen baserade sin slutsats på syftet med dessa utbyten med hänvisning till deras ”mer detaljerade eller upplysande” karaktär.

Det framgår nämligen klart av det angripna beslutet att kommissionen kvalificerade informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte” på grund av deras kommersiellt känsliga art, vilket minskade eller rentav undanröjde osäkerheten på marknaden och följaktligen inverkade på handlarnas självständiga beslutsfattande på den aktuella marknaden och att utbytena därför var tillräckliga för att skada konkurrensen.

282 För det tredje ska det konstateras att i den ekonomiska litteratur som sökandebolagen har hänvisat till stöd för deras argumentation, vilken har sammanfattats i punkt 278 ovan, hänvisas det inte alls till någon marknad för valutahandel avista i syfte att bekräfta deras argumentation.

283 Vidare har domstolen nyligen slagit fast att den omständigheten att kommissionen inte tidigare har slagit fast att ett avtal som liknar det omtvistade avtalet var, till själva sitt syfte, konkurrensbegränsande inte kan hindra den från att göra så i framtiden (dom av den 25 mars 2021, Lundbeck/kommissionen, C-591/16 P, EU:C:2021:243, punkt 130).

284 Sökandebolagen kan följaktligen inte med framgång åberopa avsaknaden av ekonomisk konsensus för att ifrågasätta kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”. Tribunalen kan därför inte godta de argument med den innebörden som de har anfört.

285 Av detta följer att den fjärde anmärkningen inte kan godtas.

5) Slutsatser avseende den andra grundens första del

286 Det följer av prövningen av de anmärkningar som har framförts inom ramen för den andra grundens första del att tribunalen, trots kommissionens fel vad gäller transparensen på marknaden för valutahandel avista (se punkt 217 ovan), inte kan godta sökandebolagens argument som syftar till att vederlägga kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte” och, med förbehåll för prövningen nedan av de argument som avser dessa utbytens konkurrensfrämjande effekter, kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grundens första del.

c) Den andra grundens andra del: De fel som kommissionen begick i samband med analysen av huruvida de aktuella informationsutbytena var legitima eller konkurrensfrämjande

287 I skälen 464–479 i det angripna beslutet noterade kommissionen först att eventuella konkurrensfrämjande effekter av ett beteende kunde beaktas i samband med bedömningen av artikel 101.3 FEUF, men att Credit Suisse inte hade åberopat att den artikeln var tillämplig i det aktuella fallet. Vad beträffar kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som accessoriska begränsningar hade Credit Suisse under alla omständigheter inte visat att marknaden för valutahandel avista inte kunde fungera utan dessa, eller styrkt att dessa utbyten hade några konkurrensfrämjande effekter. Vidare undersökte kommissionen, för fullständighetens skull, Credit Suisses påståenden om de aktuella informationsutbytenas konkurrensfrämjande effekter.

288 I det avseendet erinrade kommissionen om att den omständigheten att beteendet eftersträvar ett legitimt syfte inte utesluter att detta beteende kan anses ha ett konkurrensbegränsande syfte. Även om informationsutbytet kunde göra spreadarna snävare och förbättra priserna, finns det en grundläggande skillnad mellan ett sådant utbyte i en begränsad krets av handlare i ett chattrum, såsom i förevarande fall, och information som är tillgänglig för alla marknadsaktörer. De konkurrensfrämjande effekter av informationsutbytena som sökandebolagen har gjort gällande är

inte tillämpliga på informationsutbytet i en sluten krets, eftersom det aktuella delandet av information skapade en informationsasymmetri genom att ge endast deltagarna i det aktuella chattrummet en konkurrensfördel. Under dessa omständigheter skulle handlarna kunna besluta att inte sänka priserna, utan höja sina vinster, eftersom de bonusar som de får är kopplade till den vinst som de genererar.

289 För det första har sökandebolagen bestritt denna bedömning genom att göra gällande att kommissionen tillämpade fel rättsliga bestämmelser, eftersom den prövade deras argument om informationsutbytenas legitima karaktär och konkurrensfrämjande effekter endast för fullständighetens skull. Sökandebolagen anser att kommissionen, genom att gå till väga på detta sätt, ansåg att informationsutbytenas konkurrensfrämjande art inte var väsentlig för den rättsliga bedömningen av de aktuella informationsutbytena. Enligt sökandebolagen är det så att om ett samordnat förfarande eftersträvar ett legitimt eller konkurrensfrämjande syfte, kan förfarandet inte kvalificeras som en överträdelse genom syfte.

290 För det andra har de gjort gällande att kommissionen gjorde en oriktig bedömning av deras argument och bevis med hänsyn till att informationsutbytena i det aktuella chattrummet var legitima och konkurrensfrämjande.

291 De har uppgett att upplysningarna utbyttes i informationssyfte för att vidarebefordras till kunderna och göra det möjligt för handlarna att snabbt bedöma lagerrisken och på så sätt minska de spreadar som kunderna erbjöds.

292 Vidare anser sökandebolagen att kommissionen åsidosatte bevisbördereglerna, eftersom det, när ett beteende har vissa atypiska kännetecken, är enklare för en sökande att vederlägga kommissionens påståenden genom att lägga fram bevis för en annan möjlig förklaring. Mer allmänt har sökandebolagen anfört att de beteenden som är i fråga inte avhjälps genom deras konkurrensfrämjande effekter eller deras ”legitima” karaktär, men att deras enda syfte är legitimt och konkurrensfrämjande.

293 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

294 Det ska inledningsvis påpekas att vid förhandlingen inför tribunalen tillfrågades parterna om vilka slutsatser som skulle dras av domen av den 21 december 2023, European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2023:1011), vad gäller att i förevarande fall beakta de konkurrensfrämjande effekter som sökandebolagen har gjort gällande. I det avseendet hävdade parterna att de konkurrensfrämjande effekterna ska beaktas i samband med kvalificeringen av informationsutbytena enligt artikel 101.1 FEUF. Närmare bestämt ansåg sökandebolagen att den domen bekräftar deras ståndpunkt att de konkurrensfrämjande effekterna av de aktuella informationsutbytena ska beaktas som delar av det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket dessa utbyten äger rum. Kommissionen ansåg att samma dom bekräftar den bedömning som gjordes i det angripna beslutet.

295 Det ska inledningsvis även påpekas att när sökandebolagen under förhandlingen tillfrågades om vissa argument avseende de påstått ”legitima” effekter som anfördes i deras inlagor vid tribunalen, bekräftade de att dessa effekter ska förstås som att de utgör en del av samma ekonomiska och rättsliga sammanhang och att de, som sådana, är relevanta för att ifrågasätta kvalificeringen av informationsutbytena som en ”begränsning genom syfte”.

296 Efter detta klargörande ska det erinras om att för att i ett enskilt fall avgöra huruvida ett avtal, ett beslut av en företagssammanslutning eller ett samordnat förfarande till sin natur är så pass skadligt för konkurrensen att det kan anses ha till syfte att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen, är det nödvändigt att undersöka, för det första, innehållet i avtalet, beslutet eller förfarandet i fråga, och, för det andra, det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket de ingår och, för det tredje, de mål som eftersträvas med dem (se dom av den 21 december 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, punkt 165 och där angiven rättspraxis).

297 Det ska även erinras om att, vad gäller det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket det aktuella beteendet äger rum, ska hänsyn tas till de berörda produkternas eller tjänsternas art och de faktiska förhållanden som kännetecknar strukturen och funktionen hos den eller de berörda sektorerna eller marknaderna. Däremot är det inte på något sätt nödvändigt att undersöka, och än mindre styrka, effekterna av detta beteende på konkurrensen, oavsett om de är faktiska eller potentiella och negativa eller positiva (se dom av den 21 december 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, punkt 166 och där angiven rättspraxis).

298 Vad därefter gäller de mål som eftersträvas med det aktuella beteendet, ska det fastställas vilka objektiva mål detta beteende syftar till att uppnå i konkurrenshänseende. Den omständigheten att de inblandade företagen har agerat utan att ha någon subjektiv avsikt att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen och den omständigheten att de har eftersträvat att uppnå vissa legitima mål är däremot inte avgörande för tillämpningen av artikel 101.1 FEUF (se dom av den 21 december 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, punkt 167 och där angiven rättspraxis).

299 Slutligen ska det vid beaktandet av samtliga omständigheter som avses i punkterna 296–298 ovan under alla omständigheter framgå vad som är de exakta skälen till varför det aktuella beteendet är så skadligt för konkurrensen att det ska anses ha till syfte att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen (se dom av den 21 december 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, punkt 168 och där angiven rättspraxis).

300 Tribunalen påpekar att det framgår av prövningen av den första grunden och av den andra grundens första del att kommissionen analyserade innehållet i de aktuella informationsutbytena, det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket dessa ägde rum och de mål som de syftade till att uppnå och att den förklarade varför beaktandet av samtliga dessa aspekter hade lett den till slutsatsen att dessa utbyten hade ett konkurrensbegränsande syfte, i enlighet med den rättspraxis som har angetts i punkterna 296–299 ovan.

301 Det ska vidare påpekas att det, såsom framgår av den rättspraxis som har angetts i punkterna 297 och 298 ovan, i motsats till vad parterna har hävdat, inte är nödvändigt att beakta de konkurrensfrämjande effekterna som sådana, vid bedömningen av huruvida de aktuella informationsutbytena ska kvalificeras som en konkurrensbegränsning ”genom syfte” enligt artikel 101.1 FEUF, däribland vid en eventuell prövning av huruvida det föreligger en tillräcklig grad av skadlighet för en sådan kvalificering. Vidare är beaktandet av de påstådda legitima syftena inte avgörande vid en sådan bedömning.

302 Sökandebolagen kan således inte med framgång göra gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning baserad på ”den felaktiga tillämpningen av rättsliga bestämmelser”.

303 Under alla omständigheter konstaterar tribunalen att kommissionen i skälen 465–479 i det angripna beslutet prövade Credit Suisses argument om att informationsutbytena var legitima eller konkurrensfrämjande. Det ska undersökas huruvida sökandebolagens argument kan ifrågasätta riktigheten av denna bedömning.

304 Vad, för det första, beträffar den ekonomiska teori som sökandebolagen har hänvisat till i sina inlagor, vilken endast anger att en ökad effektivitet i ett företag ”kan” få huvudsakligen fördelaktiga spridningseffekter, finner tribunalen att sambandet mellan den slutsats som följer av denna ekonomiska teori och de aktuella informationsutbytena inte kan anses vara styrkt. Vidare är sökandebolagens påstående kontraintuitivt med avseende på affärsmässig logik och marknadsgaranternas ekonomiska rationalitet, eftersom när en begränsad krets av konkurrenter som agerar som marknadsgaranter har tillgång till ytterligare information jämfört med de andra marknadsaktörerna, leder logiken att maximera deras vinster med hänsyn till denna information snarare till en justering av de priser som deras kunder erbjuds och inte till att mindre spreadar erbjuds.

305 I motsats till vad sökandebolagen har hävdat finns det inte någon uppgift bland handlingarna i målet som gör det möjligt att visa att handlarna i fråga avsåg att erbjuda sina kunder lägre spreadar med hänsyn till den information som utbyttes. I det avseendet har sökandebolagen hänvisat till ett informationsutbyte den 24 juni 2011 som återges i bilaga A.12. Med hänsyn till att datumet för detta informationsutbyte föregick Credit Suisses deltagande i den aktuella överträdelsen, ska det lämnas utan avseende då det saknar relevans.

306 Vad vidare beträffar ett annat exempel som anges i bilaga A.12, ska det konstateras att det daterar sig från den 19 juni 2012, ett datum som omfattas av den relevanta perioden. För det första visar detta exempel att ett utbyte ägde rum mellan kl. 10.40.33 och kl. 10.41.38, under vilket Credit Suisse-handlaren hörde sig för hos en RBS-handlare som deltog i det aktuella chattrummet om nivån på den spread som var tillämplig på ett belopp på 50 miljoner för ett valutapar EUR/GBP (”whats spread 50 x these days”). Som svar på frågan angav RBS-handlaren den tillämpliga spreaden (”3”). Credit Suisse-handlaren tackade honom för denna information (”yeh thats what I thought”; ”ta mate”).

307 För det andra framgår det av ett annat utbyte som återges i bilaga A.12, vilket ägde rum mellan kl. 07.30.20 och kl. 07.30.47 den 19 juni 2012 i ett annat chattrum, att två personer utbytte information om en spread som var tillämplig på ett valutapar EUR/GBP (”50 eurgbp”; ”sure”, ”42 46”, ”off”, ”ref”). I det avseendet har sökandebolagen hävdat att det utbyte som ägde rum mellan Credit Suisse-handlaren och RBS-handlaren, som det har hänvisats till i punkt 306 ovan, antagligen ledde Credit Suisse-handlaren till att erbjuda snävare spreadar till en av Credit Suisses kunder. Som framgår av uppgifter bland handlingarna i målet ägde utbytet mellan Credit Suisse-handlaren och RBS-handlaren rum efter utbytet i det andra chattrummet. Vidare finns det inte någon uppgift bland handlingarna i målet som bekräftar sökandebolagens påstående om att detta utbyte hade ett samband med utbytet mellan Credit Suisse-handlaren och RBS-handlaren.

308 Även om det antas att dessa två exempel på informationsutbyten som anges i bilaga A.12 avser en eventuell minskning av de spreadar som handlarna i fråga planerade, kan man av dessa exempel inte rimligen dra slutsatsen att informationsutbytena avseende spreadar mellan handlarna i fråga systematiskt gynnade kunderna, vilket skulle ha gjort det möjligt att visa legitima effekter som är relevanta och specifika för det aktuella förfarandet och tillräckligt betydande.

309 Tvärtom har sökandebolagen själva medgett i ansökan att informationsutbytet i chattrummen (utanför de potentiella transaktionernas sammanhang) gör det möjligt för handlarna att hantera transaktionsriskerna och fastställa mer exakta priser inom kortare tid och följaktligen minska den risk som hänger samman med deras roll som marknadsgaranter.

310 Även om ett informationsutbyte faktiskt kan ge effektivitetsvinster och göra bankerna mer effektiva, genom att göra det möjligt för dem att bland annat jämföra sina respektive tillvägagångssätt och förbättra sina positioner på marknaden, säger det sig självt att sådana initiativ inte motiverar att man använder konkurrensbegränsande förfaranden, såsom utbyte av konfidentiell och strategisk information ur konkurrensrättslig synvinkel, såsom, i förevarande fall, information om spreadar, kundorder, riskpositioner, aktuell eller planerad handelsverksamhet och konkurrerande handlares positioner som utgör användbar information för prissättning och expertriskhantering, det vill säga parametrar mot bakgrund av vilka konkurrensen på marknaden för valutahandel avista uppstår.

311 Mer allmänt, även om det antas att de aktuella informationsutbytena kunde gynna kunderna vad beträffar de priser som de erbjöds, kan inte en sådan fördel i sig vara tillräcklig för att ifrågasätta huruvida dessa utbyten var tillräckligt skadliga för konkurrensen. Det ska nämligen erinras om att artikel 101 FEUF, i likhet med övriga konkurrensregler i fördraget, inte enbart är avsedd att skydda konkurrenternas eller konsumenternas direkta intressen, utan den ska skydda marknadens struktur och därmed konkurrensen som sådan (dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 125). Sökandebolagen har emellertid inte på något sätt styrkt sitt påstående om att informationsutbytena gynnade marknaden mer allmänt.

312 I motsats till vad sökandebolagen har hävdat kan den bevisbörda som åligger dem, för att ge upphov till rimligt tvivel om att de aktuella informationsutbytena är tillräckligt skadliga för konkurrensen, inte bli föremål för lättnader vare sig i förhållande till påstådda ”atypiska” kännetecken hos dessa utbyten eller i förhållande till bevisvärdet av den bevisning som kommissionen grundade sig på i det angripna beslutet, då detta värde och bevisningens tillräcklighet för övrigt inte har ifrågasatts av sökandebolagen.

313 För det andra ska det konstateras att sökandebolagen, till stöd för sin argumentation som det har redogjorts för i punkterna 290–292 ovan, har hänvisat till de expertrapporter som lades fram i bilagorna A.5 och A.11 till ansökan (nedan kallade expertrapporten 1 respektive expertrapporten 2).

314 Det ska erinras om att det följer av rättspraxis att bevisvärdet av bland annat rapporter vilka på en rättegångsdeltagares begäran har utarbetats av en tredje part som utger sig för att vara expert och vilka den rättegångsdeltagaren har anfört till stöd för sina påståenden bedöms i en rad avseenden. Till att börja med måste upphovsmannen ha redogjort för sina kvalifikationer och sin erfarenhet liksom för skälen till att dessa är relevanta för avgivandet av ett yttrande i den fråga som är under prövning. Vidare måste det av yttrandets innehåll uttryckligen framgå varför yttrandet förtjänar att beaktas, exempelvis varför den metod som har använts är tillförlitlig eller varför det svar som ges på nämnda fråga är relevant för det aktuella målet (dom av den 14 september 2022, Google och Alphabet/kommissionen (Google Android), T-604/18, överklagad, EU:T:2022:541, punkt 96).

315 Av de skäl som har angetts ovan kan dock innehållet i expertrapporterna inte uppfylla det andra kravet som har angetts i punkt 314 ovan och följaktligen bekräfta sökandebolagens argument.

316 För det första ska det påpekas att de slutsatser som anges bland annat i expertrapporten 1, enligt vilka informationsutbytena mellan handlarna direkt gynnade kunderna, baserar sig på vetenskapliga artiklar som inte kan bekräfta riktigheten i dessa slutsatser. Avsnitten från artiklar, som ingavs av sökandebolagen under det administrativa förfarandet vid kommissionen, som svar på dess begäran om förtydligande, och även vid tribunalen, avser inte alls något scenario där utbytena av kommersiellt känslig information, såsom i förevarande fall, har en påstått gynnsam inverkan på snävare spreadar, och än mindre på sänkningen av de priser som kunderna erbjuds. Samma slutsats ska dras beträffande en publikation som sökandebolagen har nämnt, till stöd för expertrapporten 1, i vilken det, trots att det däri fastställes ett samband mellan de snävare spreadarna och möjligheten för en handlare att stänga sin position till en låg kostnad, inte alls konstateras att det finns ett samband mellan utbytet av kommersiellt känslig information och de lägre priser som kunderna erbjuds, vilka, logiskt sett, är de enda priser som kan gynna kunderna.

317 För det andra avser den analys som presenterades i expertrapporterna 1 och 2 inte situationen i förevarande mål, det vill säga informationsutbyten inom en sluten krets av handlare, utan den fokuserar snarare på allmänna påståenden om informationsutbyten mellan handlare på marknaden för valutahandel avista, eller avser inte den konfidentiella och strategiska information som utbyttes i detta fall, utan hänvisar till allmän information (”läget på marknaden”, ”spreadar”, ”aggregerade och anonymiserade positioner avseende kundorder”). Närmare bestämt syftar rapporterna på de handlare som utbyter information i det aktuella chattrummet, bland annat för att utesluta möjligheten till en konkurrensbegränsande situation till följd av de små marknadsandelar som innehas av dessa handlare och inte för att bekräfta legitimiteten av verkningarna av, arten på eller syftet med utbyten av kommersiellt känslig information inom en begränsad krets av handlare.

318 I motsats till vad sökandebolagen har hävdat, stöder sig inte expertrapporten 2, vilken är relativt vag och ostyrkt, på någon ekonomisk modell som gör det möjligt att fastställa legitimiteten av det beteende som ägde rum i det aktuella chattrummet när informationen utbyttes i en sluten grupp. Detta gäller än mer expertrapporten 1, vilken inte baseras på något annat ”vetenskapligt instrument” som kan stödja påståendena om att informationsutbytena om kunder eller om marknaden mer allmänt var legitima.

319 Under dessa omständigheter finner tribunalen att sökandebolagen inte har visat att de informationsutbyten som ägde rum i det aktuella chattrummet var legitima eller konkurrensfrämjande och kunde ifrågasätta att de var tillräckliga för att skada konkurrensen, och följaktligen ifrågasätta deras kvalificering som en ”begränsning genom syfte”. Kommissionen gjorde således inte någon oriktig bedömning när den underkände den argumentation som hade framförts vid den i det avseendet under det administrativa förfarandet.

320 Av det ovan anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den andra grundens andra del.

321 Det ska tilläggas att i den mån som sökandebolagen i rubriken till denna grund har hänvisat till en otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som en ”begränsning genom syfte” och även om det antas att en sådan hänvisning, som saknar stöd, kan utgöra ett argument som kan tas upp till prövning enligt artikel 76 d i rättegångsreglerna, ska det konstateras att kommissionen inte åsidosatte motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF. Det framgår nämligen av prövningen av denna grund att de förklaringar som gavs i det angripna beslutet gjorde det möjligt för sökandebolagen att förstå kommissionens resonemang avseende denna kvalificering och gav tribunalen möjlighet att utföra sin prövning i det avseendet,

och de uppfyller således kraven i nämnda bestämmelse (se, i det avseendet, dom av den 23 november 2023, Ryanair/kommissionen, C-210/21 P, EU:C:2023:908, punkt 105 och där angiven rättspraxis).

322 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser någon del av den andra grunden.

3. Den tredje grunden: Överträdelse av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar den kvalificering som en enda, fortlöpande överträdelse som gjordes i det angripna beslutet

323 Inom ramen för den tredje grunden har sökandebolagen bestritt den kvalificering som en enda, fortlöpande överträdelse som gjordes i det angripna beslutet. Den tredje grunden består av två delar. Den första delgrunden avser bristande bevisning och otillräcklig motivering i fråga om förekomsten av en övergripande plan för att uppnå ett gemensamt mål som Credit Suisse hade för avsikt att bidra till, som bolaget hade kännedom om eller som det borde ha kunnat förutse. Genom den andra delgrunden görs det gällande att det gjordes en felaktig rättstillämpning vad beträffar kvalificeringen av det underliggande samförståndet som en del av en enda, fortlöpande överträdelse som kan bli föremål för olika nivåer av deltagande.

324 Enligt fast rättspraxis kan en överträdelse av artikel 101.1 FEUF följa inte bara av ett enstaka handlande utan även av en serie handlanden eller av ett fortlöpande beteende. Detta gäller också då ett eller flera led i denna serie handlanden eller i detta fortlöpande beteende även i sig och betraktade var för sig kan utgöra en överträdelse av nämnda bestämmelse. När de olika beteendena ingår i en ”samlad plan” på grund av att de har ett identiskt syfte som snedvrider konkurrensen inom den inre marknaden, får kommissionen hålla företag ansvariga för dessa beteenden utifrån deras deltagande i överträdelsen som helhet betraktad (se dom av den 16 juni 2022, Sony Corporation och Sony Electronics/kommissionen, C-697/19 P, EU:C:2022:478, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

325 Ett företag som har deltagit i en sådan enda, fortlöpande överträdelse av konkurrensreglerna genom egna beteenden, vilka utgör ”avtal” eller ”samordnade förfaranden” med ett konkurrensbegränsande syfte i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF, och som syftade till att bidra till förverkligandet av överträdelsen i dess helhet, kan således även vara ansvarigt, under den tid som företaget deltog i överträdelsen, för andra företags beteenden inom ramen för denna överträdelse. Så är fallet när det är styrkt att det aktuella företaget avsåg att genom sitt eget beteende bidra till att uppnå de gemensamma mål som alla deltagarna eftersträvade, och att det hade kännedom om de konkurrensbegränsande beteenden som planerades eller som genomfördes av andra företag i samma syfte eller att företaget rimligen kunde förutse dem och att det var berett att godta den risk som detta innebar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 juni 2015, Fresh Del Monte Produce/kommissionen och kommissionen/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P och C-294/13 P, EU:C:2015:416, punkt 157 och där angiven rättspraxis).

326 Om däremot ett företag har deltagit direkt i ett eller flera av de konkurrensbegränsande beteenden som utgör en enda, fortlöpande överträdelse, men det inte har styrkts att företaget avsåg att genom sitt eget beteende bidra till att uppnå de gemensamma mål som de andra deltagarna i den konkurrensbegränsande samverkan eftersträvade, eller att det hade kännedom om alla de andra konkurrensbegränsande beteenden som planerades eller som genomfördes av dessa deltagare i samma syfte, eller att företaget rimligen kunde förutse dem och att det var berett att godta den risk som detta innebar, har kommissionen endast rätt att hålla företaget ansvarigt för de beteenden som det direkt deltagit i och för de konkurrensbegränsande beteenden som

planerades eller som genomfördes av andra deltagare med samma syften som det aktuella företaget och som det styrkts att företaget kände till eller rimligen kunnat förutse och vars risker det varit berett att godta (se dom av den 24 juni 2015, Fresh Del Monte Produce/kommissionen och kommissionen/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P och C-294/13 P, EU:C:2015:416, punkt 159 och där angiven rättspraxis).

327 Detta innebär emellertid inte att detta företag undgår sitt ansvar för de beteenden som det har deltagit i eller som det faktiskt kan hållas ansvarigt för. Att ett företag inte har deltagit i samtliga led i en konkurrensbegränsande samverkan eller att det har spelat en mindre roll i de delar som det deltagit i saknar nämligen betydelse vid påvisandet av att det har begått en överträdelse. Dessa förhållanden ska endast beaktas vid bedömningen av hur allvarlig överträdelsen är och i förekommande fall vid fastställandet av böterna (dom av den 6 december 2012, kommissionen/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punkt 45).

328 I den mån kvalificeringen som en enda, fortlöpande överträdelse leder till att ett företag anses ha deltagit i en överträdelse av konkurrensreglerna, erinrar tribunalen om att det, i fall då en tvist rör förekomsten av en överträdelse av konkurrensreglerna, dessutom ankommer på kommissionen att förebringa bevisning för de överträdelser som den har konstaterat och att förebringa den bevisning som krävs för att styrka att de faktiska omständigheter som utgör en överträdelse föreligger (se dom av den 22 november 2012, E.ON Energie/kommissionen, C-89/11 P, EU:C:2012:738, punkt 71 och där angiven rättspraxis, och dom av den 28 november 2019, ABB/kommissionen, C-593/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:1027, punkt 38 och där angiven rättspraxis).

329 Det följer av den rättspraxis som har angetts i punkterna 324–328 ovan att det finns tre kriterier som är avgörande för att fastställa att ett företag har deltagit i en enda, fortlöpande överträdelse. Det första kriteriet är själva förekomsten av en enda, fortlöpande överträdelse. De olika beteendena i fråga ska ingå i en ”samlad plan” med ett enda syfte. Det andra och det tredje kriteriet rör frågan huruvida ett företag kan hållas ansvarigt för en enda, fortlöpande överträdelse. För att företaget ska kunna hållas ansvarigt för denna överträdelse, ska företaget dels ha haft kännedom om de rättsstridiga beteenden som planerades eller genomfördes av andra företag för att uppnå samma syften eller borde rimligen ha kunnat förutse detta och varit berett att godta den risken, dels ha haft för avsikt att genom sitt eget beteende bidra till de gemensamma mål som eftersträvas av alla deltagare.

a) Den tredje grundens första del: Bristande bevisning och otillräcklig motivering i fråga om förekomsten av en övergripande plan för att uppnå ett gemensamt mål som Credit Suisse hade för avsikt att bidra till, som bolaget hade kännedom om eller som det borde ha kunnat förutse

330 Inom ramen för den tredje grundens första del, har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen inte bevisade och inte tillräckligt motiverade förekomsten av en övergripande plan som eftersträvade ett enda konkurrensbegränsande syfte, som Credit Suisse hade för avsikt att bidra till, som bolaget hade kännedom om eller som det borde ha kunnat förutse.

1) Förekomsten av en ”övergripande plan” som eftersträvade ett gemensamt mål

331 För det första behandlade kommissionen, i skälen 481–484 och 488–491 i det angripna beslutet, kvalificeringen av en enda, fortlöpande överträdelse genom att undersöka huruvida det fanns en samlad plan som eftersträvade ett gemensamt mål. Kommissionen ansåg i huvudsak att i) de omfattande och återkommande informationsutbytena, ii) de enstaka samordningstillfällena och iii) det underliggande samförståndet utgjorde överträdelsen, vilken eftersträvade ett gemensamt mål om att mildra den normala osäkerhet som är inneboende på marknaden för valutahandel avista för att minska risken och stärka de deltagande företagen i deras beslut om prissättning och riskhantering, och detta för att de inte skulle konkurrera självständigt. Förekomsten av en ”övergripande plan” styrktes dessutom av objektiva omständigheter, nämligen tillvägagångssättet i det aktuella chattrummet och kontinuiteten från de deltagande handlarnas och de inblandande bankernas sida.

332 Sökandebolagen har kritiserat kommissionen för att den grundade förekomsten av en övergripande konkurrensbegränsande plan på tillvägagångssättet i det aktuella chattrummet, det vill säga att de deltagande handlarna hade regelbunden kontakt i det ”privata” chattrummet och att deltagandet i detta chattrum skedde ”endast efter inbjudan”. De har gjort gällande att användningen av ett multilateralt chattrum var vanlig och välkänd på marknaden för valutahandel avista. Dessa chattrum är av ”privat” karaktär endast i den meningen att personer kunde delta i dessa efter inbjudan av en administratör, vilken kunde vara vilken annan handlare som hade tillgång till ett Bloomberg-chattrum. De har tillagt att sammansättningen i dessa chattrum ofta kunde ändras och de har bestritt kommissionens påstående i skäl 497 i det angripna beslutet att det finns en ”hög grad av kontinuitet i de berörda personernas deltagande”, på grund av att det inte finns något i kommissionens akt i ärendet som tyder på att handlarna utgjorde en ”sluten grupp”. Vidare anser de att även om handlarna utbytte information enligt en ”nästan daglig” modell för kommunikation, motsvarar en sådan modell ett vanligt uppförande på marknaden och kan därför inte användas för att bevisa förekomsten av en ”övergripande plan”.

333 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

334 Tribunalen erinrar om att unionsdomstolen i sin praxis har identifierat flera kriterier som är relevanta vid bedömningen av huruvida en enda överträdelse ska anses föreligga, nämligen att de aktuella förfarandena har gemensamma syften, att de aktuella varorna och tjänsterna är av samma slag, att det är samma företag som har deltagit och att sättet för genomförande är identiskt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 december 2013, Siemens m.fl./kommissionen, C-239/11 P, C-489/11 P och C-498/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:866, punkt 243; se, även, dom av den 17 maj 2013, Trelleborg Industrie och Trelleborg/kommissionen, T-147/09 och T-148/09, EU:T:2013:259, punkt 60 och där angiven rättspraxis). Omständigheter såsom att samma fysiska personer har varit inblandade å företagens vägnar och att de aktuella förfarandena har tillämpats inom samma geografiska område kan också anses vara relevanta vid denna bedömning (dom av den 17 maj 2013, Trelleborg Industrie och Trelleborg/kommissionen, T-147/09 och T-148/09, EU:T:2013:259, punkt 60).

335 I det avseendet framgår det av kommissionens konstateranden i det angripna beslutet, vilka grundar sig bland annat på diskussioner som ägde rum före och under den period då Credit Suisse deltog i den aktuella överträdelsen, att det syfte som under denna period eftersträvades genom de andra beteenden som, enligt kommissionen, utgjorde den enda, fortlöpande överträdelsen, det vill säga bland annat de enstaka samordningstillfällena och det underliggande samförståndet, i huvudsak bestod i att mildra den normala osäkerhet som är inneboende på

marknaden för valutahandel avista och på så sätt stärka handlarna i deras beslut om prissättning och riskhantering, något som sökandebolagen inte har bestritt. Såsom framgår av punkterna 235–254 ovan hade utbytena av kommersiellt känslig information, som Credit Suisse deltog i, samma syfte.

336 De diskussioner som ägde rum, särskilt under den period då Credit Suisse deltog, stöder dessutom de bedömningar som gjordes i det angripna beslutet om att objektiva omständigheter bekräftade att de konkurrensbegränsande beteenden som deltagarna tillämpade hade samband och att dessa beteenden bidrog till den samlade planen som eftersträvade det konkurrensbegränsande syfte som kommissionen beskrev.

337 I det avseendet ska det konstateras, för det första, att de aktuella beteendena följde samma tillvägagångssätt, nämligen dagliga och ofta förekommande diskussioner om kommersiellt känslig information i det aktuella chattrummet. Dessutom ägde dessa beteenden rum i ett privat chattrum. Sökandebolagen har nämligen inte bestritt, vilket de bekräftade vid förhandlingen, att tillträde till det aktuella chattrummet endast gavs efter personlig inbjudan (se, exempelvis, skälen 107 och 111 i det angripna beslutet).

338 För det andra involverade de aktuella beteendena en stabil grupp av företag – nämligen Barclays, HSBC, RBS och UBS – och ägde rum mellan samma fysiska personer som var inblandade för dessa företags räkning under parallella eller närliggande perioder. Denna grupp växte när en handlare från en av dessa banker bytte arbetsgivare och tillträdde sin tjänst vid Credit Suisse, vilket således ledde till att Credit Suisse deltog i utbytena av kommersiellt känslig information i det aktuella chattrummet under hela den relevanta perioden.

339 Sökandebolagens vaga och icke utförliga argumentation, som helt enkelt syftar till att ”motivera” de beteenden som ägde rum i det aktuella chattrummet genom hänvisning till den påstått vanliga och välkända användningen av multilaterala chattrum eller den påstått vanliga karaktären på den dagliga modellen för kommunikation påverkar inte på något sätt konstaterandet att det faktiskt var en privat och stabil grupp av personer och företag som deltog i de aktuella utbytena.

340 Även om det antas att de deltagande handlarna var medlemmar i andra chattrum, eftersom chattrum i stor utsträckning används på marknaden för valutahandel avista, eller att sammansättningen i dessa chattrum ofta ändras, kvarstår det faktum att samtliga informationsutbyten som analyserades i det angripna beslutet gör det möjligt att fastställa identiteten på de handlare som deltog i det aktuella chattrummet under överträdelsens hela varaktighet.

341 För det tredje bekräftas förekomsten av en samlad plan som eftersträvar ett enda konkurrensbegränsande syfte även av andra uppgifter i akten. Som framgår av samtliga samtida bevis som kommissionen samlade in, avsåg alla de aktuella beteendena samma produkter, nämligen G10-valutor. Denna bedömning illustreras av flera diskussioner som analyserades av kommissionen i det angripna beslutet, enligt vilka samma handlare, under en och samma dag, utbytte information om dessa valutor (se, exempelvis, de diskussioner som har nämnts i punkterna 92, 101 och 132 ovan).

342 Eftersom de omständigheter som har räknats upp i punkterna 337–341 ovan är relevanta för att bedöma huruvida beteenden ingår i en samlad plan och utgör en del av en enda överträdelse enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 334 ovan, gjorde kommissionen en riktig bedömning när den slog fast att det förelåg en övergripande plan som eftersträvade ett gemensamt mål.

343 Vad vidare beträffar de påstådda legitima och konkurrensfrämjande skälen till informationsutbytena, i den mån dessa upprepar de argument som har anförts inom ramen för den andra grundens andra del som har prövats ovan, hänvisar tribunalen till det resonemang som har angetts i punkterna 287–319 ovan för att dessa skäl ska underkännas av samma skäl.

344 Tribunalen kan följaktligen inte godta sökandebolagens argument som syftar till att vederlägga kommissionens slutsats om förekomsten av en övergripande plan som eftersträvar ett gemensamt mål.

2) Kännedom om och avsikt att bidra till det eftersträvade gemensamma målet

345 I skälen 500–505 i det angripna beslutet bedömde kommissionen Credit Suisses avsikt att bidra till det gemensamma målet och dess kännedom om de andra deltagarnas konkurrensbegränsande beteenden. Kommissionen ansåg, för det första, att Credit Suisse-handlaren hade för avsikt att bidra till detta mål genom att han tog emot och tillhandahöll kommersiellt känslig information i det aktuella chattrummet och, för det andra, att han hade kännedom om informationsutbytena och det underliggande samförståndet och hade kännedom om eller under alla omständigheter rimligen kunde förutse att informationsutbytena gjorde det möjligt för handlarna att identifiera möjligheterna till samordning. I skälen 507–538 i det angripna beslutet tillbakavisade dessutom kommissionen flera av Credit Suisses argument.

346 Vad slutligen beträffar Credit Suisses ansvar för den enda, fortlöpande överträdelsen, uteslöt kommissionen i skälen 539–547 i det angripna beslutet bankens ansvar för det underliggande samförståndet och för de enstaka samordningstillfällena, men den höll dock banken ansvarig för de omfattande och återkommande utbytena av aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information, vilka utgjorde en del av denna överträdelse.

347 Sökandebolagen har kritiserat kommissionen för att den drog slutsatsen att deras handlare hade kännedom om ett konkurrensbegränsande syfte eller rent av en övergripande konkurrensbegränsande plan dels på grundval av konstaterandena att diskussionerna tyder på att denna handlare kände till identiteten på administratören och medlemmarna i det aktuella chattrummet (skäl 527 i det angripna beslutet), att han kallades för sitt smeknamn när han på nytt registrerade sig i detta chattarum (skäl 525 i det angripna beslutet), att det inte var någon slump att han på nytt gick med i detta chattrum eller blev inbjuden (skäl 155 i det angripna beslutet), att han ägnade sig åt samma förfaranden sedan han på nytt gick med i detta chattrum eller att han borde ha förstått att syftet med och reglerna för chattrummet förblev oförändrade (skäl 521 i det angripna beslutet), dels på grundval av förlikningsinlagorna från en annan bank, som det angripna beslutet inte var riktat till, hos vilken Credit Suisse-handlaren tidigare hade arbetet. I det avseendet har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att stödja sig på bevisning avseende diskussioner och förlikningsinlagorna från en annan bank som föregick den period då Credit Suisse deltog i överträdelsen.

348 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

349 Tribunalen påpekar, för det första, att de flesta av kommissionens konstateranden i de skäl i det angripna beslutet som avses i punkt 347 ovan grundar sig på diskussionerna den 7 februari 2012, vilka således ägde rum under den relevanta perioden. Det ska även påpekas att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den i skäl 519 i det angripna beslutet slog fast att Credit Suisse-handlarens tidigare anställning utgjorde en del av sammanhanget och att den kunde beaktade denna för att fastställa att Credit Suisse kände till överträdelsen. Såsom kommissionen påpekade i sitt svaromål, framgår det av rättspraxis att de händelser som inträffade utanför den överträdelseperiod som görs gällande gentemot ett företag utgör uppgifter som ingår bland de indicier som kommissionen kan åberopa för att visa att företagets beteende är konkurrensbegränsande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 februari 2012, Denki Kagaku Kogyo och Denka Chemicals/kommissionen, T-83/08, ej publicerad, EU:T:2012:48, punkt 188).

350 För det andra ska det erinras om att konstaterandet att det föreligger en enda överträdelse skiljer sig från frågan huruvida ett företag ska tillskrivas ansvar för denna överträdelse i sin helhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 174). Huruvida ett företag kan hållas ansvarigt för en enda, fortlöpande överträdelse i sin helhet ska bedömas mot bakgrund av två faktorer, nämligen, för det första, det aktuella företagets avsiktliga bidrag till de gemensamma mål som alla deltagarna eftersträvade och, för det andra, företagets kännedom om de konkurrensbegränsande beteenden som planerades eller som genomfördes av andra företag i samma syfte eller den omständigheten att företaget rimligen hade kunnat förutse dem och att det hade varit berett att godta den risk som detta innebar (se punkterna 324–329 ovan).

351 Med hänsyn till den uttryckliga ordalydelsen i skälen 543, 545 och 547 i det angripna beslutet, jämförda med artikeldelen i besluten, ska det i förevarande fall anses, såsom kommissionen bekräftade vid förhandlingen som svar på en fråga från tribunalen, att kommissionen inte har hållit Credit Suisse ansvarigt för den enda, fortlöpande överträdelsen i sin helhet, utan den har hållit Credit Suisse ansvarigt för denna överträdelse i den mån bolaget deltog i ett av leden i överträdelsen, nämligen de omfattande och återkommande utbytena av aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information.

352 Eftersom Credit Suisse inte har tillskrivits ansvar för delaktighet i den aktuella överträdelsen i dess helhet, utan endast i den mån bolaget deltog i ett av leden i överträdelsen, är det i förevarande fall inte alls nödvändigt att bedöma huruvida Credit Suisse kände till att det förekom samordnade beteenden mellan andra deltagare i denna överträdelse och huruvida det avsåg att genom sitt eget beteende bidra till de gemensamma mål som alla deltagarna eftersträvade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 177).

353 Av detta följer att redogörelsen i det angripna beslutet för ”avsikten att bidra till det gemensamma målet och kännedomen” inte påverkar huruvida Credit Suisse kan hållas ansvarigt för den påtalade överträdelsen. Sökandebolagen kan följaktligen inte med framgång bestrida att de skäl som angavs i denna redogörelse var välgrundade för att ifrågasätta huruvida företaget kan hållas ansvarigt för överträdelsen.

3) Distanseringen från informationsutbytena

354 I skälen 529–533 i det angripna beslutet angav kommissionen, som svar på de argument som Credit Suisse hade anfört under det administrativa förfarandet, att handlaren vid denna bank inte bara underlät att distansera sig från de aktuella informationsutbytena, utan även återupptog sitt deltagande i utbytet efter att ha blivit anställd av Credit Suisse.

355 Sökandebolagen har inom ramen för sin argumentation gjort gällande att kommissionen felaktigt kritiserade Credit Suisse-handlaren för att inte ha distanserat sig från de informationsutbyten som skedde i det aktuella chattrummet för att undgå ansvar. De har hävdat att handlarna automatiskt anslöts till alla de chattrum som de var medlemmar i när de anslöt sig till Bloomberg-systemet. Utifrån enbart denna anslutning går det dock inte att sluta sig till att handlaren hade kännedom om de diskussioner som han inte hade deltagit i.

356 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

357 Vad beträffar frågan huruvida kommissionen som bevis för ett konkurrensbegränsande beteende kan använda sig av diskussioner som ägt rum i ett chattrum som ett företag var anslutet till, men som det inte deltog aktivt i, erinrar tribunalen om att det följer av fast rättspraxis att passivt deltagande i en överträdelse, såsom att ett företag har deltagit i möten under vilka avtal med konkurrensbegränsande syfte har ingåtts, utan att öppet ha motsatt sig detta, ska anses avspegla en form av delaktighet som medför ansvar enligt artikel 101.1 FEUF, eftersom ett tyst medgivande till ett olagligt initiativ, i avsaknad av ett öppet avståndstagande från innebörden av detta eller ett avslöjande för de administrativa enheterna, uppmuntrar till fortsatt överträdelse och äventyrar upptäckten av överträdelsen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 oktober 2015, AC-Treuhand/kommissionen, C-194/14 P, EU:C:2015:717, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

358 Den aktuella överträdelsens art, vilken tog formen av multilaterala kontakter mellan de olika aktörerna i det aktuella chattrummet, kan visserligen inte betraktas som ett ”deltagande” i ett ”möte”, i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkt 357 ovan. Sökandebolagen har emellertid inte åberopat några skäl som utgör hinder för att överföra denna rättspraxis till diskussioner som har hållits inom ramen för chattrum på nätet. Den omständigheten att handlarna vid de banker som var inblandade i händelserna inte var närvarande fysiskt, utan endast var anslutna på distans till det aktuella chattrummet där de omtvistade utbytena ägde rum, saknar betydelse eftersom innehållet i dessa utbyten var konkurrensbegränsande, såsom framgår av punkterna 77–173 ovan.

359 I den mån som hänvisningen till dom av den 30 november 2011, Quinn Barlo m.fl./kommissionen (T-208/06, EU:T:2011:701, punkt 51), och dom av den 10 oktober 2014, Soliver/kommissionen (T-68/09, EU:T:2014:867, punkt 105), ska förstås som att sökandebolagen avser att ifrågasätta tillämpningen av den rättspraxis som avser kravet på öppet avståndstagande trots att det inte har styrkts att dessa utbyten var konkurrensbegränsande, kan tribunalen inte godta detta resonemang. Av de skäl som har angetts i punkterna 77–173 ovan har kommissionen nämligen visat att de aktuella utbytena var konkurrensbegränsande.

360 I förevarande fall hade således kommissionen fog för att anse att Credit Suisse hade kännedom om de utbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet som bankens handlare var ansluten till, även om denna handlare inte deltog aktivt i vissa utbyten som analyserades i det angripna beslutet. I avsaknad av ett öppet avståndstagande från de aktuella förfarandena eller ett avslöjande av dessa för de administrativa enheterna, kunde följaktligen Credit Suisse hållas ansvarigt.

361 Situationen skulle ha kunnat vara en annan endast om sökandebolagen hade kunnat visa, med hjälp av säker och exakt tidsstämplad bevisning, att Credit Suisse faktiskt inte hade fått kännedom om det eller de påtalade utbytena eller att det hade fått kännedom om dessa först efter en tid så att den information som förekom i dessa utbyten inte längre var känslig.

362 Sökandebolagen har i det avseendet inte lagt fram någon sådan bevisning, utan de har endast gjort gällande att av fler än 100 utbyten som analyserades i det angripna beslutet, motsvarar 36 av dessa de fall då Credit Suisse-handlaren i) inte var ansluten, ii) inte var aktiv och iii) inte var anställd av Credit Suisse, dock utan att hänvisa till något konkret informationsutbyte. Sådana påståenden, vilka inte stöds av någon bevisning och allmänt och obestämt är riktade mot de 36 utbyten som analyserades i nämnda beslut, gör det inte möjligt att ifrågasätta kommissionens slutsats att denna handlare deltog i alla informationsutbyten som analyserades i det angripna beslutet avseende den relevanta perioden och följaktligen kommissionens slutsats vad gäller Credit Suisses ansvar till följd av detta deltagande.

363 Det ska följaktligen anses att kommissionens slutsats inte är felaktig, och de argument som sökandebolagen har anfört i det avseendet kan därför inte godtas.

364 Det ska tilläggas att i den mån som sökandebolagen i rubriken till denna grund och i rubriken till och lydelsen i denna delgrund har hänvisat till en otillräcklig motivering vad beträffar i huvudsak kvalificeringen som en enda, fortlöpande överträdelse i det angripna beslutet, och även om det antas att en sådan hänvisning, som saknar stöd, kan utgöra ett argument som kan tas upp till prövning enligt artikel 76 d i rättegångsreglerna, ska det konstateras att kommissionen inte åsidosatte motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF. Det framgår nämligen av prövningen av denna grund att de förklaringar som gavs i det angripna beslutet gjorde det möjligt för sökandebolagen att förstå kommissionens resonemang avseende denna kvalificering och gav tribunalen möjlighet att utföra sin prövning i det avseendet, och de uppfyller således kraven i nämnda bestämmelse (se, i det avseendet, dom av den 23 november 2023, Ryanair/kommissionen, C-210/21 P, EU:C:2023:908, punkt 105 och där angiven rättspraxis).

365 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den tredje grundens första del.

b) Den tredje grundens andra del: Felaktig rättstillämpning vad beträffar kvalificeringen av det underliggande samförståndet som en del av den enda, fortlöpande överträdelse som kan bli föremål för olika nivåer av deltagande

366 Inom ramen för den tredje grundens andra del har sökandebolagen i huvudsak gjort gällande att det underliggande samförståndet inte utgör en typ av beteende som är skilt från det informationsutbyte som Credit Suisse delvis kunde ha deltagit i, utan utgör tillvägagångssättet för den påstådda överträdelsen. De har dragit slutsatsen att kommissionen begick ett fel, eller rentav motsade sig själv, genom att slå fast att den omständigheten att Credit Suisse inte deltog i det underliggande samförståndet och de enstaka samordningstillfällena inte ändrade slutsatsen om Credit Suisses deltagande i informationsutbytena.

367 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

368 Tribunalen påpekar inledningsvis att sökandebolagen inom ramen för den tredje grundens andra del har, på ett begränsat sätt och med hänvisning till de argument som har angetts inom ramen för den första grunden, upprepat sitt påstående om att informationsutbytena inte är fristående från det underliggande samförståndet. Detta påstående kan inte godtas av samma skäl som har angetts i punkterna 48–59 ovan.

369 Det ska erinras om att kommissionen korrekt slog fast att det underliggande samförståndet och informationsutbytena utgjorde olika delar av den enda, fortlöpande överträdelsen, vilken genomfördes genom samma tillvägagångssätt, nämligen dagliga och ofta förekommande diskussioner om kommersiellt känslig information i det aktuella chattrummet (se punkterna 334–342 ovan). Dessutom framgår det av den bevisning som anges i det angripna beslutet att Credit Suisse-handlaren deltog i de informationsutbyten som ägde rum i det aktuella chattrummet, något som sökandebolagen uttryckligen har medgett i sina inlagor, om än bara för den övervägande delen av dessa utbyten.

370 Med hänsyn till de omfattande och återkommande utbytena av aktuell eller framåtblickande kommersiellt känslig information, vilka analyserades i det angripna beslutet, har den felaktiga kvalificering som kommission gjorde av diskussionen av den 9 maj 2012, som analyserades i skäl 276 i det angripna beslutet (se punkterna 107–117 ovan), inte någon inverkan på kommissionen slutsats att Credit Suisse deltog i den enda, fortlöpande överträdelsen.

371 Det ska vidare påpekas att sökandebolagen, i sina inlagor vid tribunalen, inte har bestritt att den enda överträdelsen är fortlöpande till sin karaktär. Under förhandlingen uppgav dock sökandebolagen att med hänsyn till den omständigheten att vissa informationsutbyten, vilka kommissionen baserade sig på i det angripna beslutet, inte gör det möjligt att bevisa förekomsten av en enda, fortlöpande överträdelse, borde ett sådant konstaterande även föranleda tribunalen att undersöka huruvida den övergripande konkurrensbegränsande samverkan, som dessa informationsutbyten påstås utgöra en del av, är av fortlöpande karaktär. Sökandebolagens argument anfördes inte i samband med ansökan och såsom kommissionen i huvudsak gjorde gällande vid förhandlingen har ett sådant argument, vilket inte föranleds av faktiska eller rättsliga omständigheter som framkommit först under rättegången och som inte kan förstås som en utvidgning av de argument som de anförde till stöd för den tredje grunden, därför åberopats för sent och kan därför inte ligga till grund för prövningen, enligt artikel 84.1 i rättegångsreglerna som i huvudsak förbjuder att nya argument åberopas under rättegången (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2020, Fakro/kommissionen, T-515/18, ej publicerad, EU:T:2020:620, punkt 92).

372 Följaktligen ska kommissionens slutsats att Credit Suisse deltog i den enda, fortlöpande överträdelsen godtas, såvitt avser informationsutbytena.

373 Av det ovan anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje grundens andra del, och följaktligen kan talan inte bifallas såvitt avser någon del av denna grund.

4. Den femte grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning

374 Inom ramen för den femte grunden har sökandebolagen kritiserat att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltning De har hävdat att kommissionen underlät att uppfylla sin skyldighet att göra en opartisk och omsorgsfull utredning av den bevisning som finns i akten,

genom att på ett selektivt sätt stödja sig på denna bevisning och uttalanden av tredje part i hybridförfarandet, som kommissionen inte kan motivera med sitt påstående om att den har handlagt många finansärenden.

375 Vidare anser de att principen om fri bevisvärdering inte ska förstås som att den innebär att kommissionens tolkning av bevisningen är avgörande, vilken är uppenbart oförenlig med Credit Suisses rätt till försvar. Det följer av principen om att oskuldspresumtionen innebär att sökanden hellre ska frias än fällas att när bevisningen är föga tillförlitlig, ska den bevisbörda som åligger sökanden att lägga fram bevis som motbevisar kommissionens anklagelser också vara låg.

376 Vidare har sökandebolagen hävdat att kommissionen, för det första, inte iakttog sina skyldigheter att kritiskt granska den information som lämnades i samband med förlikningsförfarandet, och, för det andra, inte gjorde en ”omprövning av den bevisning som den förfogade över, i enlighet med principen om ’tabula rasa’” i samband med ett ordinarie förfarande. Kommissionen utövade inte heller sitt utrymme för skönsmässig bedömning, vilket ger den möjlighet att avgöra huruvida det är lämpligt att vidta ytterligare utredningsåtgärder, på ett korrekt sätt.

377 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argumentation.

378 Enligt ordalydelsen i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna stadgan, som avser ”rätt till god förvaltning”, har var och en rätt att, bland annat, få sina angelägenheter behandlade opartiskt av unionens institutioner. Kravet på opartiskhet omfattar dels den subjektiva opartiskheten, det vill säga att ingen av institutionens medarbetare som handhar ärendet får ge uttryck för partiskhet eller personliga förutfattade meningar, dels den objektiva opartiskheten, det vill säga att institutionen ska erbjuda tillräckliga garantier för att i detta avseende utesluta varje form av legitima tvivel (se dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 155 och där angiven rättspraxis).

379 Bland de skyddsregler för administrativa förfaranden som finns i unionsrätten, vilka grundar sig på principen om god förvaltning, innefattas skyldigheten för den behöriga institutionen att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det enskilda fallet (se dom av den 27 september 2012, Shell Petroleum m.fl./kommissionen, T-343/06, EU:T:2012:478, punkt 170 och där angiven rättspraxis).

380 Det ska inledningsvis påpekas att även om sökandebolagen inom ramen för denna grund har gjort gällande att rätten till försvar åsidosattes, har de inte åberopat några konkreta argument i det avseendet. Deras argumentation tycks snarare basera sig på en förväxling mellan, å ena sidan, kommissionens iakttagande av kravet på objektiv opartiskhet och, å andra sidan, möjligheten att faktiskt kunna försvara sig när kommissionens invändningar översändes till Credit Suisse. Sökandebolagen har inte bestritt att Credit Suisse hade möjlighet att faktiskt utöva sin rätt till försvar i enlighet med alla de processrättsliga skyddsregler som är knutna till det faktiska utövandet av denna rätt inom ramen för det ordinarie administrativa förfarandet före antagandet av det angripna beslutet, både skriftligen och muntligen, och att således bestrida de faktiska omständigheter och den bevisning som kommissionen stöder sig på.

381 Sökandebolagen anser att den ”oro” och de klargöranden som Credit Suisse åberopade under det administrativa förfarandet ”ignorerades” av kommissionen, vilket således påstås ha lett att kommissionen åsidosatte kravet på opartiskhet vid en ”omprövning av den bevisning som den förfogade över, i enlighet med principen om ’tabula rasa’”. Inget av sökandebolagens argument gör det emellertid möjligt att fastställa att kommissionen, i förevarande fall, inte erbjöd alla

garantier för att utesluta varje form av legitima tvivel om dess opartiskhet vid prövningen av ärendet såvitt avser Credit Suisse och särskilt vid prövningen av de argument och den bevisning som Credit Suisse kunde lägga fram i samband med utövandet av dess rätt till försvar under det ordinarie administrativa förfarandet. Den omständigheten att kommissionen inte ansåg att denna ”oro” och de klargöranden som Credit Suisse åberopade under det administrativa förfarandet var övertygande, hör till prövningen av huruvida kommissionens bedömning är välgrundad, och inte till kontrollen av huruvida de garantier som följer av unionsrätten har iakttagits under det ordinarie administrativa förfarandet.

382 Sökandebolagen kan således inte med framgång kritisera kommissionen för någon underlåtenhet att utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller lämpligheten av att vidta ytterligare utredningsåtgärder för att kontrollera de påståenden som Credit Suisse framförde under det administrativa förfarandet. Förutom att sistnämnda påstående är allmänt till sin karaktär, i den mån som sökandebolagen därigenom endast hävdar att användningen av kommissionens ytterligare utredningsbefogenheter skulle ha varit ”lämplig på den komplexa marknaden”, grundar sig detta påstående på ett felaktigt antagande om att de var tillåtet för konkurrenterna, på den aktuella marknaden, att utbyta kommersiellt känslig information inom ramen för deras normala verksamheter.

383 Eftersom kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller lämpligheten av att vidta utredningsåtgärder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 februari 2022, Scania m.fl./kommissionen, T-799/17, EU:T:2022:48, punkt 154), var den under alla omständigheter inte alls skyldig att använda sina utredningsbefogenheter för att begära in ytterligare uppgifter eller konsultera en expert för att kontrollera Credit Suisses påståenden.

384 Vidare ska det anses att kravet på opartiskhet vid omprövningen av ärendet i förhållande till förlikningsförfarandet, med hänsyn till den part som har beslutat att inte ingå förlikning, inte utgör hinder för liknande bedömningar av de faktiska omständigheterna eller rättsliga kvalificeringar som dem som gjordes i förlikningsbeslutet, om den bevisning som kommissionen förfogar över stöder detta (se, e contrario, dom av den 2 februari 2022, Scania m.fl./kommissionen, T-799/17, EU:T:2022:48, punkt 149).

385 Sökandebolagens påståenden avseende den bevisning som kommissionen stödde sig på i det angripna beslutet gör det inte möjligt att fastställa någon partiskhet från kommissionens sida. Sökandebolagen har nämligen endast hävdat att kommissionen valde ut den bevisning som överensstämde med dess på förhand fastställda version av ärendet, dock utan att de har lagt fram några konkreta uppgifter i det avseendet. De har vidare begränsat sig till att göra gällande att kommissionen bortsåg från de övriga bevis som Credit Suisse ingav, vilka påstås sätta i fråga kommissionens slutsatser i det angripna beslutet, genom att i en enda mening upprepa ett argument som är identiskt med det som har underkänts i samband med deras första grund.

386 I den mån som sökandebolagen har upprepat sina argument, vilka anfördes i samband med de första grunden och avser att de bevis som hade lagts fram för att få en förmånlig behandling och de handlingar som ledde till förlikningen ger upphov till tvivel om de regler för det underliggande samförståndet som identifierades av kommissionen, ska det erinras om att det saknas anledning för tribunalen att pröva dessa av de skäl som har angetts i punkt 58 ovan.

387 Eftersom kommissionen, genom att grunda sig på tillräckliga indicier som är specifika för förevarande mål, styrkte överträdelsens förekomst och Credit Suisses deltagande i denna, kan vidare den omständigheten att vissa av kommissionens påståenden avseende det mål som

eftersträvades med informationsutbytena var hämtade från en mening i ett uttalande av en utomstående i det administrativa förfarandet inte visa att principen om god förvaltning åsidosattes. Vad slutligen beträffar sökandebolagens påstående om att oskuldspresumtionen innebär att när bevisningen är föga tillförlitlig, ska den bevisbörda som åligger sökandebolagen att lägga fram bevis som motbevisar kommissionens anklagelser vara låg, kan tribunalen inte godta detta påstående eftersom sökandebolagen inte har visat att den bevisning som kommissionen grundade sig på var föga tillförlitlig.

388 Av de skäl som angetts ovan kan talan inte bifallas såvitt avser någon del av den femte grunden.

5. Slutsats beträffande artikel 1 i det angripna beslutet

389 Det framgår av prövningen av den första, den andra, den tredje och den femte grunden, vilka har åberopats till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av artikel 1 i det angripna beslutet, enligt vilken kommissionen fann att Credit Suisse hade överträtt artikel 101.1 FEUF genom att delta i en enda, fortlöpande överträdelse, att talan inte kan bifallas såvitt avser dessa grunder och att detta yrkande därför ska ogillas.

B. Artikel 2 a i det angripna beslutet

1. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 23 i förordning nr 1/2003, riktlinjerna för beräkning av böter, proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling samt motiveringsskyldigheten

390 Inom ramen för den fjärde grunden har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen begick flera fel i de olika stegen av beräkningen av det bötesbelopp som Credit Suisse ålades. Grunden består av fem delar. Den första delgrunden avser ett fel vid beräkningen av proxyvariabeln. Den andra delgrunden avser ett fel vad gäller den nedsättning av böterna som beviljades på grund av förmildrande omständigheter. Den tredje delgrunden avser ett fel som hänger samman med att böterna överskattades på grund av den faktor som avser överträdelsens allvar. Den fjärde delgrunden avser åsidosättande av principen om likabehandling. Slutligen avser den femte delgrunden att motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig vad gäller proportionaliteten i beräkningen av de böter som sökandebolagen ålades jämfört med de böter som de övriga deltagarna i överträdelsen ålades.

391 Tribunalen erinrar inledningsvis om att systemet för domstolsprövning av kommissionsbeslut i förfaranden enligt artiklarna 101 och 102 FEUF består av en sådan prövning av lagenligheten av institutionernas rättsakter som föreskrivs i artikel 263 FEUF (se dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

392 Den lagenlighetsprövning som föreskrivs i artikel 263 FEUF omfattar samtliga omständigheter i kommissionens beslut i förfaranden om tillämpning av artiklarna 101 och 102 FEUF. Unionsdomstolen säkerställer en fördjupad prövning av dessa bestämmelser, såväl vad gäller de rättsliga som de faktiska omständigheterna, mot bakgrund av de grunder som klagandena har åberopat och med beaktande av all relevant bevisning som klaganden har lagt fram (se dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

393 Rätten får inte i samband med denna prövning hänvisa till kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning, vare sig när det gäller valet av omständigheter som har beaktats vid tillämpningen av de kriterier som omnämns i riktlinjerna för beräkning av böter eller med avseende på bedömningen av dessa omständigheter, och på så sätt avstå från att göra en fördjupad prövning av såväl rättsliga som faktiska omständigheter (dom av den 8 december 2011, Chalkor/kommissionen, C-386/10 P, EU:C:2011:815, punkt 62).

394 Det ska dock påpekas att unionsdomstolarna, inom ramen för den prövning av lagenligheten som avses i artikel 263 FEUF, inte kan ersätta den motivering som upphovsmannen till den överklagade rättsakten lämnat med en egen motivering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 januari 2013, Frucona Košice/kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 89 och där angiven rättspraxis).

395 För det första slog kommissionen fast, i skälen 574–660 i det angripna beslutet, att Credit Suisse avsiktligen hade överträtt artikel 101 FEUF och att kommissionen därför avsåg att ålägga bolaget böter enligt den metod som fastställts i riktlinjerna för beräkning av böter.

396 För det andra konstaterade kommissionen, vid fastställandet av försäljningsvärdet som är utgångspunkten för beräkningen av grundbeloppet för böterna, att de aktuella produkterna, det vill säga G10-valutorna, inte gav upphov till någon försäljning i ordets vanliga bemärkelse och därför inte var direkt spårbara i de deltagande företagens räkenskaper. Följaktligen var det i förevarande fall lämpligt att beräkna en proxyvariabel. Proxyvariabeln grundades dels på de årliga nominella belopp som motsvarade de mest handlade valutaparen, inklusive en av valutorna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (euro, dansk krona, brittiskt pund, norsk krona och svensk krona), vid de transaktioner som ägde rum med de motparter som var belägna inom EES under de månader då företagen deltog i överträdelsen, dels på en justeringsfaktor, som bestod av en spread som återspeglade värdet på intäkterna från verksamhet som marknadsgarant och värdet på intäkterna från handeln för egen räkning.

397 För det tredje beräknade kommissionen grundbeloppet för Credit Suisses böter genom att ta en andel på 16 procent av proxyvariabeln med hänsyn till den omtvistade överträdelsens allvar, multiplicerad med en koefficient för varaktighet som var specifik för Credit Suisse, nämligen 0,42 år, och slutligen genom att lägga till ett tilläggsbelopp på 16 procent i avskräckande syfte.

398 För det fjärde gjorde kommissionen en justering av det grundbelopp som hade beräknats för Credit Suisse. Den ansåg inte att det förelåg några försvårande omständigheter. Däremot beaktade kommissionen förmildrande omständigheter genom att från det grundbelopp som hade beräknats för Credit Suisse dra av 2 procent dels på grund av att bolaget inte var ansvarigt för det underliggande samförståndet, dels på grund av att det inte var ansvarigt för de enstaka samordningstillfällena, det vill säga ett avdrag på totalt 4 procent. Slutligen höjde kommissionen inte böterna i avskräckande syfte.

a) Den fjärde grundens första del: Ett fel vid beräkningen av proxyvariabeln

399 Sökandebolagen har ifrågasatt fastställandet av försäljningsvärdet i det angripna beslutet genom att göra gällande att den proxyvariabel som kommissionen använde överskattar väsentligt och på ett godtyckligt sätt Credit Suisses försäljningsvärde och den ekonomiska betydelsen av den omtvistade överträdelsen, och avviker därigenom från begreppet ”försäljningsvärde” som anges i riktlinjerna för beräkning av böter.

400 Kommissionen har bestritt dessa argument.

401 I punkt 13 i riktlinjerna för beräkning av böter föreskrivs att ”[k]ommissionen fastställer grundbeloppet genom att utgå från försäljningsvärdet från de varor eller tjänster som har ett direkt eller indirekt … samband med överträdelsen och som företaget sålt i det berörda geografiska området inom EES”.

402 I inledningen till riktlinjerna för beräkning av böter anges, i punkt 6, att ”[k]ombinationen av försäljningsvärdet och varaktigheten är ett lämpligt beräkningstal för att värdera överträdelsens ekonomiska betydelse och omfattningen av varje företags delaktighet i överträdelsen”.

403 Punkt 13 i riktlinjerna för beräkning av böter har således till syfte att som utgångspunkt för beräkningen av de böter som ett företag ska åläggas använda ett belopp som återspeglar överträdelsens ekonomiska betydelse och omfattningen av företagets delaktighet i överträdelsen. Även om begreppet försäljningsvärde som avses i nämnda punkt visserligen inte går så långt att det inbegriper sådan försäljning i det aktuella företaget som inte omfattas av den påstådda kartellens tillämpningsområde, skulle det emellertid strida mot det syfte som eftersträvas med denna bestämmelse att tolka detta begrepp så, att det enbart avser omsättning som hänför sig till sådan försäljning för vilken det är fastställt att den verkligen påverkades av denna kartell (dom av den 11 juli 2013, Team Relocations m.fl./kommissionen, C-444/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:464, punkt 76).

404 Det ska även påpekas att det framgår av punkt 15 i riktlinjerna för beräkning av böter att när kommissionen fastställer ett företags försäljningsvärde utgår den från de bästa uppgifter som finns tillgängliga för företaget.

405 I skälen 584–620 i det angripna beslutet fastställde kommissionen försäljningsvärdet med hjälp av en proxyvariabel eftersom valutahandel avista med G10-valutor inte ger upphov till någon försäljning i ordets vanliga bemärkelse.

406 I det avseendet ansåg kommissionen att det var lämpligt att som proxyvariabel använda Credit Suisses årliga nominella belopp som motsvarade de mest handlade valutaparen, inklusive en av valutorna inom EES, det vill säga euro, brittiskt pund, norsk krona, svensk krona eller dansk krona, under de månader då denna bank deltog i den aktuella överträdelsen, vid de transaktioner som ägde rum med de motparter som var belägna inom EES. Dessa belopp multiplicerades sedan med den enhetliga justeringsfaktorn, som bestod av en spread som återspeglade värdet på intäkterna dels från verksamhet som marknadsgarant (nedan kallad justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant), dels från handel för egen räkning (nedan kallad justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning). Kommissionen använde därför ett belopp på 381 888 991 euro som försäljningsvärde i Credit Suisses fall.

1) Credit Suisses årliga nominella belopp

407 I skäl 628 i det angripna beslutet, vad beträffar Credit Suisses argument om att de relevanta nominella beloppen för beräkningen av proxyvariabeln omfattade de transaktioner i vilka Credit Suisse hade köpt likvida medel och inte de transaktioner där Credit Suisse hade tillhandahållit likvida medel, angav kommissionen att det saknade relevans. Kommissionen påpekade i det avseendet att sättet på vilket handlarna valde att täcka och hantera risken kopplad till öppna

positioner i deras portfölj inte skulle beaktas och att söka efter likvida medel, att inneha, öka eller avyttra öppna positioner utgjorde själva kärnan i en handlares verksamhet och var verksamheter integrerade i de köp- och säljpriser som handlarna erbjöd sina kunder.

408 Sökandebolagen anser att den metod som kommissionen tillämpade i det angripna beslutet felaktigt inkluderar de nominella belopp som är kopplade till transaktioner i vilka Credit Suisse skaffar sig likvida medel, eftersom en sådan inkludering innebär att andra bankers nominella belopp hänförs till Credit Suisse. Dessa belopp motsvarar kostnader för att tillhandahålla tjänsten som marknadsgarant och kan därför inte tas med vid beräkningen av försäljningsvärdet, vilket syftar till att fastställa intäkterna. Kommissionen överskattade således den påstådda överträdelsens ekonomiska betydelse.

409 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

410 Tribunalen påpekar inledningsvis att sökandebolagen inte har ifrågasatt själva principen om fastställande på årsbasis av de nominella beloppen, utan de strävar efter att dessa ska undantas från Credit Suisses transaktioner för valutaköp.

411 Det ska konstateras att vid tillämpningen av metoden för att beräkna proxyvariabeln, i avsaknad av direkt spårbara belopp i de deltagande företagens räkenskaper, försökte kommissionen att gå till väga på ett sätt som var jämförbart med beräkningen av försäljningsvärdet, eftersom sistnämnda värde ska fastställas genom att multiplicera volymen sålda enheter med deras försäljningspris (skälen 585 och 586 i det angripna beslutet). I förevarande fall motsvarade denna volym de årliga nominella beloppen.

412 Det är visserligen riktigt att kommissionen, vid beräkningen av dessa nominella belopp, inte gjorde någon åtskillnad mellan de nominella belopp som motsvarar transaktioner som utförts av Credit Suisse för att anskaffa eller tillhandahålla likvida medel. Den omständigheten att det inte gjordes någon sådan åtskillnad vid beräkningen av de årliga nominella beloppen ska emellertid anses vara motiverad av särdragen på marknaden för valutahandel avista, vilka inte har bestritts av sökandebolagen, enligt vilka intäkterna är avhängiga av hela transaktionen med ett valutapar, det vill säga en köptransaktion och en säljtransaktion. I likhet med vad kommissionen har anfört anser särskilt tribunalen att eftersom en handlare på marknaden för valutahandel avista försöker att göra vinst både på sina köp- och säljtransaktioner, utgör en transaktion i syfte att köpa likvida medel på marknaden en integrerad del av handlarens vanliga verksamhet på denna marknad och i synnerhet av dennes intäkter.

413 I motsats till vad sökandebolagen har hävdat kan Credit Suisses transaktioner för köp av valutor inte uteslutas från de nominella beloppen vid fastställandet av proxyvariabeln med motiveringen att dessa inte utgör intäkter i ordets strikta bemärkelse, eller på grund av att de innebär att andra bankers nominella belopp hänförs till Credit Suisse.

414 Sökandebolagen kan i det avseendet inte med framgång åberopa en metod som anges i den skrivelse som bifogades bilaga C.5 till repliken. De har i sin replik endast gjort en allmän hänvisning till den bilagan. Det ankommer inte på tribunalen att bland alla uppgifter i akten leta reda på dem som kan stödja deras påstående (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2006, Roquette Frères/kommissionen, T-322/01, EU:T:2006:267, punkt 209).

415 Vidare har sökandebolagen inte bestritt att de transaktioner vid vilka Credit Suisse, bland andra banker, försökte att skaffa sig likvida medel ägde rum på den marknad som påverkades av kartellen, på vilken sökandet av likvida medel för övrigt utgör en del av hanteringen av risker kopplade till lagren på portföljnivå. För att inte på ett konstlat sätt förringa den ekonomiska betydelsen av den överträdelse som begåtts av denna bank och således få kommissionen att ålägga böter som inte har något verkligt samband med den aktuella kartellens tillämpningsområde, kan proxyvariabeln – i likhet med försäljningsvärdet – inte beräknas enbart på grundval av de transaktioner för vilka det är fastställt att de verkligen påverkades av denna kartell, men kan, såsom i förevarande fall, grundas på samtliga transaktioner som omfattas av denna kartells tillämpningsområde, såsom framgår av den rättspraxis som har angetts i punkt 403 ovan.

416 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den vid beräkningen av proxyvariabeln använde Credit Suisse årliga nominella belopp avseende både köp- och säljtransaktioner i fråga om valutor.

2) Den enhetliga justeringsfaktor som användes det angripna beslutet

417 För att beräkna proxyvariabeln tillämpade kommissionen i det angripna beslutet en metod bestående i att multiplicera de årliga nominella beloppen med en justeringsfaktor. Vad beträffar denna justeringsfaktor ansåg kommissionen att den bestod av, för det första, en justeringsfaktor kopplad till verksamheten som marknadsgarant och, för det andra, en justeringsfaktor kopplad till handeln för egen räkning.

i) Justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant

418 I det angripna beslutet fann kommissionen, vad beträffar värdet på intäkterna som marknadsgarant, att justeringsfaktorn skulle fastställas till 50 procent av spreaden mellan köpkursen och säljkursen för att beakta den omständigheten att en fullständig spread är avhängig av de två parterna till transaktionen och att de intäkter som en handlare får av en viss transaktion utgör hälften av denna spread. För att återskapa denna spread valde kommissionen att använda uppgifter från informationsutbytena i det aktuella chattrummet, under vilka spreadar avseende transaktioner av en storlek på upp till 500 miljoner i basvalutan diskuterades, det vill säga ett urval av informationsutbyten som omfattade spreadar som sträckte sig över en period från år 2011 till år 2012. Kommissionen fastställde således ett intervall av spreadar på 6,2–8,9 punkter, vilket baserades på den metod som består i att fastställa, för det första, den lägre delen av intervallet för spreadar från den lägsta till den genomsnittliga och medianen av minimispreadar och, för det andra, den övre delen av intervallet från den högsta till den genomsnittliga och medianen av maximispreadar. Detta intervall användes för att fastställa den lämpliga spreaden, vilken uppskattades till 7 punkter, eftersom denna nivå låg nära mitten av spreaden mellan den köpkurs och den säljkurs som följde av denna handel som omfattade alla kombinationer av G10-valutor som inkluderade minst en EES-valuta. Med tillämpning av en minskning med hälften av spreaden uppskattade kommissionen denna justeringsfaktor till 3,5 punkter (skälen 597, 598 och 604–609 samt fotnot nr 501).

419 Sökandebolagen har gjort gällande att justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant är olämplig och vinklad genom att den använder högre spreadar som överskattar proxyvariabeln för Credit Suisse och inte återspeglar överträdelsens ekonomiska betydelse. Enligt sökandebolagen är det urval som kommissionen gjorde i det angripna beslutet

begränsat och inte representativt, särskilt som det inte avser den period då Credit Suisse deltog i överträdelsen. Sökandebolagen anser att kommissionen inte kunde dra slutsatsen att dess metod var ”lämplig” på grundval av att intervallet för böter hade godtagits av parterna i förlikningsförfarandet. Även om kommissionen stödde sig på det ovannämnda urvalet skulle den under alla omständigheter ha kunnat vikta spreadarna för att beakta fördelningen av transaktioner, för att avhjälpa att detta urval inte var representativt.

420 Vid förhandlingen bekräftade sökandebolagen att de, under det administrativa förfarandet, hade tillhandahållit kommissionen de ”bästa uppgifter som fanns tillgängliga”, jämfört med det urval som kommissionen använde i det angripna beslutet, nämligen Bloomberg BFIX-uppgifterna, avseende den relevanta perioden. Som svar på en åtgärd för processledning, ingav sökandebolagen dessa uppgifter till tribunalen.

421 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument. Den anser att det urval av informationsutbyten som användes i det angripna beslutet utgör den lämpligaste och mest representativa databasen, eftersom det närmast liknar Credit Suisses näringsverksamhet som den aktuella överträdelsen avser. Detta urval avser nämligen samtliga diskussioner i det aktuella chattrummet avseende vilka informationsutbytena ägde rum och de specifika finansiella produkter som berördes av överträdelsen och som härrörde från de företag som faktiskt deltog i samma överträdelse. Kommissionen anser att den, för att säkerställa likabehandling, inte var skyldig att utarbeta en skräddarsydd metod för Credit Suisse, utan den beaktade bevisning som daterade sig tillbaka till tidpunkten för de faktiska omständigheterna och som avsåg de andra deltagande företagen. Vidare anser kommissionen att det faktum att endast de transaktioner som understiger eller som uppgår till 500 miljoner i basvalutan beaktades gör urvalet representativt för de deltagande företagens handel. Under alla omständigheter tar de årliga nominella beloppen redan hänsyn till den individuella period då Credit Suisse deltog i överträdelsen och omfattningen av dess delaktighet i överträdelsen. Kommissionen har yrkat att sökandebolagens argument inte ska godtas.

422 Vid förhandlingen upprepade kommissionen sin ståndpunkt att urvalet av informationsutbyten, vilket användes vid beräkningen av justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant i det angripna beslutet, var mer representativt än Bloomberg BFIX-uppgifterna, eftersom det var mer specifikt för den aktuella överträdelsen. Som svar på en åtgärd för processledning ingav kommissionen det urval som den anser utgjorde de ”bästa uppgifter som fanns tillgängliga” för denna beräkning, vilket således möjliggjorde den bästa möjliga uppskattningen av överträdelsens ekonomiska betydelse.

423 Tribunalen påpekar i det avseendet att parterna är eniga om att det i förevarande fall är relevant att beakta hälften av spreaden vid beräkningen av justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant. Parterna är emellertid oeniga om huruvida urvalet av diskussioner om spreadarna, vilket användes i det angripna beslutet för att beräkna justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, utgör de ”bästa uppgifter som finns tillgängliga” i den mening som avses i punkt 15 i riktlinjerna för beräkning av böter.

424 Det ska erinras om att, såsom framgår av punkt 15 i riktlinjerna för beräkning av böter, ”[n]är kommissionen fastställer ett företags försäljningsvärde utgår den från de bästa uppgifter som finns tillgängliga för företaget”. Vid genomförandet av den metod som kommissionen har fastställt, ankommer det således på den att bland annat se till att de ”bästa uppgifter som finns

tillgängliga” beaktas, vilket kan bli föremål för en fördjupad prövning, i såväl rättsligt som faktiskt avseende, av unionsdomstolen, såsom framgår av den rättspraxis som har angetts i punkt 393 ovan.

425 Vidare framgår det av domstolens praxis att kommissionen, genom att den antog sådana förhållningsregler som riktlinjerna för beräkning av böter och genom att den genom reglernas offentliggörande tillkännagav att den hädanefter skulle tillämpa dem på de fall som berördes, själv har begränsat utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Kommissionen riskerar således att sanktionsåtgärder vidtas mot den på grund av att den åsidosatt allmänna rättsprinciper, såsom likabehandlingsprincipen eller principen om skydd för berättigade förväntningar, om den frångår dessa regler (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 2005, Dansk Rørindustri m.fl./kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P och C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 211).

426 I förevarande fall framgår det av det angripna beslutet att vid beräkningen av justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant avsåg det urval som kommissionen använde 16 informationsutbyten. Det framgår även av beslutet att detta urval avser spreadar från de diskussioner som ägde rum år 2011 (två diskussioner den 24 juni, en diskussion den 11 juli, två diskussioner den 10 augusti, en diskussion den 20 september, en diskussion den 5 oktober och en diskussion den 21 oktober) och år 2012 (en diskussion den 5 januari, en diskussion den 11 januari, en diskussion den 31 januari, en diskussion den 17 februari, en diskussion den 1 mars, en diskussion den 5 april, en diskussion den 18 april och en diskussion den 18 juni), vid vilka handlarna angav spreadarna för följande valutapar: GBP/USD (sex diskussioner), EUR/CHF (en diskussion), EUR/GBP (sju diskussioner), GBP/JPY (en diskussion) och EUR/JPY (en diskussion).

427 I det avseendet ska tribunalen först pröva sökandebolagens kritik mot det urval som kommissionen använde.

428 Vad, för det första, beträffar den period som berörs av de spreadar som härrör från det urval som användes i det angripna beslutet, ska det, i likhet med sökandebolagen, konstateras att det inte kan anses vara lämpligt att beakta denna period eftersom den överskrider den relevanta perioden.

429 Beaktandet av spreadar från flera diskussioner som daterar sig särskilt från år 2011, före Credit Suisses överträdelseperiod, har inte någon relevans för fastställandet av den proxyvariabel som följer transaktionerna avseende de olika valutaparen, vars årliga nominella belopp avser år 2012.

430 Med hänsyn till volatiliteten och likviditeten på marknaden för valutahandel avista, är det så att valutakurserna, som spreaden utgör en del av, ändrar sig snabbt, vilket för övrigt avspeglas i det urval som användes i det angripna beslutet. Närmare bestämt framgår det av detta urval att spreadarna för en transaktion som avser samma belopp och samma valutapar skilde sig åt beroende på datum. Det ska konstateras att tillämpningen av de spreadar som handlarna upplyste om år 2011 kan inte, ur objektiv synvinkel, ge kommissionen exakt information om det verkliga värdet på de intäkter som härrörde från Credit Suisses verksamhet som marknadsgarant år 2012, under överträdelseperioden.

431 Under dessa omständigheter ska beaktandet av de spreadar som avser olika datum år 2011 anses vara otillräckligt och olämpligt för att avspegla Credit Suisses verkliga ekonomiska situation under överträdelseperioden.

432 För det andra är urvalet av sexton utbyten som användes vid beräkningen av justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant begränsat jämfört med antalet transaktioner som motsvarar de årliga nominella beloppen som beaktades av kommissionen för att på ett objektivt sätt kunna representera särskilt den ekonomiska betydelsen av den påstådda överträdelsen.

433 Antalet transaktioner angavs visserligen inte i det angripna beslutet, men med hänsyn till att kommissionen grundade sig endast på de transaktioner som avsåg belopp som understeg eller som uppgick till 500 miljoner i basvalutan (skäl 604) och att de nominella belopp som den beaktade uppgår till totalt 1 060 802 752 528 euro (skäl 592), och om man delar dessa nominella belopp med maxvolymen på de transaktioner som den grundade sig på (500 000 000), ska det anses att antalet transaktioner som motsvarar dessa nominella belopp är åtminstone 2 121. För övrigt har sökandebolagen hävdat att Credit Suisse genomförde 22 000 transaktioner under den period som bolaget deltog i den påstådda överträdelsen, utan att detta har bestritts av kommissionen.

434 För det tredje ska det erinras om att kommissionen, för att komma fram till proxyvariabeln, använde de årliga nominella belopp som motsvarade de mest handlade valutaparen, inklusive en av valutorna inom EES, det vill säga euro, brittiskt pund, norsk krona, svensk krona eller dansk krona, under de månader då bankerna deltog i den aktuella överträdelsen (skäl 589 i det angripna beslutet). Som framgår av bevisningen avseende det urval av diskussioner rörande spreadar som användes i det angripna beslutet, omfattar detta urval knappt fem valutapar av 40 möjliga kombinationer.

435 Denna bristande representativitet hos de valutapar som berördes av det urval av spreadar som användes i det angripna beslutet kan ha haft en stor inverkan på bedömningen av de ”bästa uppgifter” som fanns tillgängliga vid antagandet av det angripna beslutet för beräkning av Credit Suisses proxyvariabel. Som framgår av detta urval uppvisar de olika valutapar som berörs i förevarande fall skillnader vad gäller likviditet och tillämpade spreadar (till exempel, för 200 miljoner av ett valutapar EUR/GBP, låg den minsta spreaden på mellan 10 och 12 medan den maximala spreaden låg på mellan 12 och 14, och för samma volym av ett valutapar GBP/USD var den minsta spreaden 18 medan den maximala spreaden var 20).

436 Mot bakgrund av det ovan anförda ska det anses att de få uppgifterna i det urval som kommissionen använde för att beräkna den aktuella justeringsfaktorn, varav mer än hälften inte avser den relevanta perioden (se punkt 426 ovan), inte har den detaljnivå som är specifik för varje valutapar som ansågs vara relevant av kommissionen vid denna beräkning. Urvalet kan därför inte anses ge uppgifter som var tillräckliga för att säkerställa att alla berörda valutapar var proportionellt representerade mot bakgrund av logiken i justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, det vill säga beaktandet av den omständigheten att intäkterna från transaktioner integreras i spreaden mellan den säljkurs och den köpkurs som tillämpas vid handel med ett valutapar som inbegriper en EES-valuta.

437 För det andra är det ändå viktigt för sökandebolagen att visa att det, inom ramen för den metod som kommissionen fastställde på ett lagenligt sätt, faktiskt fanns bättre uppgifter än de som denna institution använde, och att dessa faktiskt finns tillgängliga (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 24 september 2019, HSBC Holdings m.fl./kommissionen, T-105/17, EU:T:2019:675, punkt 324). Det ska därför avgöras huruvida Bloomberg BFIX-uppgifterna, som sökandebolagen föreslog för kommissionen för att fastställa

justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, utgjorde de ”bästa uppgifter som fanns tillgängliga” för att genomföra den metod som kommissionen fastställde i det angripna beslutet.

438 I det avseendet ska det för det första konstateras, såsom sökandebolagen framhöll vid förhandlingen, att användningen av Bloomberg BFIX-uppgifter skulle ha gjort det möjligt för kommissionen att beakta tusentals uppgifter avseende den relevanta perioden och således många fler exempel på spreadar avseende den period då Credit Suisse deltog i överträdelsen, vilka följaktligen är mer representativa med hänsyn till den betydande volym transaktioner som kommissionen beaktade vid beräkningen av proxyvariabeln (se punkterna 432 och 433 ovan). Beaktandet av dessa uppgifter skulle således ha gjort det möjligt att fastställa en proportionell överensstämmelse mellan dessa spreadar och de årliga nominella belopp som avsåg samma period, i enlighet med logiken bakom beräkningen av försäljningsvärdet i förevarande fall, och de valutapar som inkluderades i omfattningen av beräkningen av den aktuella justeringsfaktorn.

439 För det andra har kommissionen, såsom den gjorde gällande vid förhandlingen, ifrågasatt lämpligheten av Bloomberg BFIX-uppgifterna. Enligt kommissionen har dessa uppgifter begränsningar, eftersom de bland annat inte gör det möjligt att filtrera de spreadar som faktiskt tillämpades av de banker som deltog i överträdelsen. Som kommissionen framförde vid förhandlingen och som svar på en åtgärd för processledning som beslutades av tribunalen, är dessa uppgifter inte heller specifika för den aktuella överträdelsen, särskilt på grund av att de inte kommer från den plats där överträdelsen skedde och avser inte de transaktioner som utfördes av de banker som var involverade i överträdelsen.

440 I riktlinjerna för beräkning av böter anges visserligen att man vid fastställandet av böternas grundbelopp ska utgå från försäljningsvärdet för de aktuella varorna i relation till överträdelsen (dom av den 10 juli 2019, kommissionen/Icap m.fl., C-39/18 P, EU:C:2019:584, punkt 26), men i punkt 16 i riktlinjerna föreskrivs även en möjlighet för kommissionen, om de uppgifter som gjorts tillgängliga av ett företag är ofullständiga eller otillförlitliga, att fastställa detta värde på grundval av alla andra uppgifter som den anser relevanta eller lämpliga. Det framgår således inte av dessa riktlinjer att de uppgifter som kommissionen beaktar nödvändigtvis måste vara specifika för överträdelsen.

441 Begreppet ”bästa uppgifter som finns tillgängliga”, i den mening som avses i punkt 15 i riktlinjerna för beräkning av böter, innebär inte att man måste hitta uppgifter som kan ge en helt exakt bild av överträdelsens ekonomiska betydelse och omfattningen av ett företags delaktighet i överträdelsen, utan består i att hitta de uppgifter som är av bättre kvalitet än de andra tillgängliga uppgifterna, i den meningen att de i synnerhet är mer sammanhängande, fullständiga och tillförlitliga för att avspegla denna betydelse och omfattning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2014, RWE och RWE Dea/kommissionen, T-543/08, EU:T:2014:627, punkterna 230, 234 och 237).

442 Med hänsyn till att Bloomberg BFIX-uppgifterna gör det möjligt att beakta alla valutapar som ingår bland de valutor som berörs av beräkningen av den aktuella justeringsfaktorn, ger ett större urval för att proportionellt avspegla de årliga nominella belopp som denna faktor tillämpades på och avser den period då Credit Suisse deltog i överträdelsen, ska dessa uppgifter anses vara mer sammanhängande, fullständiga och tillförlitliga än de uppgifter som kommissionen stödde sig på för att avspegla överträdelsens ekonomiska betydelse och omfattningen av Credit Suisses delaktighet i överträdelsen.

443 Av det ovan anförda följer att Bloomberg BFIX-uppgifterna, vilka föreslogs för kommissionen under det administrativa förfarandet och lades fram av sökandebolagen vid tribunalen, utgör – i motsats till vad kommissionen har hävdat – de ”bästa uppgifter som finns tillgängliga”, vilka på ett mer exakt sätt kan avspegla proxyvariabeln för Credit Suisse.

444 Kommissionen kan inte med framgång motivera beaktandet av uppgifter som inte är representativa för det verkliga värdet av intäkterna från verksamheten som marknadsgarant med kravet på att iaktta likabehandling av deltagarna i överträdelsen, eftersom den metod som tillämpas måste vara identisk för alla parter i överträdelsen.

445 Det ska nämligen erinras om att principen om likabehandling innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 12 november 2014, Guardian Industries och Guardian Europe/kommissionen, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, punkt 51 och där angiven rättspraxis). Tillämpningen av principen om likabehandling kan dock inte utgöra hinder för att det i förevarande fall tas hänsyn till de individualiserade uppgifterna om de företag som deltog i överträdelsen, samtidigt som samma metod för att beräkna proxyvariabeln tillämpas. Användningen i förevarande fall av individualiserade uppgifter om spreadarna avseende den period då Credit Suisse deltog i överträdelsen utgör nämligen endast ett sätt att genomföra den metod som har utarbetats av kommissionen och som är tillämplig på alla parter i överträdelsen, vilket inte ändrar dess innehåll, utan endast kan öka precisionen i proxyvariabeln för denna bank vad gäller betydelsen och omfattningen av dess verksamhet under den period då den deltog i överträdelsen.

446 Dessutom har tribunalen redan slagit fast att kommissionens tillvägagångssätt att, vid beräkningen av försäljningsvärdet, beakta uppgifter från olika perioder med hänsyn till att de berörda företagen deltog i överträdelsen under olika perioder, särskilt för att beakta företagens verkliga ekonomiska situation under överträdelseperioden och förhindra att överträdelsens ekonomiska betydelse undervärderas i försäljningsvärdet, är förenligt med principen om likabehandling (dom av den 29 september 2021, Tokin/kommissionen, T-343/18, EU:T:2021:636, punkterna 110–114 och 118).

447 I motsats till vad kommissionen har hävdat kan vidare den omständigheten att de parter som ingått förlikning godtog användningen av enhetliga uppgifter i syfte att beräkna den justeringsfaktor som tillämpades inom ramen för den metod som har utarbetats av kommissionen inte heller vederlägga slutsatsen att den är olämplig och otillräcklig i förhållande till Credit Suisse.

448 Kommissionen åsidosatte följaktligen riktlinjerna för beräkning av böter och gjorde en felaktig beräkning av grundbeloppet för de böter som den ålade Credit Suisse, genom att inte använda de ”bästa uppgifter som fanns tillgängliga” vid beräkningen av den justeringsfaktor som skulle tillämpas på Credit Suisse för att beräkna proxyvariabeln.

ii) Justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning

449 I det angripna beslutet, vad beträffar justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning, i den mån som handlarna utbytte information om sina öppna riskpositioner, beslutade kommissionen – efter att ha påpekat att ingen av de berörda bankerna kunde lämna de uppgifter som krävdes för att uppskatta dessa affärsintäkter och med hänsyn till de tekniska utmaningarna vid beräkningen av proxyvariabeln för de intäkter som härrör från handel för egen räkning – att vid fastställandet

av spreaden stödja sig på offentliga källor avseende transaktionerna på ”interdealer”-nivå (se punkt 24 ovan). För att inte överskatta dessa intäkter beslutade således kommissionen att beräkna dessa genom att multiplicera det nominella beloppet med 10 procent av en lämplig spread, vilken kommissionen, efter eget skön, uppskattade till en nivå på mellan 0,6 och 1,5 punkter. På grundval av dessa konstateranden beaktade kommissionen en spread fastställd till 1 punkt, som den delade med ovannämnda 10 procent. Den uppskattade följaktligen denna justeringsfaktor till 0,1 punkt.

450 Sökandebolagen har kritiserat kommissionen för att den godtyckligt använde justeringsfaktorn för att beakta intäkter som de deltagande bankerna hade fått från att inneha öppna riskpositioner och för att den tillämpade en ”intertraders”-spread på tio procent för att fastställa denna. De anser att de intäkter som uppstått genom innehav av öppna riskpositioner baserar sig på den potentiella ökningen av värdet på en handlares position och inte på den spread som en handlare slutligen måste betala. De anser följaktligen att en användning av spreaden för att beakta de påstådda intäkterna inte återspeglar de intäkter som Credit Suisse skulle ha kunnat erhålla från denna verksamhet. Under alla omständigheter anser de att kommissionen inte har visat att den genomsnittliga intäkten från handel för egen räkning står i proportion till spreaden.

451 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

452 Tribunalen påpekar inledningsvis att sökandebolagen inte har bestritt påståendet i skäl 610 i det angripna beslutet, enligt vilket, för det första, de banker som var inblandade i den aktuella överträdelsen ingick transaktioner inte bara som marknadsgaranter utan även för egen räkning och, för det andra, alla dessa transaktioner genererade intäkter. Konstaterandet i skäl 630 i nämnda beslut att ”spreadarna avspeglar bankernas förväntningar vad gäller den risk som hänger samman med en öppen exponering” har inte heller ifrågasatts.

453 Sedan detta klargjorts ska det erinras om att på marknaden för valutahandel avista utgör spreaden den ersättning som handlaren får, särskilt för den risk som han eller hon bär genom att ha en viss valuta i sin portfölj, på grund av exponeringen för öppna riskpositioner på grund av valutakursernas snabba fluktuationer på marknaden (se punkt 21 ovan samt skälen 35 och 36 i det angripna beslutet, vilka inte har bestritts av sökandebolagen).

454 Det ska således anses att det tillvägagångssätt som kommissionen valde för att beräkna justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning, vilket baserar sig på en spread, ska anses överensstämma med verkligheten på marknaden för valutahandel avista. Kommissionens ovannämnda tillvägagångssätt överensstämmer även med logiken bakom valet av proxyvariabel, eftersom det bland annat tar hänsyn till de intäkter som uppstått genom Credit Suisses handel för egen räkning.

455 Under dessa omständigheter kan sökandebolagen, vilka endast har gjort gällande att spreaden inte är relevant för att beräkna intäkterna från handeln för egen räkning, dock utan att föreslå någon mer lämplig alternativ metod, inte med framgång åberopa kommissionens påstått felaktiga användning av spreaden för att fastställa de intäkter som Credit Suisse kunde ha fått från handeln för egen räkning.

456 Mer allmänt ska sökandebolagens påstående om att handlarna inom ramen för handeln för egen räkning betalar, och inte tjänar, en spread anses vara kontraintuitivt med avseende på affärsmässig logik och ekonomisk rationalitet i fråga om handel för egen räkning, och särskilt i likhet med det angripna beslutet, vilket inte har ifrågasatts av sökandebolagen på denna punkt,

där det anges att ”[d]e kan mycket väl öka, minska eller avyttra öppna riskpositioner genom att ’tjäna spreaden’ från andra handlare … Detta är faktiskt själva kärnan i att vara en bra marknadsgarant och handlare i allmänhet och visar att verksamheten som marknadsgarant och handeln för egen räkning har ett nära samband” (skäl 630).

457 Slutligen, även om sökandebolagen formellt har ifrågasatt att den genomsnittliga intäkten från handel för egen räkning står i proportion till spreaden på grundval av ”mycket frekventa spreadar” i en studie, har de inte lagt fram någon konkret förklaring till stöd för detta ifrågasättande. De har nämligen endast gjort gällande att ”högfrekvent handel saknar relevans i förevarande mål”. Under alla omständigheter kan sökandebolagen inte med framgång kritisera kommissionen för någon omvänd bevisbörda eftersom kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning vid beräkningen av böterna. Vidare kan tribunalen inte godta sökandebolagens argument om att det var godtyckligt och olämpligt att tillämpa 10 procent av en ”intertraders”-spread för att fastställa den aktuella justeringsfaktorn. Detta argument bygger på enbart ett påstående, som inte alls är utförligt.

458 Det följer av det ovan anförda att kommission fastställde justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning på ett korrekt sätt. De argument som sökandebolagen har åberopat i det avseendet kan följaktligen inte godtas.

3) Den alternativa metod som sökandebolagen föreslog för beräkningen av proxyvariabeln

459 Sökandebolagen anser att den alternativa metod som Credit Suisse föreslog under det administrativa förfarandet utgör en lämpligare och mer tillförlitlig grund för att fastställa värdet på dess försäljning. Denna metod består i huvudsak i att beräkna de nominella beloppen för varje kombination av valutapar och handelsmånader som hämtats från de transaktioner vid vilka Credit Suisse tillhandahöll likvida medel, vilka ska multipliceras med en justeringsfaktor avseende en spread motsvarande hälften av spreaden för en kombination av specifika valutapar och handelsmånader på grundval av uppgifter från en oberoende tredje part.

460 Enligt sökandebolagen gör denna metod det möjligt att få en mer exakt uppskattning av proxyvariabeln. Kommissionen undersökte inte på allvar de argument och den alternativa metod som föreslogs av Credit Suisse. Sökandebolagen har gjort gällande att kommissionen underlät att fullgöra sin motiveringsskyldighet i det avseendet.

461 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

462 Tribunalen erinrar inledningsvis om att den metod som föreslogs av sökandebolagen skiljer sig från den som tillämpades i det angripna beslutet genom att den från beräkningen undantog de nominella belopp som avsåg köptransaktioner och justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning, men gjorde en viktning av de spreadar som avsåg verksamhet som marknadsgarant.

463 Såsom framgår av punkterna 410–416 ovan, saknar sökandebolagen fog för att försöka visa att beräkningen av de årliga nominella beloppen skulle beakta endast transaktioner som avsåg försäljning av valutor. En sådan beräkning skulle nämligen inte beakta alla relevanta transaktioner som utförts av Credit Suisse, och detta även om beräkningen skulle göras på grundval av en kombination av specifika valutapar och handelsmånader. Under alla omständigheter, och som framgår av den expertrapport som sökandebolagen har åberopat till

stöd för sin metod, grundar sig den alternativa beräkningen av de nominella beloppen inte på exakta uppgifter som skulle göra det möjligt att fastställa endast de transaktioner då Credit Suisse hade tillhandahållit likvida medel.

464 Vad vidare gäller den omständigheten att metoden för att beräkna proxyvariabeln undantar värdet på de intäkter som härrör från verksamhet för egen räkning, även om det faktum att dessa värden inte beaktas skulle göra det möjligt att minska den påstått ”uppblåsta” proxyvariabeln, tar ett sådant undantag inte hänsyn till överträdelsens ekonomiska betydelse och omfattningen av Credit Suisses delaktighet i överträdelsen, i den mån som dessa intäkter utgör en inkomstkälla för bankerna och hör till själva kärnan av deras verksamhet.

465 När det gäller argumentet om otillräcklig motivering baserat på avsaknaden av förklaringar från kommissionens sida till varför den inte beaktade den alternativa metod som sökandebolagen föreslog, påpekar tribunalen att kommissionen, såsom framgår av skälen 626–633 i det angripna beslutet, angav skälen till varför den inte ansåg att den alternativa metod som sökandebolagen föreslog var lämplig. I övrigt ska det konstateras att detta argument mer flyter ihop med prövningen av huruvida bedömningen av denna metod är välgrundad. Under alla omständigheter ska det erinras om att enligt rättspraxis kan det inte krävas av kommissionen att den i sina beslut förklarar skälen till varför den, i samband med beräkningen av bötesbeloppet, inte har valt vissa alternativa tillvägagångssätt i stället för det tillvägagångssätt som faktiskt har använts i det angripna beslutet (dom av den 15 juli 2015, SLM och Ori Martin/kommissionen, T-389/10 och T-419/10, EU:T:2015:513, punkt 206).

466 Talan ska följaktligen bifallas såvitt avser den fjärde grundens första del, endast i den mån som kommissionen underlät att använda de bästa uppgifter som fanns tillgängliga, med avseende på Credit Suisse, vid fastställandet av justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant.

467 Med hänsyn till detta anser tribunalen att det är lämpligt att fortsätta prövningen av den fjärde grunden i ansökan genom att behandla den tredje delgrunden, och därefter den andra, den fjärde och den femte delgrunden.

b) Den fjärde grundens tredje del: Böterna överskattades till följd av den faktor som avser överträdelsens allvar

468 Enligt riktlinjerna för beräkning av böter är grundbeloppet för böterna knutet till en andel av försäljningsvärdet och grundas på överträdelsens allvar multiplicerat med antalet år som företaget deltagit i överträdelsen (punkt 19). Överträdelsens allvar fastställs från fall till fall för varje typ av överträdelse med beaktande av alla omständigheter i ärendet (punkt 20). Regelmässigt uppgår den andel av försäljningsvärdet som beaktas till högst 30 procent (punkt 21). När kommissionen fastställer nivån på den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas i ett visst fall, tar den hänsyn till en rad faktorer, bland annat överträdelsens art, de berörda parternas sammanlagda marknadsandel, överträdelsens geografiska omfattning och om överträdelsen har genomförts eller ej (punkt 22). Eftersom de mest allvarliga konkurrensbegränsningarna, såsom horisontella avtal om fastställande av priser, ska bestraffas hårt, kommer i regel den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas vid sådana överträdelser att bestämmas i den övre delen av skalan (punkt 23).

469 I skälen 634–637 i det angripna beslutet ansåg kommissionen, med beaktande av de regler som har angetts i punkt 468 ovan, att med hänsyn till överträdelsens art och geografiska omfattning, skulle faktorn för överträdelsens allvar fastställas till 16 procent

470 Sökandebolagen har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde faktorn för överträdelsens allvar till 16 procent. De anser, för det första, att kommissionen inte beaktade handlarnas obetydliga marknadsandelar, och inte ens förklarade varför dessa marknadsandelar inte beaktades, trots att de var relevanta för att fastställa de deltagande bankernas ekonomiska styrka och överträdelsens allvar. För det andra beaktade inte kommissionen informationsutbytenas legitima och konkurrensfrämjande syfte vid bedömningen av faktorn för överträdelsens allvar. För det tredje borde de faktorer som kan påverka en överträdelses allvar, det vill säga beteendenas antal och intensitet, rimligen ha lett till att kommissionen tillämpade en lägre faktor för överträdelsens allvar.

471 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

472 Tribunalen erinrar om att, vad beträffar de icke uttömmande faktorer som omnämns i punkt 22 i riktlinjerna för beräkning av böter, vilka kommissionen ska beakta för att fastställa den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas i ett visst fall, slog kommissionen med rätta fast att den omtvistade överträdelsen omfattade hela EES och tog formen av avtal och/eller samordnade förfaranden i syfte att minska eller undanröja den normala osäkerhet som är inneboende på marknaden för valutahandel avista. Denna minskning eller detta undanröjande av osäkerheten gjorde det möjligt för de banker som var inblandade i överträdelsen att stärkas i sina beslut om prissättning och riskhantering, trots att dessa utgör parametrar på grundval av vilka dessa banker skulle konkurrera med varandra på marknaden för valutahandel avista. Den aktuella överträdelsen hör således till de mest allvarliga konkurrensbegränsningarna. Enligt punkt 23 i riktlinjerna för beräkning av böter kommer i regel den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas vid sådana överträdelser att bestämmas i den övre delen av skalan.

473 Kommissionen kan därför inte kritiseras för att den fastställde faktorn för överträdelsens allvar till 16 procent, det vill säga till en nivå som hör till de lägsta på skalan över de sanktioner som föreskrivs för sådana överträdelser enligt riktlinjerna för beräkning av böter.

474 Inget av sökandebolagens argument kan påverka denna slutsats.

475 För det första var kommissionen inte skyldig, vid fastställandet av faktorn för överträdelsens allvar, att beakta marknadsandelarna för de handlare som var inblandade i den enda, fortlöpande överträdelsen. En sådan uppgift hör nämligen inte till de faktorer som räknas upp i punkt 23 i riktlinjerna för beräkning av böter. För att avgöra överträdelsens allvar ska hänsyn visserligen tas till alla omständigheter som kan påverka bedömningen av överträdelsens allvar, bland annat de deltagande företagens storlek, men domstolen har även påpekat att det inte har fastställts någon tvingande eller uttömmande förteckning över de kriterier som absolut ska tas i beaktande vid bedömningen av hur allvarlig en överträdelse är (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkterna 196–198 och där angiven rättspraxis).

476 För det andra hör de konkurrensbegränsande beteendenas antal och intensitet inte heller till de faktorer som räknas upp i punkt 23 i riktlinjerna för beräkning av böter. Även om det också är riktigt att det följer av rättspraxis att sådana omständigheter i allmänhet är relevanta vid fastställandet av bötesbeloppet (se dom av den 26 september 2018, Infineon

Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 197 och där angiven rättspraxis), kvarstår det faktum att det är tillåtet för kommissionen att beakta hur allvarligt ett företags delaktighet i en överträdelse är relativt sett och de särskilda omständigheterna i ärendet antingen i samband med bedömningen av överträdelsens allvar eller i samband med justeringen av basbeloppet med hänsyn till försvårande och förmildrande omständigheter (dom av den 11 juli 2013, Team Relocations m.fl./kommissionen, C-444/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:464, punkt 104).

477 Under dessa omständigheter ska det anses att kommissionen hade fog för att fastställa en koefficient för överträdelsens allvar genom att beakta överträdelsen i dess helhet och att frågan hur allvarlig Credit Suisses delaktighet i denna överträdelse var relativt sett kunde prövas särskilt i samband med bedömningen av de förmildrande omständigheterna, och inte i samband med faktorn för överträdelsens allvar.

478 Vad, för det tredje och slutligen, beträffar kommissionens påstådda underlåtenhet att beakta informationsutbytenas legitima och konkurrensfrämjande syfte, ska det erinras om – såsom har påpekats i samband med prövningen av den andra grundens andra del – att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den underkände dessa argument. Följaktligen hade den inte några skäl att beakta dessa i samband med fastställandet av faktorn för överträdelsens allvar.

479 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den fjärde grundens tredje del.

c) Den fjärde grundens andra del: Ett fel genom att den nedsättning av böterna som beviljades på grund av förmildrande omständigheter var oproportionellt låg

480 I skälen 650–656 i det angripna beslutet fann kommissionen att det i enlighet med punkt 29 i riktlinjerna för beräkning av böter, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, det vill säga att Credit Suisse inte var ansvarigt för dels det underliggande samförståndet, dels de enstaka samordningstillfällena, var lämpligt att bevilja detta bolag en nedsättning med 2 procent för vart och ett av dessa beteenden och således sammanlagt en nedsättning med 4 procent av böterna på grund av förmildrande omständigheter.

481 Sökandebolagen har gjort gällande att den nedsättning som kommissionen beviljade på grund av förmildrande omständigheter inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till det faktum att Credit Suisse hölls ansvarigt för endast ett av de tre beteenden som utgjorde den enda, fortlöpande överträdelsen, särskilt som detta beteende var det minst allvarliga av de tre. Enligt sökandebolagen borde kommissionen, för att återspegla denna verklighet, ha tillämpat en nedsättning på ungefär 75 procent av böterna eller i vart fall två tredjedelar, det vill säga 66 procent. Vidare har de kritiserat kommissionen för att den inte beaktade de förmildrande omständigheter som avser, för det första, Credit Suisses mycket begränsade inblandning och, för det andra, den omständigheten att bolaget undvek att tillämpa det omtvistade konkurrensbegränsande beteendet genom att dela information som erhållits i det aktuella chattrummet med kunder, försäljningsställen och andra handlare.

482 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

483 Det ska i det avseendet, för det första, erinras om att, såsom framgår av punkt 335 ovan, alla de beteenden som utgör den enda, fortlöpande överträdelsen hade ett gemensamt mål, vilket i huvudsak bestod i att mildra den normala osäkerhet som är inneboende på marknaden för valutahandel avista, dock utan att det går att fastställa någon påstådd skillnad mellan dessa vad

gäller deras allvar. Tribunalen kan inte godta sökandebolagens allmänna och icke utförliga argument om att informationsutbytena utgör ”det minst allvarliga” beteendet bland de tre beteenden som utgör denna överträdelse, vilket borde beaktas som en förmildrande omständighet.

484 För det andra kan tribunalen inte heller godta de argument som sökandebolagen har anfört för att visa att det föreligger andra förmildrande omständigheter än dem som kommissionen godtog i det angripna beslutet.

485 För det första, eftersom Credit Suisse hölls ansvarigt för den enda, fortlöpande överträdelsen såvitt avser informationsutbytena, ska det erinras om att Credit Suisses beteende, såsom framgår av fler än 100 diskussioner som analyserades i det angripna beslutet, var snarlikt de andra deltagande bankernas beteende under samma period. Dess deltagande i överträdelsen var således inte väsentligt begränsat, vilket skulle ha kunnat göra en förmildrande omständighet i den mening som avses i punkt 29 i riktlinjerna för beräkning av böter.

486 Vad, för det andra beträffar, Credit Suisses påstådda konkurrensbeteende, räcker det att konstatera att i den mån som detta argument i huvudsak grundar sig på de argument som har underkänts i samband med tribunalens prövning av den andra och den tredje grunden, var kommissionen inte på något sätt skyldig att godta denna uppgift som en förmildrande omständighet.

487 För det tredje och slutligen ska tribunalen bedöma inverkan av kommissionens fel som konstaterades vid prövningen av den första grunden i ansökan avseende kvalificeringen av diskussionen av den 9 maj 2012 (skäl 276 i det angripna beslutet) i den mån som denna kvalificering utgör en del av bedömningen av hur allvarlig Credit Suisses delaktighet i den aktuella överträdelsen var relativt sett, som kan mildra överträdelsens allvar på grund av förmildrande omständigheter (se punkterna 107–117 ovan).

488 Det ska emellertid konstateras att denna felaktiga kvalificering från kommissionens sida inte har någon inverkan på huruvida bötesbeloppet är proportionerligt med hänsyn till de särskilda omständigheterna i förevarande mål. Med beaktande av de fler än 100 diskussioner som undersöktes i det angripna beslutet, varav en del föregick och andra följde efter diskussionen den 9 maj 2012, vilka varken avbröt eller påverkade det beteende som lades Credit Suisse till last, kan den omständigheten att denna enda diskussion felaktigt åberopades mot Credit Suisse inte heller minska allvaret i den överträdelse som bolaget har tillskrivits med hänsyn till det stora antalet yttringar och allvaret i det beteende som lades denna bank till last.

489 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan talan inte bifallas såvitt avser den fjärde grundens andra del.

d) Den fjärde grundens fjärde del: Åsidosättande av principen om likabehandling

490 Sökandebolagen har gjort gällande att kommissionen åsidosatte principen om likabehandling genom att underlåta att beakta, för det första, den omständigheten att Credit Suisse har hållits ansvarigt för endast en beståndsdel i den enda, fortlöpande överträdelsen, och den nedsättning på 4 procent som kommissionen tillämpade tar inte tillräcklig hänsyn till detta, och, för det andra, Credit Suisses begränsade delaktighet i den påstådda överträdelsen medan de andra banker som var inblandade i de påstådda faktiska omständigheterna erhöll en nedsättning för tidsmässig

överlappning. Kommissionen tog således inte hänsyn till Credit Suisses individuella ansvar. Slutligen har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen inte utövade sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett korrekt sätt vid fastställandet av böterna i det aktuella ärendet.

491 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

492 Tribunalen erinrar inledningsvis om att enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 445 ovan, åsidosätts principen om likabehandling endast i de fall då lika situationer behandlas olika eller då olika situationer behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling.

493 Det ska även erinras om att vid beräkningen av de böter som åläggs företag som har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan, är det en naturlig följd av kommissionens utövande av sina befogenheter på området att de berörda företagen behandlas olika. Kommissionen ska nämligen använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa sanktionerna individuellt utifrån respektive företags uppträdande och specifika egenskaper, för att säkerställa att unionens konkurrensregler ges full verkan i varje enskilt fall (se dom av den 5 december 2013, Caffaro/kommissionen, C-447/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:797, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

494 När det gäller påståendet om en skillnad i behandling på grund av den påstådda underlåtenheten att beakta Credit Suisses begränsade delaktighet i överträdelsen, ska det erinras om att varaktigheten på bolagets deltagande, som i förevarande fall är den kortaste bland alla deltagare i överträdelsen, beaktades av kommissionen vid beräkningen av böterna (skälen 643–645 i det angripna beslutet), i motsats till vad sökandebolagen har hävdat. Dessutom beaktade kommissionen den omständigheten att Credit Suisse deltog i endast en enda, fortlöpande överträdelse, såvitt avser informationsutbytena, som omfattas av det angripna beslutet i förevarande mål, till skillnad från andra banker som deltog i flera överträdelser i olika chattrum. Det ska följaktligen anses att det finns sakliga skäl för skillnaden i behandling av Credit Suisses situation och de andra bankernas situation, i den mening som avses i den rättspraxis som har angetts i punkterna 492 och 493 ovan, genom skillnaderna vad gäller varaktighet och antalet överträdelser som begicks i olika chattrum.

495 Det ska vidare konstateras att genom sin allmänna och icke utförliga argumentation, som avser att kommissionen åsidosatte principen om likabehandling till följd av att den vägrade att bevilja Credit Suisse en nedsättning på mellan 66–75 procent av grundbeloppet för böterna, vilket beviljades andra parter som deltog i flera överträdelser på denna marknad för att beakta den tidsmässiga överlappningen, försöker sökandebolagen i huvudsak att åberopa en förmildrande omständighet som baseras på hur de andra deltagarna i överträdelsen uppträdde.

496 Det följer av fast rättspraxis att den som deltar i en överträdelse i princip inte kan åberopa en förmildrande omständighet som avser hur de andra deltagarna i överträdelsen uppträdde (se dom av den 11 juli 2019, Huhtamäki och Huhtamaki Flexible Packaging Germany/kommissionen, T-530/15, ej publicerad, EU:T:2019:498, punkt 193 och där angiven rättspraxis). Den omständigheten att de andra medlemmarna i kartellen engagerade sig i denna vid en annan tidpunkt eller deltog i flera överträdelser i olika chattrum skulle således eventuellt kunna utgöra en försvårande omständighet i deras fall, men inte en förmildrande omständighet till förmån för Credit Suisse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2019, Huhtamäki och Huhtamaki Flexible Packaging Germany/kommissionen, T-530/15, ej publicerad, EU:T:2019:498, punkt 194 och där angiven rättspraxis).

497 Under alla omständigheter ska det konstateras att den nedsättning som de andra deltagarna beviljades i förlikningsbeslutet inte tillämpades på det grundbelopp med avseende på vilket sökandebolagen åberopar nedsättningen, utan i samband med beräkningen av proxyvariabeln. Den begärda nedsättningen är således inte jämförbar med den nedsättning som de andra deltagarna i överträdelsen beviljades.

498 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den fjärde grundens fjärde del.

e) Den fjärde grundens femte del: Motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig vad gäller proportionaliteten i beräkningen av de böter som sökandebolagen ålades jämfört med de böter som de övriga deltagarna i överträdelsen ålades

499 Sökandebolagen har kritiserat att kommissionen inte på ett tillräckligt sätt motiverade de faktorer som är relevanta för beräkningen av de böter som parterna i förlikningen ålades. Sökandebolagen anser att de därför har berövats möjligheten att bedöma omfattningen av åsidosättandet av Credit Suisses rätt till likabehandling, precis som tribunalen har berövats möjligheten att bedöma proportionaliteten i den nedsättning som Credit Suisse beviljades för sin begränsade delaktighet.

500 Kommissionen har bestritt sökandebolagens argument.

501 Tribunalen påpekar i det avseendet att sökandebolagens argumentation avseende den påstått otillräckliga motiveringen vad gäller bötesbeloppets proportionalitet, såsom den har angetts i ansökan, grundas i huvudsak på att det är omöjligt att jämföra Credit Suisses nedsättning av böterna med den nedsättning som de andra parterna som ingått förlikning beviljades, och detta på grund av att sökandebolagen inte hade tillgång till förlikningsbeslutet när ansökan ingavs. När detta beslut blev tillgängligt under förfarandet vid tribunalen, lade de emellertid inte fram något ytterligare argument avseende denna otillräckliga motivering i samband med repliken.

502 När sökandebolagen tillfrågades vid förhandlingen, bekräftade de att de inte längre vidhöll de argument som hade anförts inom ramen för den fjärde grundens femte del vad beträffar den otillräckliga motiveringen i det angripna beslutet i fråga om de ”faktorer som är relevanta för beräkningen av de böter som parterna i förlikningen ålades”. De anser dock att den andra delen av deras argumentation, avseende böternas proportionalitet, fortfarande var aktuell i förevarande mål.

503 Tribunalen konstaterar i det avseendet att sökandebolagens förklaring, vilken framfördes under förhandlingen, avseende böternas proportionalitet, inte på något sätt stöds av argumenten i den fjärde grundens femte del, såsom denna delgrund har sammanfattats i punkterna 499 och 501 ovan. Påståendet avseende bötesnedsättningens proportionalitet, vilket är allmänt och icke utförligt och togs upp i två meningar i ansökan, varav den andra meningen utgör en konsekvens som sökandebolagen har slutit sig till utifrån att förlikningsbeslutet inte fanns tillgängligt, har inte alls formulerats fristående i förhållande till den påstådda avsaknaden av motivering. Eftersom detta påstående hänger ihop med ett argument som har frånfallits under förfarandets gång, finns det inte längre någon anledning att pröva det.

504 Under alla omständigheter är nedsättningen av de böter som Credit Suisse ålades på grund av förmildrande omständigheter, till följd av de nedsättningar som de andra deltagarna i överträdelsen beviljades, inte en lämplig omständighet att beakta för att avgöra huruvida böterna eventuellt inte är proportionerliga (se, analogt, dom av den 4 juli 2006, Hoek Loos/kommissionen, T-304/02, EU:T:2006:184, punkt 85). Dessa nedsättningar är särskilt följden av olika

omständigheter som hänger samman med det individuella beteendet av Credit Suisse och det individuella beteendet av de andra deltagarna i överträdelsen, och beaktandet av dessa omständigheter vid beräkningen av böterna är motiverat av principen att påföljder ska vara individuella. Som framgår av punkterna 492–498 ovan, med hänsyn till det faktum att de andra banker som var inblandade i den aktuella överträdelsen även deltog i andra överträdelser som ägde rum i andra chattrum och att dessa banker således befann sig i situationer som objektivt sett skiljde sig från Credit Suisses situation, kunde kommissionen tillämpa en annan nedsättning. Denna argumentation kan följaktligen inte godtas.

505 Av det ovan anförda följer att talan delvis ska bifallas såvitt avser den fjärde grundens första del avseende justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant. Talan kan dock inte bifallas såvitt avser denna grund i övrigt.

2. Slutsats beträffande artikel 2 a i det angripna beslutet

506 Av det ovan anförda följer att kommissionens fel avseende de uppgifter som användes för att fastställa den justeringsfaktor som skulle tillämpas vid beräkningen av proxyvariabeln leder till att artikel 2 a i det angripna beslutet ska ogiltigförklaras.

C. Yrkandet om nedsättning av bötesbeloppet

507 Genom sitt tredje yrkande har sökandebolagen yrkat att tribunalen ska sätta ned det bötesbelopp som Credit Suisse ålades, och detta oberoende av tribunalens slutsats avseende deras första yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

508 Det är därför nödvändigt att pröva sökandebolagens yrkande om nedsättning av bötesbeloppet, med tillämpning av den obegränsade behörighet som tribunalen har tillerkänts genom artikel 261 FEUF och artikel 31 i förordning nr 1/2003.

509 Det framgår av domstolens praxis att den obegränsade behörighet som unionsdomstolen med stöd av artikel 261 FEUF har tilldelats genom artikel 31 i förordning nr 1/2003 innebär att den, utöver att pröva påföljdens lagenlighet, även får ersätta kommissionens bedömning med sin egen bedömning. Följaktligen kan unionsdomstolen undanröja, sätta ned eller höja de böter eller löpande viten som har ålagts. Utövandet av denna obegränsade behörighet är emellertid inte att likställa med en prövning ex officio och förfarandet vid unionsdomstolen är kontradiktoriskt. Det ankommer i princip på sökanden att åberopa grunder mot det angripna beslutet och lägga fram bevisning till stöd för dessa grunder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkterna 193 och 194 samt där angiven rättspraxis).

510 Tribunalens utövande av sin obegränsade behörighet förutsätter, i enlighet med artikel 23.3 i förordning nr 1/2003, att det tas hänsyn till den aktuella överträdelsens allvar samt hur länge överträdelsen pågått, med iakttagande av bland annat principen om motiveringsskyldighet, proportionalitetsprincipen, principen att påföljder ska vara individuella och likabehandlingsprincipen. Därvid är tribunalen dock inte bunden av de vägledande regler som kommissionen definierat i sina riktlinjer för beräkning av böter, även om dessa kan tjäna som vägledning för unionsdomstolarna när de utövar sin obegränsade behörighet (se dom av den 21 januari 2016, Galp Energía España m.fl./kommissionen, C-603/13 P, EU:C:2016:38, punkt 90 och där angiven rättspraxis).

511 Det ska även påpekas att tribunalens fastställande av böter inte är en exakt räkneoperation. När tribunalen avgör en talan i enlighet med sin obegränsade behörighet, måste den göra en egen bedömning, med beaktande av samtliga omständigheter i målet (se dom av den 15 juli 2015, Trafilerie Meridionali/kommissionen, T-422/10, EU:T:2015:512, punkt 398 och där angiven rättspraxis).

512 Det ankommer på tribunalen, inom ramen för dess motiveringsskyldighet, att detaljerat redogöra för de omständigheter som den beaktar vid fastställandet av bötesbeloppet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2016, Trafilerie Meridionali/kommissionen, C-519/15 P, EU:C:2016:682, punkt 52).

513 Tribunalen anser att de omständigheter som anges nedan ska beaktas vid fastställandet av det bötesbelopp som ska åläggas med anledning av Credit Suisses rättsstridiga beteende såsom detta följer av prövningen av de fem grunder som har åberopats i förevarande mål.

514 Vad, för det första, gäller överträdelsens allvar och varaktighet ska följande påpekas.

515 Det är lämpligt att använda en metod som – i likhet med den som kommissionen tillämpade i det aktuella fallet – innebär att det först fastställs ett grundbelopp för böterna som sedan kan justeras mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.

516 Vad till att börja med avser försäljningsvärdet som utgångsvärde är det lämpligt att som proxyvariabel använda Credit Suisses årliga nominella belopp kopplade till köptransaktionerna och försäljningstransaktionerna för valutaparen under den relevanta perioden. Dessa årliga nominella belopp ska därefter justeras med tillämpning av en faktor, bestående av summan av dels hälften av spreaden mellan köpkursen och säljkursen avseende intäkter som härrör från verksamhet som marknadsgarant, dels 10 procent av spreaden avseende intäkter som härrör från verksamhet för egen räkning.

517 Som framgår av punkterna 428–436 ovan gjorde kommissionen en felaktig bedömning när den slog fast att uppgifterna från ett urval av informationsutbyten som hade ägt rum i det aktuella chattrummet utgjorde de ”bästa uppgifter som fanns tillgängliga” för att beräkna justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, vilket därigenom medförde att beräkningen av Credit Suisses proxyvariabel blev behäftad med fel, trots att det rörde sig om en komponent vid beräkningen av grundbeloppet för böterna och följaktligen det slutliga bötesbelopp som Credit Suisse ålades. Det angripna beslutet ska därför ändras för att beakta Bloomberg BFIX-uppgifterna vid fastställandet av proxyvariabeln (se punkterna 437–448 ovan).

518 Vad beträffar justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, anser sökandebolagen att spreaden, på grundval av dessa uppgifter, uppgick till 1,47 baspunkter och följaktligen att denna justeringsfaktor, motsvarande 50 procent av spreaden, uppgick till 0,73 baspunkter. Sökandebolagen beräknade denna spread på 1,47 baspunkter genom att grunda sig på ett viktat genomsnitt av de spreadar som hämtats från Bloomberg BFIX-uppgifterna för G10-valutaparen sammansatta av minst en EES-valuta för den relevanta perioden, och genom att tillämpa dessa spreadar på Credit Suisses nominella belopp för vart och ett av dessa valutapar. Sökandebolagen anser nämligen att de valutapar som det ofta handlas med är mer likvida och har därför lägre spreadar. Tillämpningen av ett enkelt genomsnitt skulle därför blåsa upp värdet på Credit Suisses försäljning väsentligt.

519 Kommissionen ansåg, i sitt svar på en åtgärd för processledning som beslutades av tribunalen, att spreaden uppgick till 2,3 baspunkter på grundval av Bloomberg BFIX-uppgifterna, och att justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant följaktligen uppgick till 1,15 baspunkter. Kommissionen beräknade denna spread på grundval av ett enkelt genomsnitt av spreadar som hämtats från Bloomberg BFIX-uppgifterna för G10-valutaparen sammansatta av minst en EES-valuta för den relevanta perioden. Kommissionen anser att metoden som består i att tillämpa ett enkelt genomsnitt av spreadarna är den som mest liknar den metod som användes i det angripna beslutet.

520 Tribunalen påpekar i det avseendet att Credit Suisses nominella belopp redan har beaktats av kommissionen vid beräkningen av de årliga nominella beloppen. Som kommissionen påpekade, i huvudsak i sin duplik, syftar dessa belopp till att avspegla Credit Suisses verksamhet, medan spreadarna, vid beräkningen av justeringsfaktorn, särskilt syftar till att avspegla överträdelsens ekonomiska betydelse och den faktiska strukturen på de deltagande företagens transaktioner avseende de finansiella produkter som berörs av överträdelsen. Så vore inte fallet om dessa spreadar viktades utifrån Credit Suisses nominella belopp för varje valutapar. Eftersom de spreadar som hämtats från Bloomberg BFIX-uppgifterna inte avser enbart transaktioner som utförts av Credit Suisse, kan en viktning av dessa spreadar utifrån Credit Suisses nominella belopp för varje valutapar tvärtom väsentligt begränsa värdet på Credit Suisses försäljning. Det ska följaktligen anses att den metod för beräkning av spreaden som föreslogs av sökandebolagen är mindre lämplig än den som föreslogs av kommissionen i syfte att beräkna justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant, och att den faktor som föreslogs av kommissionen, det vill säga 1,15 baspunkter, följaktligen ska godtas.

521 Vad vidare beträffar justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning, har sökandebolagen inte lyckats att ifrågasätta kommissionens bedömning att denna faktor uppgår till 0,1 baspunkter (se punkterna 449–458 ovan). Följaktligen uppgår den totala justeringsfaktorn kopplad till proxyvariabeln, beräknad på grundval av Bloomberg BFIX-uppgifterna, till 1,25 baspunkter (eller 0,0125 procent).

522 Eftersom sökandebolagen inte har lyckats ifrågasätta det värde på 1 060 802 752 528 euro för Credit Suisses årliga nominella belopp som beaktades i det angripna beslutet (se punkterna 407–416 ovan), efter att ha multiplicerat värdet på dessa belopp med justeringsfaktorn på 1,25 baspunkter, är proxyvariabeln för Credit Suisses försäljningsvärde 132 600 344 euro, såsom kommissionen beräknade den till i sitt svar på en åtgärd för processledning som beslutades av tribunalen.

523 Vidare anser tribunalen att det är lämpligt att beakta överträdelsens art och överträdelsens geografiska omfattning och att använda 16 procent av försäljningsvärdet på grund av överträdelsens allvar, av de skäl som har angetts i punkterna 472 och 473 ovan.

524 Det är vidare lämpligt att använda varaktigheten av sökandebolagens deltagande i överträdelsen såsom den framgår av det angripna beslutet, eftersom denna inte har bestritts av sökandebolagen och inte påverkas av slutsatsen, i punkt 117 ovan, avseende diskussionen den 9 maj 2012. Det är följaktligen lämpligt att använda 0,42 år vad gäller varaktigheten av deltagandet i överträdelsen.

525 I likhet med vad kommissionen gjorde, ska det slutligen läggas till ett tilläggsbelopp på 16 procent av försäljningsvärdet för att tillgodose behovet av att ålägga böter med ett belopp som får avskräckande verkan oberoende av överträdelsens varaktighet.

526 För det andra är det lämpligt, i linje med de överväganden som angavs i det angripna beslutet, att sätta ned böternas grundbelopp, på grund av förmildrande omständigheter, med 2 procent på grund av att Credit Suisse inte var ansvarigt för de enstaka samordningstillfällena och med 2 procent på grund av att bolaget inte var ansvarigt för det underliggande samförståndet.

527 För det tredje tar det bötesbelopp som har fastställts av tribunalen vederbörlig hänsyn till behovet av att ålägga böter med ett belopp som får avskräckande verkan, såsom framgår av punkt 525 ovan.

528 Mot bakgrund av det ovan anförda anser tribunalen att det med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet är skäligt, mot bakgrund av principen att påföljder ska vara individuella och proportionerliga, att fastställa bötesbeloppet till 28 920 000 euro med solidariskt betalningsansvar för UBS Group, som trätt i stället för Credit Suisse Group, UBS, som trätt i stället för Credit Suisse, och Credit Suisse Securities (Europe).

IV. Rättegångskostnader

529 Enligt artikel 134.3 i rättegångsreglerna ska vardera rättegångsdeltagare bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.

530 I det nu aktuella fallet har sökandebolagen vunnit bifall i fråga om yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet, såvitt avser artikel 2 a i beslutet, och yrkandet om nedsättning av bötesbeloppet, men de har tappat målet i fråga om yrkandet om ogiltigförklaring av artikel 1 i det angripna beslutet. Under dessa omständigheter ska sökandebolagen och kommissionen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

1) **Artikel 2 a i kommissionens beslut C(2021) 8612 final av den 2 december 2021 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)) ogiltigförklaras.**

2) **Det bötesbelopp som UBS Group AG, som trätt i stället för Credit Suisse Group AG, UBS AG, som trätt i stället för Credit Suisse AG, och Credit Suisse Securities (Europé) Ltd åläggs att solidariskt betala fastställs till 28 920 000 euro.**

3) **Talan ogillas i övrigt.**

4) **Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 juli 2025.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I. Bakgrund till tvisten . . . 2

A. Förfarandet som ledde fram till det angripna beslutet . . . 2

B. Det angripna beslutet . . . 3

1. Relevanta produkter och berörd sektor . . . 3

2. De beteenden som har lagts Credit Suisse till last . . . 5

3. Böter . . . 7

a) Grundbeloppet för böterna . . . 7

b) Det slutliga bötesbeloppet . . . 7

II. Parternas yrkanden . . . 8

III. Rättslig bedömning . . . 8

A. Artikel 1 i det angripna beslutet . . . 8

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden . . . 8

a) Inledande synpunkter . . . 9

b) Den första grundens första del: Kommissionen styrkte inte att det fanns ett underliggande samförstånd och följaktligen att informationsutbytena på nätet utgör ett konkurrensbegränsande avtal och/eller ett samordnat förfarande . . . 9

c) Den första grundens andra del: Avsaknaden av bevis som styrker att informationsutbytena på nätet utgjorde fristående avtal och/eller samordnade förfaranden . . . 11

1) Den första anmärkningen, vilken avser att kommissionen feltolkade vissa samtida bevis, och den andra anmärkningen, vilken avser att informationsutbytena på nätet inte utgör konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden . . . 12

i) Huruvida vissa av sökandebolagens argument kan tas upp till prövning och huruvida viss bevisning kan tillåtas . . . 12

ii) Huruvida de diskussioner som sökandebolagen specifikt har bestritt är konkurrensbegränsande . . . 14

– Diskussionerna den 14 juni, den 5 augusti och den 4 oktober 2011 samt den 7 februari och den 1 juni 2012 . . . 14

– Diskussionen den 14 maj 2012 . . . 15

– Diskussionen den 11 april 2012 . . . 16

– Diskussionen den 13 april 2012 . . . 17

– Diskussionen den 9 maj2012 . . . 19

– Diskussionen den 5 juni 2012 . . . 20

– Diskussionen den 25 april 2012 . . . 22

– Diskussionen den 10 februari 2012 . . . 23

– Diskussionerna den 25 april, den 19 juni, den 3 juli och den 4 juli 2012 . 25

– Slutsats beträffande de diskussioner som specifikt har bestritts av sökandebolagen . . . 27

iii) Huruvida de diskussioner som inte specifikt har bestritts är konkurrensbegränsande . . . 28

2) Den tredje anmärkningen: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att dra slutsatsen att Credit Suisses legitima förklaring till de aktuella informationsutbytena inte var relevant . . . 31

2. Den andra grunden: Överträdelse av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar kvalificeringen av informationsutbytena på nätet som en ”begräsning genom syfte” . . . 32

a) Inledande synpunkter . . . 32

b) Den andra grundens första del: Avsaknaden av bevis för att det förelåg en begränsning genom syfte . . . 33

1) Den andra anmärkningen: De fel som kommissionen begick vid sin bedömning av sammanhanget på den relevanta marknaden . . . 34

i) Transparensen på marknaden för valutahandel avista . . . 35

ii) Den relevanta marknadens struktur . . . 36

iii) Handlarnas dubbla roll . . . 37

2) Den första anmärkningen: Kommissionens slutsats att de aktuella informationsutbytena hade till syfte att begränsa konkurrensen grundade sig på felaktiga faktiska antaganden som inte kontrollerades . . . 38

i) Informationsutbytena avseende spreadar (”bid-ask spreads”) . . . 39

ii) Informationsutbytena avseende kundorder . . . 40

iii) Informationsutbytena avseende öppna riskpositioner . . . 41

iv) Informationsutbytena avseende aktuell eller framtida handelsverksamhet . 41

3) Den tredje anmärkningen: De fel som kommissionen begick genom att grunda sig på den rättsliga kvalificeringen av de aktuella informationsutbytena som angavs i de bevis som hade lagts fram för att få en förmånlig behandling och förlikningsinlagorna 42

4) Den fjärde anmärkningen: Kommissionen kunde inte stödja sig på sin erfarenhet vad gäller informationsutbyten i andra marknadssammanhang eller i andra finansärenden för att lätta på sin bevisbörda 45

5) Slutsatser avseende den andra grundens första del 46

c) Den andra grundens andra del: De fel som kommissionen begick i samband med analysen av huruvida de aktuella informationsutbytena var legitima eller konkurrensfrämjande 46

3. Den tredje grunden: Överträdelse av artikel 101 FEUF och otillräcklig motivering vad beträffar den kvalificering som en enda, fortlöpande överträdelse som gjordes i det angripna beslutet 52

a) Den tredje grundens första del: Bristande bevisning och otillräcklig motivering i fråga om förekomsten av en övergripande plan för att uppnå ett gemensamt mål som Credit Suisse hade för avsikt att bidra till, som bolaget hade kännedom om eller som det borde ha kunnat förutse 53

1) Förekomsten av en ”övergripande plan” som eftersträvade ett gemensamt mål . 54

2) Kännedom om och avsikt att bidra till det eftersträvade gemensamma målet . . 56

3) Distanseringen från informationsutbytena 58

b) Den tredje grundens andra del: Felaktig rättstillämpning vad beträffar kvalificeringen av det underliggande samförståndet som en del av den enda, fortlöpande överträdelse som kan bli föremål för olika nivåer av deltagande 59

4. Den femte grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning 60

5. Slutsats beträffande artikel 1 i det angripna beslutet 63

B. Artikel 2 a i det angripna beslutet 63

1. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 23 i förordning nr 1/2003, riktlinjerna för beräkning av böter, proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling samt motiveringsskyldigheten 63

a) Den fjärde grundens första del: Ett fel vid beräkningen av proxyvariabeln 64

1) Credit Suisses årliga nominella belopp 65

2) Den enhetliga justeringsfaktor som användes det angripna beslutet 67

i) Justeringsfaktorn kopplad till verksamheten som marknadsgarant 67

ii) Justeringsfaktorn kopplad till handeln för egen räkning 72

3) Den alternativa metod som sökandebolagen föreslog för beräkningen av proxyvariabeln 74

b) Den fjärde grundens tredje del: Böterna överskattades till följd av den faktor som avser överträdelsens allvar 75

c) Den fjärde grundens andra del: Ett fel genom att den nedsättning av böterna som beviljades på grund av förmildrande omständigheter var oproportionellt låg 77

d) Den fjärde grundens fjärde del: Åsidosättande av principen om likabehandling 78

e) Den fjärde grundens femte del: Motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig vad gäller proportionaliteten i beräkningen av de böter som sökandebolagen ålades jämfört med de böter som de övriga deltagarna i överträdelsen ålades 80

2. Slutsats beträffande artikel 2 a i det angripna beslutet 81

C. Yrkandet om nedsättning av bötesbeloppet 81

IV. Rättegångskostnader 84